

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 893/2014, annettu 14 päivänä elokuuta 2014, Italiassa, Portugalissa ja Espanjassa rekisteröidyillä rysillä Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä harjoitettavien tonnikalan kalastustoimien kieltämisestä	1
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 894/2014, annettu 14 päivänä elokuuta 2014, Kroatian, Ranskan, Italian, Maltan ja Espanjan lipun alla purjehtivien tai näissä maissa rekisteröityjen kurenuotta-alusten tonnikalan kalastustoiminnan kieltämisestä Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä	3
★ Komission asetus (EU) N:o 895/2014, annettu 14 päivänä elokuuta 2014, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH) liitteen XIV muuttamisesta ⁽¹⁾	6
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 896/2014, annettu 18 päivänä elokuuta 2014, Färsearia koskevista erityistoimenpiteistä Atlantin-Skandinavian sillikannan säilyttämiseksi annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 793/2013 kumoamisesta	10
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 897/2014, annettu 18 päivänä elokuuta 2014, Euroopan naapuruusvälineen perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 232/2014 nojalla rahoitettavien rajatylittävän yhteistyön ohjelmien täytäntöönpanoa koskevien erityissäännösten vahvistamisesta	12
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 898/2014, annettu 18 päivänä elokuuta 2014, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan jauhetun aktiivihiihen tuonnissa sovellettavan lopullisen polkumyynnitullin kumoamisesta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun perusteella	55
Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 899/2014, annettu 18 päivänä elokuuta 2014, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	57

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

PÄÄTÖKSET

2014/532/EU:

- ★ **Komissio päätös, annettu 23 päivänä marraskuuta 2011, valtiontuesta C 28/10, jonka Portugali on myöntänyt lyhytaikaisia vientiluottovakuutuksia koskevasta järjestelmästä** (tiedoksiannettu numerolla C(2011) 7756)⁽¹⁾ 59

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 893/2014,

annettu 14 päivänä elokuuta 2014,

Italiassa, Portugalissa ja Espanjassa rekisteröidyillä rysillä Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä harjoitettavien tonnikalan kalastustoimien kieltämisestä

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin vesillä ja Euroopan unionin aluksiin tietyillä Euroopan unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2014 20 päivänä tammikuuta 2014 annetussa neuvoston asetuksessa (EU) N:o 43/2014 ⁽²⁾ vahvistetaan se tonnikalan määrä, joka voidaan kalastaa Euroopan unionin kalastusalueilla ja rysillä vuonna 2014 Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä.
- (2) Tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä, asetuksen (EY) N:o 43/2009 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1559/2007 kumoamisesta 6 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 302/2009 ⁽³⁾ edellytetään, että jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle yli 24 metrin pituisille aluksilleen myönnetty aluskohtaiset kiintiöt. Alle 24-metrinen pyyntialusten ja rysien osalta jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vähintään tuottajaorganisaatioille tai vastaavanlaisilla pyydyksillä pyytävien alusten ryhmille myönnetty kiintiö.
- (3) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteena on kalastusalan pitkän aikavälin kannattavuus varmistamalla elävien vesiluonnonvarojen kestävä hyödyntäminen ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 36 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jos komissio toteaa jäsenvaltioiden toimitettujen tietojen sekä muiden hallussaan olevien tietojen perusteella, että Euroopan unionin, jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden ryhmän käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet katsotaan yhden tai useamman pyydyksen tai laivaston osalta käytetyiksi kokonaan, se ilmoittaa asiasta asianomaisille jäsenvaltioille ja kieltää kalastustoiminnan tietyin alueen, pyydyksen, kannan, kantaryhmän tai kyseistä kalastustoimintaa harjoittavan laivaston osalta.
- (5) Komission käytettävissä olevat tiedot osoittavat, että Italiassa, Portugalissa ja Espanjassa rekisteröityjä rysiä koskevat tonnikalan kalastusmahdollisuudet on käytetty loppuun Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä.
- (6) Italia ilmoitti komissiolle 7 päivänä heinäkuuta asettaneensa tonnikalan kalastuksessa aktiivisesti vuonna 2014 käytetyille kolmelle rysälleen kalastustoimia koskevan kiellon, joka tuli voimaan 29 päivänä kesäkuuta 2014 klo 15.00.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 24, 28.1.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 96, 15.4.2009, s. 1.

- (7) Portugali ilmoitti komissiolle 16 päivänä heinäkuuta asettaneensa tonnikalan kalastuksessa aktiivisesti vuonna 2014 käytetyille kolmelle rysälleen kalastustoimia koskevan kiellon, joka tuli voimaan 15 päivänä heinäkuuta 2014 klo 00.00.
- (8) Espanja ilmoitti komissiolle 10, 18 ja 20 päivänä kesäkuuta asettaneensa tonnikalan kalastuksessa aktiivisesti vuonna 2014 käytetyille neljälle rysälleen kalastustoimia koskevan kiellon, joka tuli voimaan 10 päivänä kesäkuuta kahdelle rysälle, 19 päivänä kesäkuuta yhdelle rysälle ja 20 päivänä kesäkuuta viimeiselle rysälle, minkä johdosta kaikki kyseiset kalastustoimet on kielletty 20 päivästä kesäkuuta 2014 klo 00.00 alkaen.
- (9) Rajoittamatta Italian, Portugalin ja Espanjan toteuttamien edellä mainittujen toimien soveltamista komission on tarpeen kieltää tonnikalan kalastus Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä, ja kielto tulee voimaan Italiassa rekisteröidyille rysille 29 päivänä kesäkuuta klo 15.00, Portugalissa rekisteröidyille rysille 15 päivänä heinäkuuta klo 00.00 ja Espanjassa rekisteröidyille rysille viimeistään 20 päivänä kesäkuuta 2014 kello 00.00.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kielletään Italiassa rekisteröidyiltä rysiltä tonnikalan kalastus Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä 29 päivästä kesäkuuta 2014 kello 15.00 alkaen.

Näillä rysillä pyydettyä tonnikalaa ei saa mainitusta päivästä alkaen pitää aluksella, panna altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi, jälleenlaivata, siirtää, nostaa tai purkaa.

2 artikla

Kielletään Portugalissa rekisteröidyiltä rysiltä tonnikalan kalastus Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä 15 päivästä heinäkuuta 2014 kello 00.00 alkaen.

Näillä rysillä pyydettyä tonnikalaa ei saa mainitusta päivästä alkaen pitää aluksella, panna altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi, jälleenlaivata, siirtää, nostaa tai purkaa.

3 artikla

Kielletään Espanjassa rekisteröidyiltä rysiltä tonnikalan kalastus Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä viimeistään 20 päivästä kesäkuuta 2014 klo 00.00 alkaen.

Näillä rysillä pyydettyä tonnikalaa ei saa mainitusta päivästä alkaen pitää aluksella, panna altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi, jälleenlaivata, siirtää, nostaa tai purkaa.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä elokuuta 2014.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Michel BARNIER
Varapuheenjohtaja*

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 894/2014,**annettu 14 päivänä elokuuta 2014,****Kroatian, Ranskan, Italian, Maltan ja Espanjan lipun alla purjehtivien tai näissä maissa rekisteröityjen kurenuotta-alusten tonnikalan kalastustoiminnan kieltämisestä Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin vesillä ja Euroopan unionin aluksiin tietyillä Euroopan unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2014 20 päivänä tammikuuta 2014 annetussa neuvoston asetuksessa (EU) N:o 43/2014 ⁽²⁾ vahvistetaan se tonnikalan määrä, joka voidaan kalastaa Euroopan unionin kalastusaluksilla ja rysillä vuonna 2014 Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä.
- (2) Tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä, asetuksen (EY) N:o 43/2009 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1559/2007 kumoamisesta 6 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 302/2009 ⁽³⁾ edellytetään, että jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle yli 24 metrin pituisille aluksilleen myönnetty aluskohtaiset kiintiöt. Alle 24-metrinen pyyntialusten ja rysien osalta jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vähintään tuottajaorganisaatioille tai vastaavanlaisilla pyydyksillä pyytävien alusten ryhmille myönnetty kiintiö.
- (3) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteena on kalastusalan pitkän aikavälin kannattavuus varmistamalla elävien vesiluonnonvarojen kestävä hyödyntäminen ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 36 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jos komissio toteaa jäsenvaltioiden toimitettujen tietojen sekä muiden hallussaan olevien tietojen perusteella, että Euroopan unionin, jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden ryhmän käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet katsotaan yhden tai useamman pyydyksen tai laivaston osalta käytetyiksi kokonaan, se ilmoittaa asiasta asianomaisille jäsenvaltioille ja kieltää kalastustoiminnan tietyn alueen, pyydyksen, kannan, kantaryhmän tai kyseistä kalastustoimintaa harjoittavan laivaston osalta.
- (5) Komission käytettävissä olevat tiedot osoittavat, että Kroatian, Ranskan, Italian, Maltan ja Espanjan lipun alla purjehtiville tai näissä maissa rekisteröidyille kurenuotta-aluksille myönnetty tonnikalan kalastusmahdollisuudet Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä on käytetty loppuun.
- (6) Kroatia ilmoitti komissiolle 24 päivänä kesäkuuta asettaneensa tonnikalaa vuonna 2014 aktiivisesti pyytävälle kahdeksalle kurenuotta-alukselleen kalastustoimia koskevan kiellon, joka tuli voimaan 24 päivänä kesäkuuta 2014 kello 24.00.
- (7) Ranska ilmoitti komissiolle 28 päivänä toukokuuta sekä 9 ja 12 päivänä kesäkuuta asettaneensa tonnikalaa vuonna 2014 aktiivisesti pyytävälle 17 kurenuotta-alukselleen kalastustoimia koskevan kiellon, joka tuli voimaan 28 päivänä kesäkuuta 11 alukselle, 9 päivänä kesäkuuta kahdelle alukselle ja 12 päivänä kesäkuuta neljälle alukselle, ja kaikki kyseiset kalastustoimet on kielletty 12 päivästä kesäkuuta 2014 kello 9.04.
- (8) Italia ilmoitti komissiolle 1, 2, 9 ja 13 päivänä kesäkuuta asettaneensa tonnikalaa vuonna 2014 aktiivisesti pyytävälle 12 kurenuotta-alukselleen kalastustoimia koskevan kiellon, joka tuli voimaan 1 päivänä kesäkuuta kolmelle alukselle, 2 päivänä kesäkuuta neljälle alukselle, 8 päivänä kesäkuuta neljälle alukselle ja 13 päivänä kesäkuuta viimeiselle alukselle, ja kaikki kyseiset kalastustoimet on kielletty 13 päivästä kesäkuuta 2014 kello 23.02.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 24, 28.1.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 96, 15.4.2009, s. 1.

- (9) Malta ilmoitti komissiolle 12 päivänä kesäkuuta asettaneensa tonnikalaa vuonna 2014 aktiivisesti pyytävälle kurenuotta-alukselleen kalastustoimia koskevan kiellon, joka tuli voimaan 10 päivänä kesäkuuta 2014 kello 14.39.
- (10) Espanja ilmoitti komissiolle 28 päivänä toukokuuta asettaneensa tonnikalaa vuonna 2014 aktiivisesti pyytävälle kuudelle kurenuotta-alukselleen kalastustoimia koskevan kiellon, joka tuli voimaan 28 päivänä toukokuuta 2014 kello 00.00.
- (11) Rajoittamatta Kroatian, Ranskan, Italian, Maltan ja Espanjan toteuttamien edellä mainittujen toimien soveltamista komission on tarpeen kieltää asianomaisten EU:n jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien tai niissä rekisteröityjen kurenuotta-alusten tonnikalan kalastus Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä, ja kiello tulee voimaan 24 päivänä kesäkuuta 2014 kello 24.00 Kroatian osalta, viimeistään 12 päivänä kesäkuuta 2014 kello 9.04 Ranskan osalta, viimeistään 13 päivänä kesäkuuta 2014 kello 23.02 Italian osalta, 10 päivänä kesäkuuta 2014 kello 14.39 Maltan osalta ja 28 päivänä toukokuuta 2014 kello 00.00 Espanjan osalta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kielletään Kroatian lipun alla purjehtivilta tai Kroatiassa rekisteröidyiltä kurenuotta-aluksilta tonnikalan kalastus Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä 24 päivästä kesäkuuta 2014 kello 24.00 alkaen.

Näillä aluksilla pyydettyä tonnikalaa ei saa mainitusta päivästä alkaen pitää aluksella, panna altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi, jälleenlaivata, siirtää tai purkaa.

2 artikla

Kielletään Ranskan lipun alla purjehtivilta tai Ranskassa rekisteröidyiltä kurenuotta-aluksilta tonnikalan kalastus Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä viimeistään 12 päivästä kesäkuuta 2014 kello 9.04 alkaen.

Näillä aluksilla pyydettyä tonnikalaa ei saa mainitusta päivästä alkaen pitää aluksella, panna altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi, jälleenlaivata, siirtää tai purkaa.

3 artikla

Kielletään Italian lipun alla purjehtivilta tai Italiassa rekisteröidyiltä kurenuotta-aluksilta tonnikalan kalastus Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä viimeistään 13 päivästä kesäkuuta 2014 kello 23.02 alkaen.

Näillä aluksilla pyydettyä tonnikalaa ei saa mainitusta päivästä alkaen pitää aluksella, panna altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi, jälleenlaivata, siirtää tai purkaa.

4 artikla

Kielletään Maltan lipun alla purjehtivilta tai Maltassa rekisteröidyiltä kurenuotta-aluksilta tonnikalan kalastus Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä 10 päivästä kesäkuuta 2014 kello 14.39 alkaen.

Näillä aluksilla pyydettyä tonnikalaa ei saa mainitusta päivästä alkaen pitää aluksella, panna altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi, jälleenlaivata, siirtää tai purkaa.

5 artikla

Kielletään Espanjan lipun alla purjehtivilta tai Espanjassa rekisteröidyiltä kurenuotta-aluksilta tonnikalan kalastus Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä 28 päivästä toukokuuta 2014 kello 00.00 alkaen.

Näillä aluksilla pyydettyä tonnikalaa ei saa mainitusta päivästä alkaen pitää aluksella, panna altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi, jälleenlaivata, siirtää tai purkaa.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä elokuuta 2014.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Michel BARNIER
Varapuheenjohtaja*

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 895/2014,**annettu 14 päivänä elokuuta 2014,****kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH) liitteen XIV muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 58 ja 131 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Formaldehydi, oligomeeriset reaktiotuotteet aniliinin kanssa (tekninen MDA), on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 ⁽²⁾ määriteltyjen luokituskriteerien mukainen syöpää aiheuttava aine (kategoria 1 B) ja täyttää siten asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan a alakohdassa määritellyt perusteet kyseisen asetuksen liitteeseen XIV sisällyttämiseksi.
- (2) Arseenihappo on asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 määriteltyjen luokituskriteerien mukainen syöpää aiheuttava aine (kategoria 1 A) ja täyttää siten asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan a alakohdassa määritellyt perusteet kyseisen asetuksen liitteeseen XIV sisällyttämiseksi.
- (3) Bis(2-metoksietyyli)etteri (diglyymi) on asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 määriteltyjen luokituskriteerien mukainen lisääntymiselle vaarallinen aine (kategoria 1 B) ja täyttää siten asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan c alakohdassa määritellyt perusteet kyseisen asetuksen liitteeseen XIV sisällyttämiseksi.
- (4) 1,2-dikloorietaani (EDC) on asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 määriteltyjen luokituskriteerien mukainen syöpää aiheuttava aine (kategoria 1 B) ja täyttää siten asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan a alakohdassa määritellyt perusteet kyseisen asetuksen liitteeseen XIV sisällyttämiseksi.
- (5) 2,2'-dikloori-4,4'-metyleenidianiliini (MOCA) on asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 määriteltyjen luokituskriteerien mukainen syöpää aiheuttava aine (kategoria 1 B) ja täyttää siten asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan a alakohdassa määritellyt perusteet kyseisen asetuksen liitteeseen XIV sisällyttämiseksi.
- (6) Kromi(III)kromaatti on asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 määriteltyjen luokituskriteerien mukainen syöpää aiheuttava aine (kategoria 1 B) ja täyttää siten asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan a alakohdassa määritellyt perusteet kyseisen asetuksen liitteeseen XIV sisällyttämiseksi.
- (7) Strontiumkromaatti on asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 määriteltyjen luokituskriteerien mukainen syöpää aiheuttava aine (kategoria 1 B) ja täyttää siten asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan a alakohdassa määritellyt perusteet kyseisen asetuksen liitteeseen XIV sisällyttämiseksi.
- (8) Kaliumhydroksioktaoksodisinkaattidikromaatti on asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 määriteltyjen luokituskriteerien mukainen syöpää aiheuttava aine (kategoria 1 A) ja täyttää siten asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan a alakohdassa määritellyt perusteet kyseisen asetuksen liitteeseen XIV sisällyttämiseksi.
- (9) Pentasinkkikromaattioktahydroksidi on asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 määriteltyjen luokituskriteerien mukainen syöpää aiheuttava aine (kategoria 1 A) ja täyttää siten asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan a alakohdassa määritellyt perusteet kyseisen asetuksen liitteeseen XIV sisällyttämiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

- (10) Kyseiset aineet on tunnistettu ja lisätty lupamenettelyyn mahdollisesti sisällytettävien aineiden luetteloon asetuksen (EY) N:o 1907/2006 59 artiklan mukaisesti. Lisäksi Euroopan kemikaalivirasto, jäljempänä 'kemikaalivirasto', on 17 päivänä tammikuuta 2013 antamassaan suosituksessa ⁽¹⁾ nimennyt ne asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteeseen XIV ensisijaisesti sisällytettäväksi aineiksi kyseisen asetuksen 58 artiklan mukaisesti. Siksi on aiheellista lisätä aineet kyseiseen liitteeseen.
- (11) N,N-dimetyyliasetamidi (DMAC) on asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 määriteltyjen luokituskriteerien mukainen lisääntymiselle vaarallinen aine (kategoria 1 B) ja täyttää siten asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan c alakohdassa määritellyt perusteet kyseisen asetuksen liitteeseen XIV sisällyttämiseksi. Se on myös tunnistettu ja lisätty lupamenettelyyn mahdollisesti sisällytettävien aineiden luetteloon asetuksen (EY) N:o 1907/2006 59 artiklan mukaisesti, ja kemikaalivirasto on 17 päivänä tammikuuta 2013 antamassaan suosituksessa nimennyt sen mainitun asetuksen liitteeseen XIV ensisijaisesti sisällytettäväksi aineeksi kyseisen asetuksen 58 artiklan mukaisesti. DMAC:llä on samankaltaiset sisäiset ominaisuudet kuin N-metyyli-2-pyrrolidonilla (NMP), ja näitä aineita voidaan pitää mahdollisina toistensa vaihtoehtoina joissakin pääasiallisissa käyttökohteissaan. Kemiallinen aine NMP on tällä hetkellä asetuksen (EY) N:o 1907/2006 69 artiklan mukaisen rajoitusmenettelyn kohteena. Näiden kahden aineen sisäisten ominaisuuksien ja teollisten sovellusten samankaltaisuuden vuoksi ja jotta molempien aineiden sääntely olisi johdonmukaista, komissio katsoo, että on asianmukaista lykätä päätöstä DMAC:n sisällyttämisestä liitteeseen XIV.
- (12) On aiheellista täsmentää asetuksen (EY) N:o 1907/2006 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettu viimeinen hakemispäivä sekä lopetuspäivä kyseisen asetuksen liitteessä XIV.
- (13) Kemikaaliviraston 17 päivänä tammikuuta 2013 antamassa suosituksessa täsmennetään kutakin tämän asetuksen liitteessä lueteltua ainetta varten asetuksen (EY) N:o 1907/2006 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut päivämäärät, joihin mennessä hakemukset on toimitettava, jos hakija haluaa jatkaa aineen käyttöä tai sen markkinoille saattamista tiettyjä käyttäjiä varten. Kyseiset päivämäärät on vahvistettu lupahakemuksen valmisteluun arviolta tarvittavan ajan perusteella ottaen huomioon eri aineista saatavilla olevat tiedot ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 58 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimitetussa julkisessa kuulemisessa saadut tiedot. Lisäksi on asetuksen (EY) N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan mukaisesti otettu huomioon kemikaaliviraston kapasiteetti käsitellä hakemukset kyseisessä asetuksessa määritellyssä ajassa.
- (14) Kromi(III)kromaatti, strontiumkromaatti, kaliumhydroksioktaoksodisinkaattidikromaatti ja pentasinkkikromaattioktahydroksidi ovat kaikki kromi(VI)-yhdisteitä, ja kemikaalivirasto ehdotti, että niiden osalta viimeinen hakemispäivä olisi 24 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta. Komissio katsoo kuitenkin, että viimeiseksi hakemispäiväksi olisi vahvistettava 35 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta, jotta noudatettaisiin samaa menettelyä kuin niiden seitsemän kromi(VI)yhdisteen suhteen, jotka on jo lueteltu asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XIV kohdissa 16–22.
- (15) Kunkin tämän asetuksen liitteessä luetellun aineen osalta asetuksen (EY) N:o 1907/2006 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitetun päivän olisi oltava 18 kuukautta kyseisen asetuksen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun päivän jälkeen.
- (16) Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 58 artiklan 1 kohdan e alakohdassa yhdessä 58 artiklan 2 kohdan kanssa säädetään mahdollisuudesta vapauttaa tietyt käytöt tai käyttökategoriat lupavaatimuksesta edellyttäen, että riskit ovat asianmukaisesti hallinnassa sellaisen voimassa olevan unionin erityislainsäädännön perusteella, jossa asetetaan ihmisten terveyden tai ympäristön suojeluun liittyvät vähimmäisvaatimukset. Saatavilla olevien tietojen mukaan ei ole aiheellista myöntää vapautuksia kyseisten säännösten perusteella.
- (17) Saatavilla olevien tietojen perusteella aineille ei ole aiheellista myöntää vapautuksia tuote- ja prosessisuuntautunutta tutkimusta ja kehittämistä varten.
- (18) Saatavilla olevien tietojen perusteella ei ole aiheellista määrittää ajanjaksoja, joiden kuluessa tiettyjä käyttötarkoituksia olisi tarkasteltava uudelleen.
- (19) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1907/2006 olisi muutettava.
- (20) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 1907/2006 133 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ http://echa.europa.eu/documents/10162/13640/4th_a_xiv_recommendation_17jan2013_en.pdf

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liite XIV tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä elokuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE

Lisätään asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XIV olevaan taulukkoon seuraavat kohdat:

Nimike nro	Aine	57 artiklassa tarkoitettu sisäinen ominaisuus (tai ominaisuudet)	Siirtymävaiheen järjestelyt		Lupavaatimuksesta vapautetut käytöt (tai käyttökategoriat)	Uudelleentarkastelun määräajat
			Viimeinen hakemispäivä (*)	Lopetuspäivä (**)		
”23.	Formaldehydi, oligomeeriset reaktiotuotteet aniliinin kanssa (tekninen MDA) EY-numero: 500-036-1 CAS-numero: 25214-70-4	Syöpää aiheuttava (kategoria 1 B)	22. helmikuuta 2016	22. elokuuta 2017	—	—
24.	Arseenihappo EY-numero: 231-901-9 CAS-numero: 7778-39-4	Syöpää aiheuttava (kategoria 1 A)	22. helmikuuta 2016	22. elokuuta 2017	—	—
25.	Bis(2-metoksietyyli)etteri (diglyymi) EY-numero: 203-924-4 CAS-numero: 111-96-6	Lisääntymiselle vaarallinen (kategoria 1 B)	22. helmikuuta 2016	22. elokuuta 2017	—	—
26.	1,2-dikloorietaani (EDC) EY-numero: 203-458-1 CAS-numero: 107-06-2	Syöpää aiheuttava (kategoria 1 B)	22. toukokuuta 2016	22. marraskuuta 2017	—	—
27.	2,2'-dikloori-4,4'-metyleenidianiliini (MOCA) EY-numero: 202-918-9 CAS-numero: 101-14-4	Syöpää aiheuttava (kategoria 1 B)	22. toukokuuta 2016	22. marraskuuta 2017	—	—
28.	Kromi(III)kromaatti EY-numero: 246-356-2 CAS-numero: 24613-89-6	Syöpää aiheuttava (kategoria 1 B)	22. heinäkuuta 2017	22. tammikuuta 2019	—	—
29.	Strontiumkromaatti EY-numero: 232-142-6 CAS-numero: 7789-06-2	Syöpää aiheuttava (kategoria 1 B)	22. heinäkuuta 2017	22. tammikuuta 2019	—	—
30.	Kaliumhydroksioktaoksodisinkaattidikromaatti EY-numero: 234-329-8 CAS-numero: 11103-86-9	Syöpää aiheuttava (kategoria 1 A)	22. heinäkuuta 2017	22. tammikuuta 2019	—	—
31.	Pentasinkkikromaattioktahydroksidi EY-numero: 256-418-0 CAS-numero: 49663-84-5	Syöpää aiheuttava (kategoria 1 A)	22. heinäkuuta 2017	22. tammikuuta 2019	—	—”

(*) Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu päivämäärä.

(**) Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettu päivämäärä.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 896/2014,**annettu 18 päivänä elokuuta 2014,****Färsearia koskevista erityistoimenpiteistä Atlantin-Skandinavian sillikannan säilyttämiseksi annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 793/2013 kumoamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä kalakantojen säilyttämiseksi toteutettavista kestäättömän kalastuksen salliviin maihin liittyvistä toimenpiteistä 25 päivänä lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1026/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Färsearia koskevista erityistoimenpiteistä Atlantin-Skandinavian sillikannan säilyttämiseksi 20 päivänä elokuuta 2013 annetussa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 793/2013 ⁽²⁾ määritetään Färsearit kestäättömän kalastuksen sallivaksi maaksi ja vahvistetaan tiettyjä Atlantin-Skandinavian sillin ja sen lähilajien kalastusta koskevia toimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 1026/2012 mukaisesti.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 1026/2012 7 artiklassa säädetään, että tällaisten toimenpiteiden soveltaminen lopetetaan, kun kestäättömän kalastuksen salliva maa toteuttaa, joko itsenäisesti tai neuvottelujen perusteella, yhteisesti tärkeän kannan säilyttämiseksi ja hoitamiseksi asianmukaisia korjaavia toimenpiteitä, jotka eivät heikennä unionin toteuttamien toimenpiteiden vaikutusta.
- (3) Färsearten kalastusministeri ilmoitti 12 päivänä kesäkuuta 2014, että Färsearit on hyväksynyt vuodeksi 2014 sillille 40 000 tonnin saalisrajoituksen, mikä on absoluuttisesti ja suhteellisesti selvästi pienempi kuin vuodeksi 2013 hyväksytty 105 230 tonnin saalisrajoitus. Tämä lisäisi 4,4 prosentilla suurinta sallittua kokonaisuutta, jota muut rantavaltiot ovat ehdottaneet vuodeksi 2014 nykyisen pitkän aikavälin hoitosuunnitelman mukaisesti.
- (4) Uusimman tieteellisen tiedon mukaan tällaisen vuoden 2014 saalislisäyksen arvioitu vaikutus sillikannan biomassaan vuoden 2015 alkuun mennessä olisi vain 0,4 prosenttia, mitä voidaan pitää kannan säilyttämisen kannalta merkityksettömänä.
- (5) Kun Färsearten hyväksymää korjaavaa toimenpidettä tarkastellaan yhdessä muiden rantavaltioiden eli Venäjän federaation, Norjan, Islannin ja unionin yhdessä hyväksymien osuuksien kanssa, sen ei katsota vaarantavan EU:n ja muiden rantavaltioiden välillä sovittuja säilytystoimia.
- (6) Sen vuoksi olisi lopetettava komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 793/2013 mukaisesti hyväksymien toimenpiteiden soveltaminen asetuksen (EY) N:o 1026/2012 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 793/2013 olisi sen vuoksi kumottava.
- (7) Koska kyseisten toimenpiteiden soveltamisen jatkaminen ei ole tarpeen, tämän asetuksen olisi tultava voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu.
- (8) Tämä ei rajoita Färsearten tulevaisuudessa määrittämien kiintiöiden soveltamista tai tulevia rantavaltioiden neuvotteluja Atlantin-Skandinavian sillikannan yhteisestä hoidosta.
- (9) Kalastus- ja vesiviljelyalan komitea ei antanut lausuntoa,

⁽¹⁾ EUVL L 316, 14.11.2012, s. 34.

⁽²⁾ EUVL L 223, 21.8.2013, s. 1.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kumotaan täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 793/2013.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä elokuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 897/2014,**annettu 18 päivänä elokuuta 2014,****Euroopan naapuruusvälineen perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 232/2014 nojalla rahoitettavien rajatylittävän yhteistyön ohjelmien täytäntöönpanoa koskevien erityissäännösten vahvistamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 291 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan naapuruusvälineen perustamisesta 11 päivänä maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 232/2014 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan,

ottaa huomioon unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa koskevista yhteisistä säännöistä ja menettelyistä 11 päivänä maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 236/2014 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yksi asetuksen (EU) N:o 232/2014 osa-alue on yhden tai useamman Euroopan unionin jäsenvaltion ja yhden tai useamman, asetuksen liitteessä I määritellyn kumppanimaan ja/tai Venäjän federaation välinen yhteistyö, jota tehdään maiden yhteisenä rajana olevalla unionin ulkorajan osalla rajatylittävän yhteistyön tehostamiseksi.
- (2) Asetuksella (EU) N:o 236/2014 vahvistetaan avun täytäntöönpanosäännöt, jotka ovat yhteiset kaikille ulkoisen toiminnan rahoitusvälineille.
- (3) Asetuksessa (EU) N:o 232/2014 säädetään rajatylittävän yhteistyön ohjelmien toteuttamista koskevat erityissäännökset sisältävien täytäntöönpanosääntöjen vahvistamisesta. Kyseisissä säännöissä säädetään muun muassa osarahoituksen määrästä ja menetelmistä; yhteisten toimintaohjelmien sisällöstä, laadinnasta, muuttamisesta ja päättämisestä; ohjelman rakenteiden tehtävästä, mukaan lukien niiden asema, tosiasiallinen määrittely, vastuuvollisuus ja vastuu, hallinnointi- ja valvontajärjestelmien kuvaus sekä unionin tuen teknistä hallinnointia ja varainhoitoa koskevat edellytykset; takaisinperintämenettelyistä kaikissa osallistujamaissa; seurannasta ja arvioinnista; näkyvyydestä ja tiedottamisesta; yhteistyössä suoritettavasta ja välillisestä hallinnoinnista.
- (4) Asetuksen (EU) N:o 232/2014 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa ohjelmasuunnitteluasiakirjassa esitetään strategiset tavoitteet, joihin rajatylittävällä yhteistyöllä pyritään, yhteistyön temaattiset tavoitteet ja odotettavissa olevat alustavat tulokset sekä luettelo perustettavista yhteisistä toimintaohjelmista.
- (5) Rajatylittävää yhteistyötä olisi toteutettava monivuotisinä yhteisinä toimintaohjelmoina, jotka kattavat johonkin rajaan tai useamman rajan kokonaisuuteen liittyvän yhteistyön ja joihin sisältyy monivuotisia ensisijaisia tavoitteita, jotka edistävät johdonmukaisesti asetettuja temaattisia tavoitteita ja jotka voidaan toteuttaa unionin tuella.
- (6) On tarpeen laatia täytäntöönpanosäännöt, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännökset asetuksen (EU) N:o 232/2014 nojalla rahoitettavien rajatylittävän yhteistyön ohjelmien toteuttamiseen ja joissa osallistujamaille suodaan tietty liikkumavara kunkin ohjelman organisoinnin ja toteutuksen yksityiskohtien suhteen ohjelman erityispiirteet huomioon ottaen. Tämän periaatteen ja tämän asetuksen mukaisesti osallistujamaiden olisi yhdessä tehtävä ehdotuksia yhteisiksi toiminta-ohjelmiksi komissiolle, joka hyväksyy ne asetuksen (EU) N:o 232/2014 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (7) Ottaen huomioon, että kaikki osallistujamaat on otettava mukaan ohjelman päätöksentekorakenteisiin, kun taas täytäntöönpanotehtävät annetaan yleensä jäsenvaltiossa toimivalle hallintoviranomaiselle, tarvitaan organisaatiokannetta säateleviä sääntöjä, jotka kattavat hallintoviranomaisen tehtävät sekä tehtävänjaon ohjelman rakenteisiin kuuluvien elinten välillä ja kunkin elimen sisällä.

⁽¹⁾ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 27.

⁽²⁾ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 95.

- (8) Vuosien 2007–2013 ohjelmakaudelta saatujen kokemusten perusteella komissio ei automaattisesti kannan lopulista vastuuta kumppanimaissa suoritettavasta takaisinperinnästä. Siksi täytäntöönpanosäntöihin sisältyy uusia säännöksiä, joilla osallistujamaille annetaan enemmän hallinnointi-, valvonta- ja tarkastusvastuuta. Ohjelmissa on määriteltävä niiden hallinto- ja valvontajärjestelmät, jotka perustuvat näihin sääntöihin. Kumppanimaiden on avustettava hallintoviranomaisia ohjelmien toteutuksessa perustamalla kansalliset viranomaiset, valvonnan yhteyspisteet ja tarkastajaryhmä.
- (9) Asetuksen (EU) N:o 232/2014 10 artiklan 8 kohdan mukaisesti osallistujamaiden on tarvittaessa tehtävä hallintoviranomaisen kanssa sopimus, joka sisältää kumppanimaiden tai Venäjän federaation kanssa tehtyihin rahoitusso-
pimuksiin sisältyttäviä määräyksiä.
- (10) Vuosien 2007–2013 ohjelmakaudelta saatujen kokemusten perusteella ei ole enää pakollista noudattaa avustusten myöntämistä koskevia menettelyjä ja sääntöjä, jotka komissio on laatinut ulkoista toimintaa varten. Ohjelmissa pitäisi olla lupa soveltaa osallistujamaiden kehittämisiä menettelyjä edellyttäen, että tietyt tässä asetuksessa säädettyjä normeja noudatetaan.
- (11) Asetuksen (EU) N:o 232/2014 7 artiklan 7 kohdan mukaisesti tämän asetuksen perusteella myönnettävä rahoitus voidaan yhdistää rahoitukseen, jota myönnetään muiden asiaankuuluvien unionin asetusten perusteella. Tämä mahdollistaa asetuksen (EU) N:o 232/2014 nojalla myönnetyn rahoituksen siirtämisen ohjelmiin, joita rahoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1299/2013⁽¹⁾ nojalla. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 231/2014⁽²⁾ on vastaavanlaiset säännöt rahoituksen siirtämisestä asetukseen (EU) N:o 232/2014, jotta voitaisiin kattaa jälkimmäisen asetuksen edunsaajien osallistuminen rajatylittävään yhteistyöhön tässä asetuksessa säädetyllä tavalla. Näillä uusilla säännöillä yksinkertaistetaan menettelyjä, joita sovelletaan näiden maiden osallistumiseen kyseisiin ohjelmiin.
- (12) Koska ohjelmat pannaan yleensä täytäntöön yhteistyössä hallinnoiden, hallinto- ja valvontajärjestelmien pitäisi olla linjassa unionin sääntöjen, varsinkin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽³⁾, komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012⁽⁴⁾ ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95⁽⁵⁾, kanssa. Komission olisi varmistettava, että unionin varoja käytetään ohjelmien täytäntöönpanon aikana asiassa sovellettavien sääntöjen mukaisesti.
- (13) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksella (EU) N:o 232/2014 perustetun komitean lausunnon mukaisia.
- (14) Jotta ohjelmat voidaan suunnitella ja panna täytäntöön hyvissä ajoin, tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana kolmantena päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

ENSIMMÄINEN OSA

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella annetaan rajatylittävän yhteistyön ohjelmien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännökset asetuksen (EU) N:o 232/2014 12 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 236/2014 6 artiklan 2 kohdassa esitetyn mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1299/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, erityissäännöksistä Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen tukemiseksi Euroopan aluekehitysrahastosta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 259).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 231/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, liittymistä valmistelevalle tukivälineelle (IPA II) perustamisesta (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 11).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EUVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'ohjelmalla' asetuksen (EU) N:o 232/2014 10 artiklassa tarkoitettua yhteistä toimintaohjelmaa;
- b) 'osallistujamailla' kaikkia ohjelmaan osallistuvia jäsenvaltioita, rajatylittävän yhteistyön kumppanimaita ja Euroopan talousaluetta;
- c) 'ohjelmasuunnitteluasiakirjalla' asetuksen (EU) N:o 232/2014 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa, jossa vahvistetaan strategiset tavoitteet, luettelo ohjelmista, niiden alustavat monivuotiset määrärahat ja maantieteellinen tukikelpoisuus;
- d) 'ohjelma-alueella' ydinalueita, rajoittuvia alueita, asetuksen (EU) N:o 232/2014 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja merkittäviä yhteiskunta-, talous- ja kulttuurielämän keskuksia ja 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja alueyksiköitä;
- e) 'ydinalueilla' asetuksen (EU) N:o 232/2014 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja alueyksiköitä sekä liittymistä valmistelevan tukiväliseen maantieteellisissä yksiköissä ja Euroopan talousalueen maissa sijaitsevia raja-alueita ohjelmasuunnitteluasiakirjassa esitetyn mukaisesti;
- f) 'rajoittuvilla alueilla' asetuksen (EU) N:o 232/2014 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja alueyksiköitä sekä liittymistä valmistelevan tukiväliseen maantieteellisissä yksiköissä ja Euroopan talousalueen maissa sijaitseviin ydinalueisiin rajoittuvia alueyksiköitä;
- g) 'yhteisellä seurantakomitealla' yhteistä komiteaa, jonka tehtävänä on seurata ohjelman täytäntöönpanoa;
- h) 'hallintoviranomaisella' viranomaista tai elintä, jonka osallistujamaat ovat nimenneet vastaamaan ohjelman hallinnoinnista;
- i) 'kansallisella viranomaisella' kunkin osallistujamaan nimeämää tahoa, jolla on ylin vastuu hallintoviranomaisen tukemisesta ohjelman täytäntöönpanossa omalla alueellaan;
- j) 'yhteisellä teknisellä sihteeristöllä' osallistujamaiden perustamaa elintä, joka avustaa ohjelman eri elimiä;
- k) 'rahoitusvälineillä' unionin rahoitustukea, jota myönnetään täydentävyyden pohjalta yhden tai useamman unionin toimintapolitiittisen tavoitteen tukemiseen. Tällaiset välineet voivat olla muodoltaan pääomasijoituksia tai oman pääoman luonteisia sijoituksia, lainoja tai vakuuksia taikka muita riskinjakovälineitä, ja niitä voidaan tarvittaessa yhdistää avustuksiin;
- l) 'rajatylittävän yhteistyön kumppanimaille' asetuksen (EU) N:o 232/2014 liitteessä I lueteltuja maita ja alueita, Venäjän federaatiota ja asetuksen (EU) N:o 231/2014 liitteessä I lueteltuja edunsaajia, kun jälkimmäisestä asetuksesta myönnetään osarahoitusta;
- m) 'sääntöjenvastaisuudella' mitä tahansa rahoitussopimuksen, muun sopimuksen tai sovellettavan lain rikkomista, joka johtuu ohjelman täytäntöönpanoon osallistuvan talouden toimijan teosta tai laiminlyönnistä ja joka tuottaa tai voisi tuottaa vahinkoa unionin talousarviolle siihen kohdistuvan perusteettoman menoerän vuoksi;
- n) 'unionin rahoitusosuudella' ohjelman tai hankkeen tukikelpoisten menojen sitä osaa, jonka unioni rahoittaa;
- o) 'sopimuksella' mitä tahansa ohjelman puitteissa tehtyä hankinta- tai avustussopimusta;
- p) 'suurilla infrastruktuurihankkeilla' hankkeita, joihin sisältyy työ-, toimi- tai palvelukokonaisuus, jolla on tarkkaan määritetty jakamaton tarkoitus ja selvästi määritetyt yhteisen edun mukaiset tavoitteet sellaisten investointien toteuttamiseksi, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia ja hyötyjä, ja joiden talousarviosta vähintään 2,5 miljoonaa euroa on osoitettu infrastruktuurin hankintaan;

- q) 'välittävällä toimielimellä' julkista tai yksityistä elintä, joka toimii hallintoviranomaisen alaisuudessa tai hoitaa sen puolesta edunsaajien täytäntöönpanohankkeisiin liittyviä tehtäviä;
- r) 'toimeksisaajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka kanssa on tehty hankintasopimus;
- s) 'edunsaajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka kanssa on tehty avustussopimus;
- t) 'tilivuodella' 1 päivänä heinäkuuta alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta päättyvää jaksoa, lukuun ottamatta ensimmäistä tilivuotta, jonka osalta tarkoitetaan menojen tukikelpoisuuden alkamispäivänä alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 päättyvää jaksoa. Viimeinen tilivuosi on 1 päivänä heinäkuuta 2023 alkava ja 30 päivänä syyskuuta 2024 päättyvä jakso. Kun on kyse välillisestä hallinnoinnista 80 artiklassa tarkoitetun kansainvälisen järjestön kanssa, tilivuosi on sama kuin varainhoitovuosi;
- u) 'varainhoitovuodella' 1 päivänä tammikuuta alkavaa ja 31 päivänä joulukuuta päättyvää jaksoa.

TOINEN OSA

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

YLEINEN TÄYTÄNTÖÖNPANOKEHYS

1 LUKU

Ohjelmat

3 artikla

Laadinta

Kaikki osallistujamaat osallistuvat ohjelmien laadintaan yhteisymmärryksessä asetuksen (EU) N:o 232/2014, ohjelmasuunnitteluasiakirjan ja tämän asetuksen mukaisesti.

4 artikla

Sisältö

Kunkin ohjelman on sisällettävä seuraavat tiedot:

1. Johdanto: lyhyt kuvaus ohjelman laadintavaiheista, myös tiedot kuulemisista ja toimista, joilla osallistujamaita ja muita sidosryhmiä on kannustettu osallistumaan ohjelman laadintaan.
2. Ohjelma-alueen kuvaus:
 - a) ydinalueet: luettelo ohjelmasuunnitteluasiakirjassa vahvistetuista tukikelpoisista alueyksiköistä ja tapauksen mukaan niiden laajennuksista asetuksen (EU) N:o 232/2014 8 artiklan 4 kohdan ja ohjelmasuunnitteluasiakirjassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti;
 - b) rajoittuvat alueet tapauksen mukaan: luettelo rajoittuvista alueista, perustelut niiden mukaan ottamiselle ohjelmasuunnitteluasiakirjassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti ja osallistujamaiden päättämät ehdot niiden ohjelmaan osallistumiselle;
 - c) asetuksen (EU) N:o 232/2014 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut merkittävät yhteiskunta-, talous- ja kulttuurielämän keskuksat tapauksen mukaan: luettelo keskuksista ensisijaisten tavoitteiden mukaisesti jaoteltuina, perustelut niiden mukaan ottamiselle ohjelmasuunnitteluasiakirjassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti ja osallistujamaiden päättämät ehdot niiden ohjelmaan osallistumiselle;
 - d) ohjelma-alueen kartta, jossa mainitaan kunkin alueyksikön nimi ja tehdään tapauksen mukaan ero a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen alueyksiköiden välillä;
 - e) ohjelma-alueen kuvauksen lisäksi ohjelmassa on tapauksen mukaan ilmoitettava aikomus hyödyntää asetuksen (EU) N:o 232/2014 10 artiklan 5 kohtaa ohjelmasuunnitteluasiakirjassa vahvistetuina ehdoin.

3. Ohjelmastrategia:

- a) kuvaus ohjelmastrategiasta, mukaan lukien temaattisten tavoitteiden valinta ja niitä vastaavat ensisijaiset tavoitteet ohjelmasuunnitteluasiakirjan vaatimusten mukaisesti;
- b) valitun strategian perustelut seuraavien pohjalta:
 - analyysi ohjelma-alueen sosioekonomisesta tilanteesta ja ympäristön tilasta: vahvuudet, heikkoudet ja analyysiin perustuvat keskipitkän aikavälin tarpeet;
 - kuvaus rajatylittävän yhteistyön ohjelmista saaduista kokemuksista;
 - sidosryhmien laajempaan kuulemiseen perustuvat tiedot yhdenmukaisuudesta muiden ohjelmien kanssa, joita unioni rahoittaa asianomaisissa maissa ja asianomaisilla alueilla, ja analyysi yhdenmukaisuudesta kansallisten ja alueellisten strategioiden ja politiikkojen kanssa;
 - riskianalyysi ja hillitsemistoimenpiteet;
- c) kuvaus objektiivisesti todennettavissa olevista indikaattoreista, erityisesti seuraavista:
 - kunkin ensisijaisen tavoitteen osalta odotettavissa olevat tulokset sekä vastaavat tulosindikaattorit lähtö- ja tavoitearvoineen;
 - kunkin ensisijaisen tavoitteen osalta tuotosindikaattorit, joiden oletetaan vaikuttavan tulosten syntymiseen, kvantifioitu tavoitearvo mukaan lukien;
- d) kuvaus keinoista, joilla seuraavat monialaiset kysymykset voidaan tapauksen mukaan valtavirtaistaa: demokratia ja ihmisoikeudet, ympäristön kestävyys, sukupuolten tasa-arvo ja hiv/aids.

4. Toimivaltaisten viranomaisten ja hallintoelinten rakenteet ja nimittäminen:

- a) yhteisen seurantakomitean kokoonpano ja tehtävät;
- b) hallintoviranomainen ja sen nimitysprosessi;
- c) kaikkien osallistujamaiden kansalliset viranomaiset, erityisesti kunkin osallistujamaan 20 ja 31 artiklassa tarkoitettu viranomainen ja tapauksen mukaan muut kuin e ja f alakohdassa tarkoitettut tukirakenteet;
- d) menettely yhteisen teknisen sihteeristön ja tapauksen mukaan sivutoimipisteiden perustamiseksi ja niiden tehtävien määrittelemiseksi;
- e) tarkastusviranomainen ja tarkastajaryhmän jäsenet;
- f) valvonnan yhteyspisteeksi kussakin osallistujamaassa nimetty elin (nimetyt elimet) ja sen (niiden) tehtävät 32 artiklan mukaisesti.

5. Ohjelman täytäntöönpano:

- a) lyhyt kuvaus hallinto- ja valvontajärjestelmistä 30 artiklan mukaisesti,
- b) ohjelman täytäntöönpanon aikataulu;
- c) kuvaus hankkeiden valintamenettelyistä 30 artiklan mukaisesti;
- d) kuvaus tuen luonteesta kunkin ensisijaisen tavoitteen osalta 38 artiklan mukaisesti, mukaan lukien luettelo hankkeista, jotka valitaan ehdotuspyyntömenettelyn ulkopuolella, tai rahoitusvälineisiin maksettavista rahoitusosuuksista. Kuvaus sisältää myös alustavan aikataulun 41 artiklan mukaisesti rahoitettavien hankkeiden valinnalle;
- e) kuvaus teknisen avun suunnitellusta käytöstä ja sovellettavista sopimuksentekomenettelyistä;
- f) kuvaus seuranta- ja arviointijärjestelmistä sekä ohjelman koko keston kattava alustava seuranta- ja arviointisuunnitelma;

- g) viestintästrategia koko ohjelmakaudelle ja alustava tiedotus- ja viestintäsuunnitelma ensimmäiselle vuodelle;
- h) tiedot Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/42/EY ⁽¹⁾ vahvistettujen sääntelyvaatimusten täyttymisestä;
- i) alustava rahoitussuunnitelma, johon sisältyy kaksi taulukkoa (ilman jaottelua osallistujamaittain):
 - taulukko, jossa eritellään alustavat vuotuiset maksusitoumus- ja maksumäärärahat tuelle, jota unioni aikoo myöntää kuhunkin temaattiseen tavoitteeseen ja tekniseen tukeen. Ensimmäisen vuoden määrärahoihin sisältyvät 16 artiklassa tarkoitettujen valmistelutoimien kustannukset;
 - taulukko, jossa eritellään alustavat määrät unionin tuelle ja osarahoitukselle koko ohjelmakauden ajaksi kunkin temaattisen tavoitteen ja teknisen tuen osalta;
- j) 48 ja 49 artiklassa tarkoitettujen menojen tukikelpoisuussäännöt;
- k) vastuiden jakaminen osallistujamaiden kesken 74 artiklan mukaisesti;
- l) osarahoituksen siirtoa, käyttöä ja seuranta koskevat säännöt;
- m) kuvaus hallintoviranomaisen ja komission välisessä raportoinnissa ja tiedonvaihdossa käytettävistä IT-järjestelmistä;
- n) ohjelman kieli/kielet 7 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Hyväksyminen

1. Vuoden kuluessa ohjelmasuunnitteluasiakirjan hyväksymisestä osallistujamaat tekevät yhdessä komissiolle ohjelmaehdotuksen, joka sisältää kaikki 4 artiklassa tarkoitettujen osat. Ennen ehdotuksen jättämistä komissiolle osallistujamaat vahvistavat kirjallisesti hyväksyvänsä ohjelman sisällön.
2. Komissio todentaa, että ohjelma sisältää kaikki 4 artiklassa tarkoitettujen osat. Komissio arvioi ohjelman johdonmukaisuutta suhteessa asetukseen (EU) N:o 232/2014, ohjelmasuunnitteluasiakirjaan, tähän asetukseen ja mihin tahansa unionin asiaankuuluvaan säädökseen. Arvioinnissa tarkastellaan erityisesti seuraavia:
 - a) analyysin laatu ja johdonmukaisuus suhteessa ehdotettuihin ensisijaisiin tavoitteisiin ja muihin unionin rahoittamiin ohjelmiin;
 - b) rahoitussuunnitelmaan tarkkuus;
 - c) direktiivin 2001/42/EY vaatimusten mukaisuus.
3. Kolmen kuukauden kuluessa ohjelman jättöpäivästä komissio esittää siitä huomautuksia ja pyytää tarvittaessa sen tarkistamista. Osallistujamaiden on toimitettava kaikki tarvittavat tiedot kahden kuukauden kuluessa komission pyynnöstä. Komissio hyväksyy ohjelman kuuden kuukauden kuluessa sen jättöpäivästä edellyttäen, että kaikki sen esittämät huomautukset on otettu asianmukaisesti huomioon. Komissio voi tarvittavien tarkistusten luonteesta riippuen pidentää näitä määräaikoja.
4. Jokainen ohjelma hyväksytään komission päätöksellä ohjelman koko keston ajaksi asetuksen (EU) N:o 232/2014 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

6 artikla

Mukautukset ja tarkistaminen

1. Mukautuksia, jotka eivät merkittävästi muuta ohjelman luonnetta ja tavoitteita, ei pidetä olennaisina. Tällaisia ovat erityisesti
 - a) enintään 20 prosentin kumulatiiviset muutokset kuhunkin temaattiseen tavoitteeseen tai tekniseen apuun alun perin kohdennettuun unionin rahoitusosuuteen tai 2 kohdan mukaiset muutokset, joissa on kyse siirrosta temaattisten tavoitteiden välillä tai siirrosta teknisestä tuesta temaattisiin tavoitteisiin;
 - b) enintään 20 prosentin kumulatiiviset muutokset kuhunkin temaattiseen tavoitteeseen alun perin kohdennettuun unionin rahoitusosuuteen tai 2 kohdan mukaiset muutokset, joissa on kyse siirrosta temaattisista tavoitteista tekniseen tukeen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

Hallintoviranomainen voi tehdä suoraan a alakohdassa tarkoitettuja muutoksia ohjelman rahoitussuunnitelmaan, kunhan yhteinen seurantakomitea on ne ensin hyväksynyt. Hallintoviranomaisen on ilmoitettava komissiolle näistä muutoksista viimeistään seuraavassa vuosikertomuksessa ja annettava komissiolle kaikki tarvittavat lisätiedot.

Kun on kyse b alakohdassa tarkoitetuista muutoksista ohjelman rahoitussuunnitelmaan, hallintoviranomaisen on saatava ennakkohyväksyntä sekä yhteiseltä seurantakomitealta että komissiolta.

2. Ohjelmia voidaan tarkistaa seuraavista syistä ja yhteisen seurantakomitean perustellusta pyynnöstä tai komission aloitteesta sen jälkeen, kun se on kuullut yhteistä seurantakomiteaa:

- a) ohjelmasuunnitteluasiakirjan uudelleentarkastelu;
- b) suuret sosioekonomiset muutokset tai olennaiset muutokset ohjelma-alueella;
- c) täytäntöönpano-ongelmat;
- d) edellä 1 kohdassa tarkoitettua joustomarginaalia suuremmat muutokset rahoitussuunnitelmassa tai mikä tahansa muutos, joka muuttaa merkittävästi ohjelman luonnetta tai tavoitteita;
- e) tarkastukset, seuranta ja arviointi.

3. Ohjelmien tarkistuspyynnöt on perusteltava asianmukaisesti ja niissä on huomioitava muutosten odotettavissa oleva vaikutus ohjelmaan.

4. Komissio arvioi sille 2 ja 3 kohdan mukaisesti toimitettuja tietoja. Jos komissio esittää huomautuksia, hallintoviranomaisen on toimitettava kaikki tarvittavat lisätiedot komissiolle. Komissio hyväksyy tarkistuspyynnön viiden kuukauden kuluessa sen esittämisestä edellyttäen, että kaikki sen esittämät huomautukset on otettu asianmukaisesti huomioon.

5. Ohjelman tarkistus 2 kohdassa tai 66 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hyväksytään komission päätöksellä, ja se saattaa edellyttää 8 ja 9 artiklassa tarkoitettujen rahoitussopimusten muuttamista.

7 artikla

Kielten käyttö

1. Kunkin ohjelman työkielenä on käytettävä yhtä tai useampaa unionin virallista kieltä. Osallistujamaat voivat myös päättää käyttää muita kuin unionin virallisia kieliä työkielinä. Työkiel(t)en valinta on kuvattava ohjelmassa 4 artiklan mukaisesti.

2. Ohjelmien kumppanuusaspektin huomioon ottaen edunsaajat voivat toimittaa hallintoviranomaiselle hankettaan koskevat asiakirjat kansallisella kielellään, jos tämä mahdollisuus on erikseen mainittu ohjelmassa ja yhteinen seurantakomitea huolehtii mahdollisesti tarvittavien tulkkaus- ja käännöspalvelujen järjestämisestä hallintoviranomaisen välityksellä.

3. Ohjelmaan valittujen kaikkien kielten tulkkaus- ja käännöskulut katetaan ohjelmatasolla teknisen avun määrärahoista ja hanketasolla yksittäisten hankkeiden määrärahoista.

2 LUKU

Rahoitussopimukset

8 artikla

Rahoitussopimukset rajatylittävän yhteistyön kumppanimaiden kanssa

1. Komissio tekee rahoitussopimuksen kunkin rajatylittävän yhteistyön kumppanimaan kanssa. Rahoitussopimuksen voivat allekirjoittaa myös muut osallistujamaat ja hallintoviranomainen tai maa, jossa hallintoviranomainen sijaitsee.

2. Rahoitussopimus allekirjoitetaan viimeistään sitä vuotta seuraavan vuoden lopussa, jona komissio tekee päätöksen ohjelman hyväksymisestä. Jos ohjelmaan osallistuu useampi kuin yksi rajatylittävän yhteistyön kumppanimaa, kaikki osapuolet allekirjoittavat kuitenkin vähintään yhden rahoitussopimuksen ennen kyseistä ajankohtaa. Muut rajatylittävän yhteistyön kumppanimaat voivat allekirjoittaa rahoitussopimuksensa myöhemmin. Rajatylittävän yhteistyön kumppanimaan kanssa sovitun ohjelman ulkoista osiota ei voi aloittaa ennen kuin rahoitussopimus kyseisen kumppanimaan kanssa on tullut voimaan. Jos ohjelma osarahoitetaan asetuksen (EU) N:o 232/2014 mukaisesti ja siihen osallistuu useampi kuin yksi rajatylittävän yhteistyön kumppanimaa, kaikki osapuolten on allekirjoitettava vähintään yksi rahoitussopimus yhden, asetuksen (EU) N:o 232/2014 liitteessä I luetellun osallistuvan kumppanimaan tai Venäjän federaation kanssa viimeistään sitä vuotta seuraavan vuoden lopussa, jona komissio tekee päätöksen ohjelman hyväksymisestä.

9 artikla

Rahoitussopimukset rahoitukseen osallistuvien rajatylittävän yhteistyön kumppanimaiden kanssa

1. Jos rajatylittävän yhteistyön kumppanimaan osarahoitusosuus siirretään hallintoviranomaiselle, 8 artiklassa tarkoitettua rahoitussopimuksen allekirjoittavat myös muut osallistuvat jäsenvaltiot ja rajatylittävän yhteistyön kumppanimaat sekä hallintoviranomainen tai maa, jossa hallintoviranomainen sijaitsee.

2. Rahoitussopimuksen on sisällettävä määräyksiä rajatylittävän yhteistyön kumppanimaan osarahoitusosuudesta, esimerkiksi

- a) määrä;
- b) aiottu käyttö ja käyttöehdot, myös ehdot rahoituksen hakemiselle;
- c) maksuehdot;
- d) varainhoito;
- e) tietojen säilyttäminen;
- f) raportointivelvoitteet;
- g) tarkastukset;
- h) sääntöjenvastaisuudet ja takaisinperintä.

3 LUKU

Muut sopimukset tai yhteisymmärryspöytäkirjat

10 artikla

Sisältö

Hallintoviranomainen voi tehdä osallistujamaiden kanssa yhteisymmärryspöytäkirjan tai minkä tahansa muun ohjelmaa koskevan sopimuksen, joka sisältää määräyksiä varsinkin kansallisesta osarahoituksesta, rahoitusvastuista, tarkastuksesta ja takaisinperinnästä.

Tällaisen yhteisymmärryspöytäkirjan tai muun sopimuksen sisällön on oltava tämän asetuksen säännösten ja rahoitussopimuksen/-sopimusten määräysten mukainen.

4 LUKU

Täytäntöönpano

11 artikla

Täytäntöönpanotavat

Ohjelmat pannaan yleensä täytäntöön jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä hallinnoiden asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 59 artiklan mukaisesti. Osallistujamaat voivat ehdottaa täytäntöönpanoa niin, että rajatylittävän yhteistyön kumppanimaa tai kansainvälinen organisaatio hallinnoi sitä välillisesti asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 60 artiklan mukaisesti.

Ohjelmiin, jotka pannaan täytäntöön välillisesti hallinnoiden, sovelletaan tämän asetuksen kolmatta osaa.

II OSASTO

OSARAOHITUS*12 artikla***Osarahoitussuus**

1. Osarahoituksen määrä on vähintään 10 prosenttia unionin rahoitusosuudesta.
2. Osarahoitus jaetaan mahdollisuuksien mukaan tasapuolisesti koko ohjelman keston ajalle sen varmistamiseksi, että 10 prosentin vähimmäistavoite saavutetaan ohjelman loppuun mennessä.
3. Ohjelmasta myönnetyn avun on oltava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettujen unionin valtiontukisääntöjen mukaista.

*13 artikla***Osarahoituslähteet**

1. Osarahoituksen on oltava peräisin muista lähteistä kuin unionilta.
2. Osallistujamaat voivat kussakin ohjelmassa päättää vapaasti osarahoituksen lähteen, määrän ja jakautumisen.
3. Jos rajatylittävän yhteistyön kumppanimaa sitoutuu siirtämään osarahoitussuutensa hallintoviranomaiselle, järjestelyt osarahoituksen myöntämiseksi, käyttämiseksi ja seuraamiseksi on vahvistettava 9 artiklassa tarkoitettussa rahoitusso-
pimuksessa ja tapauksen mukaan 10 artiklassa tarkoitetuissa sopimuksissa.
4. Kaikissa muissa tapauksissa osarahoitukseen sovellettavat järjestelyt voidaan vahvistaa 10 artiklassa tarkoitetuissa sopimuksissa.

*14 artikla***Luontoissuoritukset**

1. Kolmannen osapuolen maksutta tarjoamat muut kuin taloudelliset resurssit katsotaan luontoissuorituksiksi ohjelma- tai hanketasolla. Hankkeeseen tai ohjelmaan osoitetusta henkilöstöstä aiheutuvia kustannuksia ei katsota luontoissuorituksiksi, mutta ne voidaan katsoa osaksi 12 artiklassa tarkoitettua osarahoituksen 10 prosentin vähimmäismäärää, kun maksajana ovat edunsaajat tai osallistujamaat.
2. Luontoissuoritukset eivät ole tukikelpoisia kustannuksia, eikä niitä voida katsoa osaksi 12 artiklassa tarkoitettua osarahoituksen 10 prosentin vähimmäismäärää.

III OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANOJAKSO*15 artikla***Täytäntöönpanojakso**

Kunkin ohjelman täytäntöönpanojakso alkaa aikaisintaan päivänä, jona komissio hyväksyy ohjelman, ja loppuu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024.

*16 artikla***Ohjelman aloitusvaihe**

1. Yhteistyössä hallinnoitaessa ohjelma alkaa osallistuvissa jäsenvaltioissa siitä, kun ne vastaanottavat 25 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen, jonka mukaan komissio ei aio pyytää kyseisessä artiklassa tarkoitettuja asiakirjoja tai esittää huomautuksia. Osallistujamaat voivat aloittaa sitä ennen hallinto- ja valvontajärjestelmien perustamisen edellyttämät valmistelutoimet. Kustannukset ovat tukikelpoisia 36 artiklan mukaisesti.

2. Kun ohjelmaa hallinnoidaan välillisesti 80 ja 82 artiklassa tarkoitettulla tavalla, se alkaa osallistuvissa jäsenvaltioissa sen jälkeen, kun sopimus, jolla talousarvion toteutustehtäviä siirretään kansainväliselle organisaatiolle tai rajatylittävän yhteistyön kumppanimaalle, on tullut voimaan.
3. Lisäksi voidaan toteuttaa seuraavat ohjelman aloittamisen edellyttämät valmistelutoimet:
 - a) hallintoviranomaisen ja tapauksen mukaan yhteisen teknisen sihteeristön perustaminen;
 - b) yhteisen seurantakomitean ensimmäiset kokoukset, joihin osallistuu myös edustajia sellaisista rajatylittävän yhteistyön kumppanimaista, jotka eivät ole vielä allekirjoittaneet rahoitussopimusta tai joiden rahoitussopimus ei ole vielä tullut voimaan;
 - c) hankevalinnan tai sopimusten tekomenettelyiden valmistelu ja käynnistäminen, joihin sovelletaan rahoitussopimusten voimaantuloon sidottua keskeyttämislausetta.
4. Ennen rahoitussopimusten voimaantuloa rajatylittävän yhteistyön kumppanimaan kanssa voidaan aloittaa ainoastaan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut valmistelutoimet.

17 artikla

Ohjelman keskeyttäminen

1. Jos yksikään rajatylittävän yhteistyön kumppanimaa ei ole allekirjoittanut rahoitussopimusta ennen 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua päivää, ohjelma keskeytetään.

Euroopan aluekehitysrahaston jo sidotut vuotuiset erät ovat käytettävissä tavanomaisen ajan, mutta niitä voidaan käyttää ainoastaan asianomaisissa jäsenvaltioissa toteutettavaan toimintaan ja niistä on täytynyt tehdä sopimus ennen komission keskeyttämisspätöstä. Hallintoviranomainen toimittaa loppukertomuksen kolmen kuukauden kuluessa sopimusten päättämisestä komissiolle, joka toimii asiassa 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

2. Jos ohjelmaa ei voida toteuttaa osallistujamaiden välisissä suhteissa ilmenevien ongelmien vuoksi tai muista perustelluista syistä, komissio voi päättää keskeyttää ohjelman ennen täytäntöönpanojakson päättymispäivää yhteisen seurantakomitean pyynnöstä tai omasta aloitteestaan yhteistä seurantakomiteaa kuultuaan.

3. Jos ohjelma päätetään keskeyttää, hallintoviranomainen toimittaa loppukertomuksen kuuden kuukauden kuluessa komission päätöksestä. Komissio suorittaa loppumaksun tai antaa tarvittaessa perintämääräyksen sen jälkeen, kun aiemmat ennakkorahoitusmaksut on tarkastettu ja hyväksytyt. Komissio vapauttaa myös sitoumusten jäljellä olevan määrän.

Vaihtoehtoisesti se voi päättää vähentää ohjelman määrärahoja 6 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

4. Euroopan aluekehitysrahaston tuki, joka vastaa vielä sitomattomia vuotuisia eriä tai sidottuja ja saman varainhoitovuoden aikana kokonaan tai osittain vapautettuja vuotuisia eriä, joita ei ole uudelleen kohdennettu toiseen, samaan ulkoisen yhteistyön ohjelmien luokkaan kuuluvaan ohjelmaan, on 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kohdennettava sisäisiin rajatylittävän yhteistyön ohjelmiin asetuksen (EU) N:o 1299/2013 4 artiklan mukaisesti.

Asetuksesta (EU) N:o 232/2014 myönnettävä tuki, joka vastaa vielä sitomattomia vuotuisia eriä tai sidottuja ja saman varainhoitovuoden aikana kokonaan tai osittain vapautettuja vuotuisia eriä, on käytettävä toisten, asetuksen (EU) N:o 232/2014 nojalla tukikelpoisten ohjelmien tai hankkeiden rahoittamiseen.

18 artikla

Hankkeet

1. Sopimukset suurista infrastruktuurihankkeista, jotka valitaan ehdotuspyyntömenettelyn ulkopuolella, on allekirjoitettava ja maksut rahoitusvälineisiin suoritettava ennen 30 päivää kesäkuuta 2019.
2. Kaikki muut sopimukset on allekirjoitettava ennen 31 päivää joulukuuta 2021.
3. Hankkeiden kaikkien ohjelmasta rahoitettavien toimien on loputtava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022.

19 artikla

Ohjelman päättäminen

1. Ainoastaan ohjelman päättämiseen liittyviä toimia voidaan toteuttaa 1 päivän tammikuuta 2023 ja 30 päivän syyskuuta 2024 välisenä aikana.
2. Ohjelma katsotaan päätetyksi, kun
 - a) kaikki ohjelman puitteissa tehdyt sopimukset on päätetty;
 - b) loppumaksu on maksettu tai palautettu;
 - c) komissio on vapauttanut jäljellä olevat määrärahat.
3. Ohjelman päättäminen ei vaikuta komission oikeuteen tehdä myöhemmin hallintoviranomaisen tai edunsaajien osalta rahoitusosuukausia, jos ohjelman tai hankkeiden loppusummaa on tarkistettava päättämispäivän jälkeen suoritettua valvonnan tai tarkastuksen johdosta.

IV OSASTO

OHJELMAN RAKENTEET

20 artikla

Viranomaisten ja hallintoelinten nimittäminen

1. Osallistujamaat valitsevat hallintoviranomaiseksi kansallisen, alueellisen tai paikallisen viranomaisen tai julkisoikeudellisen yhteisön taikka julkisen palvelun tehtäviä suorittavan yksityisoikeudellisen elimen. Sama hallintoviranomainen voidaan valita useampaan kuin yhteen ohjelmaan.
2. Osallistujamaat nimeävät yhdeksi ainoaksi tarkastusviranomaiseksi kansallisen, alueellisen tai paikallisen viranomaisen tai elimen, jonka toiminta on riippumatonta hallintoviranomaisesta. Tarkastusviranomaisen on sijaittava samassa jäsenvaltiossa kuin hallintoviranomainen. Sama tarkastusviranomainen voidaan valita useampaan kuin yhteen ohjelmaan.
3. Tiettyjä hallintoviranomaisen tehtäviä suorittamaan voidaan nimetä yksi tai useampi välittäjäelin, joka toimii hallintoviranomaisen alaisuudessa. Hallintoviranomaisen ja välittäjäelinten väliset järjestelyt on vahvistettava kirjallisesti. Välittäjäelimen on osoitettava vakavaraisuutensa ja asianomaista alaa koskeva pätevyytensä sekä hallinnolliset ja varainhoidolliset valmiutensa.
4. Osallistujamaiden on vahvistettava hallinto- ja valvontajärjestelmissä ja tapauksen mukaan 8 ja 9 artiklassa tarkoitetuissa rahoitus sopimuksissa ja/tai 10 artiklassa tarkoitetuissa sopimuksissa säännöt, joita sovelletaan niiden suhteisiin hallintoviranomaiseen ja tarkastusviranomaiseen, kyseisten viranomaisten välisiin suhteisiin sekä kyseisten viranomaisten ja komission välisiin suhteisiin.
5. Jäsenvaltio, jossa hallintoviranomainen sijaitsee, voi omasta aloitteestaan nimetä koordinoituelimen, jonka tehtävänä on pitää yhteyttä komissioon ja toimittaa sille tietoja, koordinoida muiden nimettyjen elinten toimintaa ja edistää lainsäädännön yhdenmukaista soveltamista.
6. Kunkin osallistujamaan on nimettävä
 - a) kansallinen viranomainen tukemaan hallintoviranomaista ohjelman hallinnoinnissa moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti;
 - b) valvonnan yhteyspiste tukemaan hallintoviranomaista ohjelmasta johtuvien velvoitteiden valvonnassa;
 - c) edustaja 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tarkastajien ryhmään;
 - d) edustajat 21 artiklassa tarkoitettuun yhteiseen seurantakomiteaan.

1 LUKU

Yhteinen seurantakomitea

21 artikla

Yhteinen seurantakomitea

Osallistujamaiden on perustettava yhteinen seurantakomitea kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona komissio on hyväksynyt ohjelman.

22 artikla

Yhteisen seurantakomitean kokoonpano

1. Yhteinen seurantakomitea koostuu kunkin osallistujamaan nimeämästä yhdestä tai useammasta edustajasta. Edustajia ei nimetä yksityishenkilöinä vaan tehtävien perusteella. Yhteinen seurantakomitea voi nimetä muita henkilöitä tarkkailijoiksi.
2. Osallistujamaiden on huolehdittava kaikkien asianomaisten toimijoiden ja varsinkin paikallisten sidosryhmien, myös kansalaisjärjestöjen ja paikallisviranomaisten, soveltuvasta osallistumisesta aina, kun se on mahdollista ja tarkoituksemukaista, sen varmistamiseksi, että ne osallistuvat ohjelman täytäntöönpanoon.
3. Komissio osallistuu yhteisen seurantakomitean työhön tarkkailijana. Se on kutsuttava yhteisen seurantakomitean jokaiseen kokoukseen samanaikaisesti osallistujamaiden edustajien kanssa. Komissio päättää kunkin yhteisen seurantakomitean kokouksen osalta, osallistuuko se kokoukseen ja miltä osin.
4. Yhteisen seurantakomitean puheenjohtajana toimii joku sen jäsenistä, hallintoviranomaisen edustaja tai kuka tahansa muu henkilö työjärjestyksessä esitetyn mukaisesti.
5. Yhteisen seurantakomitean sihteeriksi nimetään hallintoviranomaisen, yhteisen teknisen sihteeristön tai 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun välittäjäelimen edustaja.

23 artikla

Toiminta

1. Yhteinen seurantakomitea laatii ja hyväksyy työjärjestyksensä yksimielisesti.
2. Yhteinen seurantakomitea pyrkii tekemään päätöksensä yksimielisesti. Tietyistä, varsinkin hankkeiden lopulliseen valintaan ja niille myönnettävien avustusten määriin liittyvistä päätöksistä voidaan järjestää äänestys työjärjestyksen mukaisesti.
3. Jokaisella osallistujamaalla on yhtäläinen äänioikeus sen nimeämien edustajien lukumäärästä riippumatta.
4. Sihteerillä, komissiolla ja muilla tarkkailijoilla ei ole äänioikeutta.
5. Yhteisen seurantakomitean puheenjohtaja toimii moderaattorina ja johtaa puhetta. Puheenjohtajalla on osallistujamaata edustaessaan äänioikeus.
6. Yhteinen seurantakomitea kokoontuu vähintään kerran vuodessa. Puheenjohtaja kutsuu sen koolle hallintoviranomaisen pyynnöstä tai minkä tahansa osallistujamaan tai komission asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä. Komitea voi myös tehdä päätöksiä kirjallisessa menettelyssä puheenjohtajan, hallintoviranomaisen tai minkä tahansa osallistujamaan aloitteesta työjärjestyksensä mukaisesti.
7. Yhteisen seurantakomitean kokousten päätteeksi laaditaan pöytäkirja, jonka puheenjohtaja ja sihteeri allekirjoittavat. Pöytäkirjasta toimitetaan jäljennös osallistujamaiden edustajille, komissiolle ja mahdollisille muille tarkkailijoille.

24 artikla

Yhteisen seurantakomitean tehtävät

1. Yhteinen seurantakomitea seuraa ohjelman täytäntöönpanoa ja edistymistä sen ensisijaisissa tavoitteissa käyttäen objektiivisesti todennettavissa olevia indikaattoreita ja niihin liittyviä tavoitearvoja, jotka on määritelty ohjelmassa. Yhteinen seurantakomitea tarkastelee kaikkia ohjelman tuloksiin vaikuttavia kysymyksiä.
2. Yhteinen seurantakomitea voi antaa hallintoviranomaiselle suosituksia ohjelman täytäntöönpanosta ja arvioinnista. Sen on seurattava antamiensa suositusten pohjalta toteutettuja toimia.
3. Erityisesti yhteinen seurantakomitea
 - a) hyväksyy hallintoviranomaisen työohjelman ja rahoitussuunnitelman, mukaan lukien teknisen avun suunniteltu käyttö;
 - b) seuraa, miten hallintoviranomainen toteuttaa työohjelmaa ja rahoitussuunnitelmaa;
 - c) hyväksyy ohjelmasta rahoitettavien hankkeiden valintakriteerit;
 - d) vastaa ohjelmasta rahoitettaviin hankkeisiin sovellettavasta arviointi- ja valintamenettelystä;
 - e) hyväksyy ohjelman tarkistamista koskevat ehdotukset;
 - f) käy läpi kaikki hallintoviranomaisen toimittamat kertomukset ja ryhtyy tarvittaessa aiheellisiin toimenpiteisiin;
 - g) tutkii kaikki hallintoviranomaisen sen tietoon saattamat riita-asiat;
 - h) tarkastaa ja hyväksyy 77 artiklassa tarkoitetun vuosikertomuksen;
 - i) tarkastaa ja hyväksyy 78 artiklassa tarkoitetun vuotuisen seuranta- ja arviointisuunnitelman;
 - j) tarkastaa ja hyväksyy 79 artiklassa tarkoitetut vuotuiset tiedotus- ja viestintäsuunnitelmat.
4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan d alakohdassa säädetään, yhteinen seurantakomitea voi perustaa alaisuuteensa hankkeiden valintakomitean.

2 LUKU

Hallintoviranomainen

25 artikla

Nimittäminen

1. Osallistujamaiden valitsema hallintoviranomainen käy sijaintijäsenvaltiossaan läpi nimitysmenettelyn, joka vahvistetaan asianmukaisella tasolla tehtävällä päätöksellä.
2. Nimitysmenettely perustuu riippumattoman tarkastuselimen kertomukseen ja lausuntoon. Tarkastuselin arvioi, vastaavatko hallinto- ja valvontajärjestelmät, mukaan lukien välittäjäelinten rooli niissä, tämän asetuksen liitteessä I vahvistettuja nimityskriteerejä. Tarkastuselin ottaa tapauksen mukaan huomioon sen, ovatko ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmät samankaltaisia kuin edellisellä ohjelmakaudella käytössä olleet järjestelmät, sekä kaiken näytön järjestelmien tehokkaasta toiminnasta.

Riippumattomana tarkastuselimenä toimii tarkastusviranomainen tai muu julkis- tai yksityisoikeudellinen elin, jolla on tarvittavat tarkastusvalmiudet, ja sen toiminta on riippumatonta hallintoviranomaisesta. Se hoitaa tehtävänsä kansainvälisesti hyväksytyjä tilintarkastusstandardeja noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu muodollinen päätös komissiolle mahdollisimman pian sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt ohjelman.

4. Komissio voi pyytää riippumattoman tarkastuselimen kertomusta ja lausuntoa sekä kuvausta hallinto- ja valvontajärjestelmistä, erityisesti niiden hankevalintaa koskevista osista, kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun muodollisen päätöksen vastaanottamisesta. Jos komissio ei aio pyytää näitä asiakirjoja, se ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle mahdollisimman pian. Jos komissio pyytää näitä asiakirjoja, se voi esittää niistä huomautuksia kahden kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta, ja asiakirjoihin on tehtävä tarvittavat tarkistukset huomautusten huomioon ottamiseksi. Jos komissiolla ei ole alustavia tai myöhemmässä vaiheessa esitettäviä huomautuksia, se ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle mahdollisimman pian.

5. Jos olemassa olevat tarkastus- ja valvontatulokset osoittavat, että nimetty viranomainen ei enää täytä 2 kohdassa tarkoitettuja kriteerejä, jäsenvaltion on asianmukaisella tasolla vahvistettava tarvittavat korjaavat toimet ja asetettava ongelman vakavuuden mukainen koeaika, jonka kuluessa korjaavat toimet on toteutettava.

Jos nimetty viranomainen ei toteuta tarvittavia korjaavia toimia jäsenvaltion asettaman koeajan puitteissa, jäsenvaltion on asianmukaisella tasolla peruttava sen nimitys.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä

- nimetyt viranomaisen asettamisesta koeajalle sekä korjaavista toimista ja niitä koskevasta koeajasta; tai
- koeajan päättymisestä, kun korjaavat toimenpiteet on toteutettu; tai
- viranomaisen nimityksen perumisesta.

Jäsenvaltion ilmoitus siitä, että nimetty elin on asetettu koeajalle, ei johda maksupyyntöjen käsittelyn keskeyttämiseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 61 artiklan soveltamista.

Jos hallintoviranomaisen nimitys perutaan, osallistujamaiden on nimitettävä uusi 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu viranomainen tai elin jatkamaan hallintoviranomaisen tehtäviä. Kyseinen elin tai viranomainen käy läpi 2 kohdassa tarkoitetun nimityksen menettelyn, ja komissiolle on ilmoitettava asiasta 4 kohdan mukaisesti. Tämä muutos edellyttää ohjelman tarkistamista 6 artiklan mukaisesti.

26 artikla

Hallintoviranomaisen tehtävät

1. Hallintoviranomainen vastaa ohjelman hallinnoinnista moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen ja huolehtii siitä, että yhteisen seurantakomitean päätökset noudattavat asiassa sovellettavia lakeja ja määräyksiä.
2. Ohjelman hallinnoinnin osalta hallintoviranomainen
 - a) tukee yhteisen seurantakomitean työtä ja toimittaa sille tietoja, joita se tarvitsee tehtäviensä hoitamiseksi, erityisesti tiedot edistymisestä ohjelman oletettujen tulosten ja tavoitteiden saavuttamisessa;
 - b) laatii vuosikertomuksen ja loppukertomuksen ja toimittaa ne komissiolle saatuaan yhteisen seurantakomitean hyväksynnän;
 - c) jakaa välittäjäelinten, yhteisen teknisen sihteeristön, tarkastusviranomaisen ja edunsaajien kanssa tietoja, jotka ovat olennaisia niiden tehtävien hoitamisen tai hankkeiden täytäntöönpanon kannalta;
 - d) ottaa käyttöön tietokonejärjestelmän sellaisten tietojen syöttämistä ja tallentamista varten, joita tarvitaan kunkin hankkeen seurannassa, arvioinnissa, varainhoidossa, valvonnassa ja tarkastamisessa, tapauksen mukaan myös tiedot hankkeen yksittäisistä osallistujista, ja ylläpitää kyseistä järjestelmää. Erityisesti järjestelmään syötetään ja tallennetaan kunkin hankkeen tekniset kertomukset ja varainhoitokertomukset. Järjestelmästä saa kaikki tiedot, joita tarvitaan maksupyyntöjen ja tilinpäätösten tekemiseen, myös tiedot perittävistä ja perityistä määristä sekä hankkeelle tai ohjelmalle myönnetyn rahoitusosuuden koko määrän tai osan peruuttamisen seurauksena vähennetyistä määristä;
 - e) toteuttaa tapauksen mukaan ympäristövaikutusten arviointeja ohjelmatasolla;
 - f) panee tiedotus- ja viestintäsuunnitelmat täytäntöön 79 artiklan mukaisesti;

- g) panee seuranta- ja arviointisuunnitelmat täytäntöön 78 artiklan mukaisesti.
3. Hankkeiden valinnan ja hallinnoinnin osalta hallintoviranomainen
- a) laatii ja käynnistää valintamenettelyt;
- b) hallinnoi hankkeiden valintamenettelyjä;
- c) toimittaa johtavalle edunsaajalle asiakirjan, jossa esitetään hankekohtaiset tukiehdot, mukaan lukien rahoitussuunnitelma ja täytäntöönpanon määräajat;
- d) allekirjoittaa sopimukset edunsaajien kanssa;
- e) hallinnoi hankkeita.
4. Teknisen avun osalta hallintoviranomainen
- a) hallinnoi sopimusten tekomenettelyjä;
- b) allekirjoittaa sopimukset toimeksisaajien kanssa;
- c) hallinnoi sopimuksia.
5. Ohjelman varainhoidon ja valvonnan osalta hallintoviranomainen
- a) todentaa, että palvelut, tavaratoimitukset ja urakat on suoritettu, toimitettu ja/tai asennettu, että edunsaajien ilmoittamat menot on maksettu niille ja että asiassa on noudatettu sovellettavaa lakia, ohjelman sääntöjä ja hanketuen ehtoja;
- b) varmistaa, että hankkeen täytäntöönpanoon osallistuvilla edunsaajilla on käytössään joko erillinen kirjanpitojärjestelmä tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille hankkeeseen liittyville tapahtumille;
- c) ottaa käyttöön tehokkaita ja oikeasuhteisia petostentorjuntatoimenpiteitä havaitut riskit huomioon ottaen;
- d) ottaa käyttöön menettelyt, joilla varmistetaan, että kaikki menoja ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen jäljitysketjun turvaamiseksi, säilytetään 30 artiklan vaatimusten mukaisesti;
- e) laatii 68 artiklassa tarkoitetut johdon vahvistuslauman ja vuotuisen yhteenvedon;
- f) laatii ja toimittaa maksupyynnöt komissiolle 60 artiklan mukaisesti;
- g) laatii tilinpäätöksen;
- h) ottaa huomioon kaikkien tarkastusviranomaisen suorittamien tai sen alaisuudessa suoritettujen tarkastusten tulokset maksupyynnöjä laatiessaan ja toimittaessaan;
- i) säilyttää komissiolle ilmoitettuja menoja ja edunsaajille suoritettuja maksuja koskevan kirjanpitoaineiston sähköisessä muodossa;
- j) pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja määristä, joita on vähennetty koko avustuksen tai sen osan peruuttamisen johdosta.
6. Edellä olevan 5 kohdan a alakohdan mukaisten tarkastusten on sisällettävä seuraavat menettelyt:
- a) hallinnolliset tarkastukset kustakin edunsaajien esittämästä maksupyynnöstä;
- b) hanketarkastukset paikan päällä.
- Paikan päällä tehtävien tarkastusten tiheys ja kattavuus on suhteutettava hankkeelle myönnetyn avustuksen määrään ja riskitasoon, joka on määritetty näissä tarkastuksissa ja tarkastusviranomaisen suorittamissa tarkastuksissa hallinto- ja valvontajärjestelmien muodostamalle kokonaisuudelle.
7. Edellä olevan 6 kohdan b alakohdan mukaiset tarkastukset paikan päällä voidaan suorittaa otantaperiaatteella.
8. Mikäli hallintoviranomaisen isäntänä toimiva instituutio on myös ohjelman edunsaaja, 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tarkastuksia koskevilla järjestelyillä on varmistettava tehtävien asianmukainen eriyttäminen.

27 artikla

Yhteinen tekninen sihteeristö ja sen sivutoimipisteet

1. Osallistujamaat voivat päättää perustaa yhteisen teknisen sihteeristön, joka on kuvattava ohjelmassa 4 artiklan mukaisesti.
2. Yhteinen tekninen sihteeristö avustaa hallintoviranomaista, yhteistä seurantakomiteaa ja tapauksen mukaan tarkastusviranomaista niiden tehtävien hoitamisessa. Se tiedottaa mahdollisille edunsaajille ohjelmissa tarjolla olevista rahoitusmahdollisuuksista ja avustaa edunsaajia hankkeen täytäntöönpanossa. Se voidaan myös nimittää 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi välittäjäelimeksi.
3. Osallistujamaihin voidaan niiden päätöksellä perustaa sivutoimipisteitä. Niiden rooli on kuvattava ohjelmassa; siihen voi kuulua viestintää, tiedottamista ja hallintoviranomaisen avustamista hankkeen arvioinnissa ja täytäntöönpanon seurannassa. Sivutoimipisteille ei voi missään tapauksessa siirtää tehtäviä, joihin liittyy julkisen vallan käyttöä tai hankkeita koskevaa päätösvaltaa.
4. Yhteinen tekninen sihteeristö ja sen sivutoimipisteet rahoitetaan teknisen avun määrärahoista.

3 LUKU

Tarkastusviranomainen

28 artikla

Tarkastusviranomaisen tehtävät

1. Ohjelman tarkastusviranomaisen on varmistettava, että tarkastukset tehdään hallinto- ja valvontajärjestelmistä, tarkoituksenmukaisesta otoksesta hankkeita ja ohjelman tilinpäätöksestä.
2. Tarkastusviranomaisen apuna on tarkastajaryhmä, johon kuuluu edustaja kustakin ohjelmaan osallistuvasta maasta.
3. Jos tarkastukset suorittaa jokin muu elin kuin tarkastusviranomainen, tarkastusviranomaisen on varmistettava, että tällaisen elimen toiminta on riippumatonta vaaditulla tavalla.
4. Tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että tarkastustyössä noudatetaan kansainvälisesti hyväksytyjä tilintarkastusstandardeja.
5. Tarkastusviranomaisen on toimitettava komissiolle tarkastusstrategia yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun ensimmäinen rahoitussopimus on allekirjoitettu 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tarkastusstrategiassa on esitettävä tilinpäätöstä ja hankkeita koskevat tarkastusmenetelmät, hanketarkastuksissa sovellettava otantamenetelmä sekä kuluvan tilivuoden ja kahden seuraavan tilivuoden tarkastussuunnitelma. Tarkastusstrategiaa on päivitettävä vuosittain vuodesta 2017 vuoden 2024 loppuun. Jos yhteistä hallinto- ja valvontajärjestelmää sovelletaan useampaan kuin yhteen ohjelmaan, kyseisille ohjelmille voidaan laatia yksi ainoa tarkastusstrategia. Päivitetty tarkastusstrategia toimitetaan komissiolle yhdessä ohjelman vuosikertomuksen kanssa.
6. Tarkastusviranomaisen on laadittava 68 artiklan mukaisesti
 - a) tarkastuslausuma edeltävän tilivuoden tilinpäätöksestä;
 - b) vuotuinen tarkastuskertomus.

Jos yhteistä hallinto- ja valvontajärjestelmää sovelletaan useampaan kuin yhteen ohjelmaan, b alakohdassa vaaditut tiedot voidaan esittää yhdessä ainoassa kertomuksessa.

29 artikla

Yhteistyö tarkastusviranomaisen kanssa

Komissio tekee yhteistyötä tarkastusviranomaisen kanssa sen tarkastussuunnitelmien ja -menetelmien yhteensovittamiseksi ja jakaa tulokset asianomaisen ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmien tarkastuksista.

V OSASTO

HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄT*30 artikla***Hallinto- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet**

1. Hallinto- ja valvontajärjestelmiin sisältyvät seuraavat:
 - a) kunkin hallinnointiin ja valvontaan osallistuvan elimen tehtävät, myös tehtävien jakautuminen kussakin elimessä, ja niiden organisaatio tehtävien eriyttämistä elinten välillä ja sisällä koskevan periaatteen mukaisesti;
 - b) menettelyt ilmoitettujen menojen oikeellisuuden ja asianmukaisuuden varmistamiseksi;
 - c) sähköiset tietojärjestelmät kirjanpitoa, tietojen tallentamista, seurantaa ja raportointia varten;
 - d) seuranta- ja raportointijärjestelmät, jos vastuullinen elin siirtää tehtävien suorittamisen toiselle elimelle;
 - e) järjestelyt hallinto- ja valvontajärjestelmien toiminnan tarkastamiseksi;
 - f) järjestelmät ja menettelyt riittävän jäljitysketjun turvaamiseksi;
 - g) menettelyt sääntöjenvastaisuuksien, myös petosten, ehkäisemiseksi, toteamiseksi ja korjaamiseksi sekä aiheettomasti maksettujen summien takaisin perimiseksi mahdolliset korot mukaan lukien;
 - h) menettelyt teknistä apua koskevien sopimusten tekemiseksi ja hankkeiden valitsemiseksi;
 - i) osallistujamaiden kansallisten viranomaisten rooli ja vastuut 31 artiklan mukaisesti.
2. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmät perustetaan tämän asetuksen säännösten mukaisesti ja että kyseiset järjestelmät toimivat tehokkaasti.

*31 artikla***Osallistujamaiden kansalliset viranomaiset ja vastuut**

1. Edellä olevan 20 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti nimitetyn kansallisen viranomaisen on muun muassa
 - a) vastattava hallinto- ja valvontajärjestelmien perustamisesta ja tehokkaasta toiminnasta kansallisella tasolla;
 - b) varmistettava ohjelman täytäntöönpanoon kansallisella tasolla osallistuvien instituutioiden yleinen koordinointi, mukaan lukien instituutiot, jotka toimivat valvonnan yhteispisteinä ja tarkastajaryhmän jäseninä;
 - c) edustettava maataan yhteisessä seurantakomiteassa.Rajatyrittävän yhteistyön kumppanimaiden osalta kansallinen viranomainen on viime kädessä vastuussa 8 ja 9 artiklassa tarkoitetun rahoitussopimuksen määräysten täytäntöönpanosta.
2. Osallistujamaat tukevat hallintoviranomaista sen hoitaessa 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua velvollisuuttaan.
3. Osallistujamaiden on omilla alueillaan ehkäistävä, havaittava ja korjattava sääntöjenvastaisuudet, myös petokset, ja perittävä takaisin aiheettomasti maksetut määrät mahdollisine korkoineen 74 artiklan mukaisesti. Niiden on viipymättä ilmoitettava sääntöjenvastaisuuksista hallintoviranomaiselle ja komissiolle ja tiedotettava niille hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.
4. Osallistujamaiden vastuista edunsaajalle aiheettomasti maksettujen määrien osalta säädetään 74 artiklassa.

5. Komission tekemä rahoitusoikaisu ei vaikuta hallintoviranomaisen velvollisuuteen hoitaa takaisinperinnät 74 ja 75 artiklan mukaisesti eikä jäsenvaltioiden velvollisuuteen periä takaisin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 14 artiklan mukaisesti.

32 artikla

Tarkastus- ja valvontarakenteet

1. Tarkastaja tai edunsaajasta riippumaton toimivaltainen virkamies tarkastaa menot, jotka edunsaaja on ilmoittanut maksupyynnön tueksi. Tarkastaja tai toimivaltainen viranomaisen tarkastaa, ovatko edunsaajan ilmoittamat kustannukset ja hankkeen tulot todellisia, asianmukaisesti kirjattuja ja sopimuksen ehtojen mukaisesti tukikelpoisia.

Tarkastus tehdään sovitun menettelyn mukaisesti, ja siinä noudatetaan seuraavia:

- a) IFAC:n (International Federation of Accountants) julkaisema *International Standard on Related Services 4400* -standardi (Engagements to perform Agreed-upon Procedures regarding Financial Information);
- b) *Code of Ethics for Professional Accountants* -säännöt, jotka on laatinut ja julkaissut IFAC:n alainen eettisiä tilintarkastusstandardeja käsittelevä kansainvälinen lautakunta (International Ethics Standards Board for Accountants).

Virkamiesten osalta kyseiset menettelyt ja standardit vahvistetaan kansallisella tasolla kansainväliset standardit huomioon ottaen.

Tarkastajan on täytettävä vähintään yksi seuraavista vaatimuksista:

- a) tämän on oltava jäsen kansallisessa tilintarkastus- tai tarkastuselimessä tai -laitoksessa, joka puolestaan on IFAC:n jäsen;
- b) tämän on oltava kansallisen tilintarkastus- tai tarkastuselimen tai -laitoksen jäsen. Jos kyseinen elin tai laitos ei ole IFAC:n jäsen, tarkastajan on sitouduttava noudattamaan IFAC:n standardeja ja eettisiä normeja työssään;
- c) tämän on oltava jäsenvaltion julkisen valvontaelimen julkiseen rekisteriin rekisteröitynyt lakisäätäinen tilintarkastaja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/43/EY⁽²⁾ vahvistettujen julkisen valvonnan periaatteiden mukaisesti;
- d) tämän on oltava rajatylittävän yhteistyön kumppanimaan julkisen valvontaelimen julkiseen rekisteriin rekisteröitynyt lakisäätäinen tilintarkastaja edellyttäen, että kyseiseen rekisteriin sovelletaan asianomaisen maan lainsäädännössä vahvistettuja julkisen valvonnan periaatteita.

Virkamiehellä on oltava tarkastustyössä tarvittava tekninen asiantuntemus.

2. Myös hallintoviranomainen tekee omat, 26 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ja 6 kohdassa tarkoitettut tarkastukset. Valvonnan yhteyspisteet voivat avustaa hallintoviranomaista tarkastusten tekemisessä koko ohjelma-alueella.

Osallistujamaiden on toteutettava kaikki mahdolliset toimenpiteet hallintoviranomaisen tukemiseksi sen valvontatehtävissä.

3. Tarkastusviranomaisen on 28 artiklan mukaisesti varmistettava, että tarkastukset tehdään hallinto- ja valvontajärjestelmistä, tarkoituksenmukaisesta otoksesta hankkeita ja ohjelman tilinpäätöksestä. Edellä 28 artiklan 2 kohdassa mainittu tarkastajaryhmä on perustettava kolmen kuukauden kuluessa hallintoviranomaisen nimittämisestä. Ryhmä laatii oman työjärjestyksensä. Sen puheenjohtajana toimii ohjelman tarkastusviranomaisen.

Kukin osallistujamaa voi valtuuttaa tarkastusviranomaisen suorittamaan tehtävänsä suoraan sen alueella.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen elimen (tarkoitettujen elinten) riippumattomuus on taattava.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisäätisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

*33 artikla***Unionin harjoittama valvonta**

1. Komissio, Euroopan petostentorjuntavirasto, Euroopan tilintarkastustuomioistuimien ja kuka tahansa näiden instituutioiden ja elinten valtuuttama ulkopuolinen tarkastaja saa asiakirjoja tutkimalla ja/tai paikalla tarkastuksia tekemällä todentaa, miten rahoitustukea saava(t) hallintoviranomainen, edunsaajat, toimeksisaajat, alihankkijat ja kolmannet osapuolet käyttävät unionin varoja. Kussakin sopimuksessa on nimenomaisesti määrättävä, että nämä instituutiot ja elimet saavat käyttää toimitiloja, asiakirjoja ja tietoja koskevaa valvontavaltaansa riippumatta siitä, missä muodossa tiedot on tallennettu.
2. Komissio varmistaa saatavilla olevien tietojen perusteella, että hallinto- ja valvontajärjestelmät ovat tämän asetuksen mukaisia ja toimivat tehokkaasti. Tällaisia tietoja ovat esimerkiksi nimityspäätös, vuotuinen johdon vahvistuslausuma, vuotuiset valvontakertomukset, vuotuinen tarkastuslausuma, vuosikertomus sekä kansallisten ja unionin elinten suorittamat tarkastukset.
3. Komissio voi pyytää hallintoviranomaista toteuttamaan tarvittavat toimet hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkuuden ja menojen asianmukaisuuden varmistamiseksi.

VI OSASTO

TEKNINEN APU*34 artikla***Teknisen avun määrärahat**

1. Tekniseen apuun voidaan kohdentaa enintään 10 prosenttia unionin myöntämästä kokonaisrahoituksesta. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja komission suostumuksella määrä voi olla suurempi.
2. Teknisen avun määrä olisi sovitettava ohjelman todellisiin tarpeisiin ottaen huomioon erityisesti ohjelman kokonaismäärärahat, sen maantieteellisen soveltamisalan laajuus ja osallistujamaiden määrä.

*35 artikla***Tarkoitus**

1. Tekninen apu kattaa ohjelman täytäntöönpanoon liittyvät toimet eli valmistelun, hallinnon, seurannan, arvioinnin, tiedotuksen, viestinnän, verkottumisen, erimielisyyksien ratkomisen, valvonnan ja tarkastuksen sekä toimet täytäntöönpanossa tarvittavien hallinnollisten valmiuksien parantamiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja teknisen avun toimia olisi käytettävä sekä ohjelman rakenteiden että edunsaajien tarpeisiin.
3. Edistämistä ja valmiuksien kehittämisestä ohjelma-alueen ulkopuolella aiheutuneet menot voidaan kattaa 39 artiklan 2 kohdassa vahvistettuun enimmäismäärään asti edellyttäen, että kyseisessä kohdassa asetetut ehdot täyttyvät.

*36 artikla***Tukikelpoisuus**

1. Jäljempänä 48 artiklassa esitettyjä tukikelpoisuusvaatimuksia sovelletaan teknisen avun kustannuksiin soveltuvin osin. Osallistujamaiden ohjelmaan kiinnitettyihin virkamiehiin liittyvät kustannukset voidaan katsoa tukikelpoisiksi teknisen avun kustannuksiksi. Rinnakkaisia korvausjärjestelmiä ja lisäkorvauksia on vältettävä. Jäljempänä 49 artiklassa tarkoitettuja kustannuksia ei katsota tukikelpoisiksi teknisen avun kustannuksiksi.
2. Edellyttäen että komissio hyväksyy ohjelman 5 artiklan mukaisesti, 16 artiklassa tarkoitettujen valmistelutoimien kustannukset ovat tukikelpoisia ajankohdasta, jona ohjelma toimitetaan komissiolle 4 artiklan mukaisesti, mutta eivät ennen 1 päivää tammikuuta 2014.

37 artikla

Hankintasäännöt

1. Jos teknisen avun määrärahojen käyttöä koskevan vuotuisen suunnitelman täytäntöönpano edellyttää hankintoja, hankintasopimuksen tekemisessä on noudatettava seuraavia sääntöjä:
 - a) jos hankintaviranomainen on jäsenvaltioon sijoittautunut yhteisö, se soveltaa joko kansallisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka on annettu julkisiin hankintoihin sovellettavan unionin lainsäädännön yhteydessä, tai hankintasääntöjä, jotka on vahvistettu asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 toisen osan IV osastossa ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 toisen osan II osastossa;
 - b) kaikissa muissa tapauksissa sovellettavat hankintasäännöt kuvataan 8 ja 9 artiklassa tarkoitetussa rahoitus sopimuksessa tai 81 ja 82 artiklassa tarkoitetuissa sopimuksissa.
2. Kaikissa tapauksissa on noudatettava kansalaisuutta ja alkuperää koskevia sääntöjä, jotka on vahvistettu asetuksen (EU) N:o 236/2014 8 ja 9 artiklassa.
3. Sivutoimipisteiden tekemät hankinnat rajoitetaan tavanomaisiin toimintakuluihin sekä viestinnästä ja näkyvyyttä lisäävistä toimista aiheutuviin kuluihin.

VII OSASTO

HANKKEET

1 LUKU

Yleiset säännökset

38 artikla

Tuen luonne

1. Hanke muodostuu joukosta toimia, jotka määritellään ja joita hallinnoidaan suhteessa niihin tavoitteisiin, tuotoksiin, tuloksiin ja vaikutuksiin, jotka sillä pyritään saavuttamaan määrätyn ajan ja käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa. Kyseiset tavoitteet, tuotokset, tulokset ja vaikutukset tukevat ohjelman ensisijaisia tavoitteita.
2. Hankkeille ohjelmasta myönnettävä rahoitus annetaan avustuksina ja poikkeuksellisesti rahoitusvälineisiin tehtävinä siirtoina. Avustuksilla rahoitettaviin hankkeisiin sovelletaan 2–4 luvun säännöksiä.
3. Avustuksia myönnetään hankkeille, jotka on valittu ehdotuspyyntömenettelyllä ohjelmassa asetettujen sääntöjen mukaisesti 41 artiklassa tarkoitettuja asianmukaisesti perusteltuja poikkeustapauksia lukuun ottamatta.
4. Isoille infrastruktuurihankkeille myönnettävä unionin rahoitusosuus ja 42 artiklassa tarkoitettujen rahoitusvälineisiin maksettavat rahoitusosuudet voivat olla enintään 30 prosenttia.

39 artikla

Rahoitusehdot

1. Hankkeet voivat saada ohjelmasta rahoitusta, jos ne täyttävät kaikki seuraavat ehdot:
 - a) niillä on selvät rajatylittävät vaikutukset ja hyödyt ohjelmasuunnitteluasiakirjassa esitetyn mukaisesti ja ne tuottavat lisäarvoa unionin strategioihin ja ohjelmiin;
 - b) ne toteutetaan ohjelma-alueella;
 - c) ne kuuluvat johonkin seuraavista ryhmistä:
 - i) integroidut hankkeet, joissa kukin edunsaaja toteuttaa osan hankkeen toimista omalla alueellaan;
 - ii) symmetriset hankkeet, joissa osallistujamaissa toteutetaan samanaikaisesti samankaltaisia toimia;
 - iii) vain yhtä maata koskevat hankkeet, jotka toteutetaan pääasiassa tai kokonaan yhdessä osallistujamaassa mutta joista hyötyvät kaikki osallistujamaat tai osa niistä ja joiden rajatylittävät vaikutukset ja hyödyt ovat tiedossa.

2. Hankkeet, jotka täyttävät 1 kohdassa asetetut kriteerit, voidaan toteuttaa osittain ohjelma-alueen ulkopuolella, jos kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) hankkeet ovat välttämättömiä ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi ja niistä on hyötyä ohjelma-alueelle;
- b) ohjelma-alueen ulkopuolisiin toimiin ohjelmasta myönnetyn rahoituksen kokonaismäärä on enintään 20 prosenttia unionin rahoituksesta ohjelmatasolla;
- c) hankkeen hallinnointia, valvontaa ja tarkastusta koskevista hallintoviranomaisen ja tarkastusviranomaisen velvollisuuksista vastaavat joko ohjelmaviranomaiset tai niistä tehdään sopimus niiden maiden viranomaisten kanssa, joissa toimi toteutetaan.

3. Hankkeessa, johon kuuluu infrastruktuuriolosio, on maksettava unionin rahoitusosuus takaisin, jos viiden vuoden kuluessa hankkeen päättämisestä tai, tapauksen mukaan, valtioneuvoston päätöksessä asetetussa määräajassa siihen tehdään olennainen muutos, joka vaikuttaa sen luonteeseen, tavoitteisiin tai täytäntöönpanoehtoihin tavalla, joka kyseenalaistaisi sen alkuperäiset tavoitteet. Hallintoviranomaisen on perittävä takaisin hankkeen puitteissa aiheuttomasti maksetut määrät suhteutettuna ajanjaksoon, jonka aikana vaatimus ei täyttynyt.

4. Hallintoviranomaisen on pyrittävä estämään päällekkäiset toimet unionin rahoittamissa hankkeissa. Sitä varten hallintoviranomainen voi järjestää aiheelliseksi katsomiaan kuulemisia, ja kuultujen tahojen, myös komission, on annettava tarvittava tuki.

5. Hallintoviranomaisen on toimitettava kunkin valitun hankkeen johtavalle edunsaajalle asiakirja, jossa esitetään hankkeen tukiedellytykset, mukaan lukien erityisvaatimukset, jotka koskevat hankkeessa tuotettavia tuotteita tai suoritettavia palveluja, rahoitussuunnitelmaa ja täytäntöönpanoaikataulua.

40 artikla

Ehdotuspyynnöt

Hallintoviranomaisen on toimitettava kunkin ehdotuspyynnön hakijoille asiakirja, jossa esitetään ehdot pyyntöön osallistumiselle sekä hankkeiden valinnalle ja täytäntöönpanolle. Asiakirjaan sisältyy myös erityisvaatimuksia, jotka koskevat hankkeen tuotoksia, rahoitussuunnitelmaa ja täytäntöönpanoaikataulua.

41 artikla

Ehdotuspyyntömenettelyn ulkopuolella tapahtuva valinta

1. Hanke voidaan valita ehdotuspyyntömenettelyn ulkopuolella ainoastaan seuraavissa tapauksissa ja edellyttäen, että valinta perustellaan asianmukaisesti sitä koskevassa päätöksessä:

- a) hankkeen toteuttava elin on oikeudellisesti tai tosiasiallisesti monopoliasemassa;
- b) hanke liittyy toimiin, joiden erityispiirteet edellyttävät tiettyntyyppistä elintä sen teknisen osaamisen, pitkälle viedyn erikoistumisen tai hallintovallan perusteella.

2. Ohjelmaan sisällytetään lopullinen luettelo isoista infrastruktuurihankkeista, joita ehdotetaan valittavaksi ehdotuspyyntömenettelyn ulkopuolella. Hallintoviranomaisen on toimitettava komissiolle ohjelman hyväksymisen jälkeen mutta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 täydelliset hankehakemukset, myös 43 artiklassa tarkoitettut tiedot sekä perustelut menettelyn ulkopuolella tapahtuvalle valinnalle.

3. Ohjelmaan sisällytetään alustava luettelo muista kuin isoista infrastruktuurihankkeista, joita ehdotetaan valittavaksi ehdotuspyyntömenettelyn ulkopuolella. Yhteinen seurantakomitea voi päättää valita ylimääräisiä hankkeita ehdotuspyyntömenettelyn ulkopuolella milloin tahansa ohjelman hyväksymisen jälkeen. Molemmissa tapauksissa tarvitaan komission ennakkohyväksyntä. Tätä varten hallintoviranomaisen on toimitettava komissiolle 43 artiklassa tarkoitettut tiedot sekä perustelut ehdotuspyyntömenettelyn ulkopuolella tapahtuvalle valinnalle.

4. Komissio hyväksyy hankkeet, joita ehdotetaan valittavaksi ehdotuspyyntömenettelyn ulkopuolella, kaksivaiheisella menettelyllä: ensimmäisessä vaiheessa toimitetaan hanketiivistelmä ja toisessa täydellinen hankehakemus. Molemmissa vaiheissa komissio ilmoittaa päätöksensä hallintoviranomaiselle kahden kuukauden kuluessa asiakirjan toimituspäivästä. Määräaika voidaan tarvittaessa jatkaa. Jos komissio hylkää hanke-ehdotuksen, se ilmoittaa hallintoviranomaiselle hylkäämisperusteet.

42 artikla

Rahoitusvälineisiin maksettavat rahoitusosuudet

1. Ohjelmasta voidaan rahoittaa rahoitusvälinettä edellyttäen, että asianomainen väline on ohjelman ensisijaisten tavoitteiden mukainen.
2. Ohjelmaan sisällytetään lopullinen luettelo rahoitusvälineisiin maksettavista rahoitusosuuksista. Hallintoviranomaisen on toimitettava komissiolle 43 artiklassa tarkoitettut tiedot ohjelman hyväksymisen jälkeen mutta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017.
3. Komissio tarkastelee ehdotettua rahoitusosuutta määrittääkseen sen lisäarvon ja johdonmukaisuuden suhteessa ohjelmaan.
4. Hyväksymismenettelyssä noudatetaan rahoitusvälineiden sääntöjä. Jos komissio hylkää ehdotetun rahoitusosuuden, se ilmoittaa hallintoviranomaiselle hylkäämisperusteet.
5. Rahoitusvälineisiin maksettaviin rahoitusosuuksiin sovelletaan kyseisiä rahoitusvälineitä koskevia sääntöjä.

43 artikla

Hankkeiden sisältö

1. Hankkeiden hakuasiakirjoihin on sisällyttävä vähintään seuraavat:
 - a) analyysi ongelmista ja tarpeista, joiden perusteella hanketta ehdotetaan, ottaen huomioon ohjelmastrategia ja se, miten strategian odotetaan edistävän vastaavan ensisijaisen tavoitteen saavuttamiseen;
 - b) arvio rajatylittävästä vaikutuksesta;
 - c) logiikka;
 - d) arvio hankkeen oletettujen tulosten kestävydestä hankkeen päättymisen jälkeen;
 - e) objektiivisesti todennettavissa olevat indikaattorit;
 - f) tiedot hankkeen maantieteellisestä soveltamisalasta ja kohderyhmistä;
 - g) hankkeen oletettu toteutusajanjakso ja yksityiskohtainen työsuunnitelma;
 - h) tapauksen mukaan analyysi hankkeen vaikutuksista 4 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin monialaisiin kysymyksiin;
 - i) hankkeen täytäntöönpanovaatimukset, muun muassa seuraavat:
 - i) edunsaajien määrittely ja johtavan edunsaajan nimeäminen. Johtavan edunsaajan on annettava takeet pätevydestään asianomaisella alalla sekä hallinnollisista ja varainhoidollisista valmiuksistaan;
 - ii) kuvaus hankkeen hallinto- ja täytäntöönpanorakenteesta;
 - iii) edunsaajien väliset järjestelyt 46 artiklan mukaisesti;
 - iv) seuranta- ja arviointijärjestelyt;
 - v) tiedotus- ja viestintäsuunnitelmat ja varsinkin toimenpiteet, joilla levitetään tietoa unionin tuesta hankkeelle;
 - j) yksityiskohtainen rahoitussuunnitelma ja talousarvio.
2. Vähintään miljoonan euron infrastruktuuriunionin sisältävien hankkeiden hakemuksiin on sisällyttävä lisäksi seuraavat:
 - a) yksityiskohtainen kuvaus infrastruktuuri-investoinnista ja infrastruktuurin sijainnista;
 - b) yksityiskohtainen kuvaus hankkeeseen sisältyvästä valmiuksienkehittämisosasta asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta;

- c) kattava toteutettavuustutkimus tai vastaava, vaihtoehtojen arviointi, tulokset ja riippumaton laadunarviointi mukaan lukien;
- d) arvio hankkeen ympäristövaikutuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU ⁽¹⁾ mukaisesti ja niiden osallistujamaiden osalta, jotka ovat valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista Espoossa 25 päivänä helmikuuta 1991 tehdyn YK:n Euroopan talouskomission yleissopimuksen osapuolia, kyseisen sopimuksen mukaisesti;
- e) todiste siitä, että edunsaajat joko omistavat maan tai niillä on siihen käyttöoikeus;
- f) rakennuslupa.
3. Hallintoviranomainen voi poikkeuksellisesti ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa hyväksyä f alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen toimittamisen myöhemmin.

44 artikla

Hankeluettelon julkaiseminen

1. Ohjelmasta tuettavien hankkeiden läpinäkyvyyden varmistamiseksi hallintoviranomaisen on ylläpidettävä valituista hankkeista laskentataulukon muotoon laadittua luetteloa, joka mahdollistaa tietojen järjestämisen, etsimisen, poimimisen, vertailemisen ja helpon julkaisemisen internetissä. Hankeluettelo on saatavilla ohjelman verkkosivuilla ja sitä päivitetään vähintään kuuden kuukauden välein. Yksityissektorin, kansalaisyhteiskunnan ja kansallisten julkishallintojen rohkaisemiseksi käyttämään hankeluettelo uudelleen, verkkosivuilla voidaan antaa selvä viittaus sovellettaviin lisenssisääntöihin, joiden nojalla tiedot julkaistaan.

2. Luettelossa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- edunsaajan nimi (ainoastaan oikeussubjektit, luonnollisia henkilöitä ei saa mainita nimeltä);
- hankkeen nimi;
- hanketiivistelmä;
- hankkeen toteutusajanjakso;
- tukikelpoiset kokonaisuudet;
- unionin osarahoitussuus;
- hankkeen postinumero tai muu soveltuva sijainnin indikaattori;
- maantieteellinen soveltamisala;
- hankeluettelon viimeisimmän päivityksen päivämäärä.

3. Hankeluettelo on toimitettava komissiolle viimeistään sitä varainhoitovuotta seuraavan vuoden kesäkuun 30 päivänä, jona hankkeet valittiin. Nämä tiedot julkaistaan unionin toimielinten verkkosivuilla.

2 LUKU

Edunsaajat

45 artikla

Osallistuminen hankkeisiin

1. Hankkeessa on oltava edunsaajia vähintään yhdestä ohjelmaan osallistuvasta jäsenvaltiosta ja yhdestä asetuksen (EU) N:o 232/2014 liitteessä I luetellusta ohjelmaan osallistuvasta kumppanimaasta tai Venäjän federaatiosta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

2. Edunsaajat ovat luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jolle on myönnetty hankeavustus. Luonnolliset henkilöt voivat olla edunsaajia, jos toimen luonne tai ominaisuudet tai hakijan asettama tavoite sitä edellyttävät. Luonnollisten henkilöiden osallistumisesta päätetään ohjelmatasolla.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen edunsaajien on täytettävä kaikki seuraavat ehdot:
 - a) Niiden on oltava jonkin osallistujamaan kansalaisia tai oikeushenkilöitä, jotka ovat sijoittautuneet ohjelma-alueelle, tai kansainvälisiä järjestöjä, joiden keskustoimipaikka on ohjelma-alueella. Eurooppalainen alueellisen yhteistyön yhtymä voi olla sijoittautumispaikastaan riippumatta edunsaaja edellyttäen, että sen maantieteellinen toiminta-alue sijaitsee ohjelma-alueen sisällä.
 - b) Niiden on täytettävä kullekin valintamenettelylle asetetut tukikelpoisuuskriteerit.
 - c) Ne eivät ole yhdessäkään asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 106 artiklan 1 kohdassa ja 107 artiklassa tarkoitettuihin poissulkemiseen johtavista tilanteista.
4. Edunsaajat, jotka eivät täytä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kriteerejä, voivat osallistua 1 kohdassa tarkoitettujen edunsaajien lisäksi edellyttäen, että kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:
 - a) Ne voivat osallistua asetuksen (EU) N:o 236/2014 8 ja 9 artiklan mukaisesti.
 - b) Hankkeen luonne, tavoitteet ja tehokas täytäntöönpano edellyttävät niiden osallistumista.
 - c) Edunsaajille, jotka eivät täytä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kriteerejä, ohjelmasta myönnetyn rahoituksen kokonaismäärä ei ylitä 39 artiklan 2 kohdan b alakohdassa asetettua enimmäismäärää.

46 artikla

Edunsaajien velvollisuudet

1. Kussakin hankkeessa on nimettävä yksi johtava edunsaaja kumppanuuden edustajaksi.
2. Kaikkien edunsaajien on osallistuttava aktiivisesti hankkeiden kehittämiseen ja toteuttamiseen. Lisäksi niiden on tehtävä yhteistyötä henkilöstön osoittamisessa hankkeisiin ja/tai hankkeiden rahoittamisessa. Kukin edunsaaja on oikeudellisesti ja taloudellisesti vastuussa toteuttamistaan toimista ja sille osoitetusta unionin varojen osuudesta. Edunsaajien erityisvelvollisuudet ja taloudelliset velvollisuudet vahvistetaan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa sopimuksessa.
3. Johtava edunsaaja
 - a) vastaanottaa hallintoviranomaiselta hankkeen toimien toteuttamiseen tarkoitettujen rahoitusosuuksien;
 - b) varmistaa, että edunsaajat saavat avustuksen koko määrän mahdollisimman pian c alakohdassa tarkoitettujen järjestelyjen mukaisesti. Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään määriä eikä siitä saa periä vaikutukseltaan vastaavia erityismaksuja, jotka vähentäisivät edunsaajille maksettavia määriä;
 - c) vahvistaa kumppanuusjärjestelyt edunsaajien kanssa sopimuksella, joka sisältää muun muassa hankkeeseen kohdennettujen varojen moitteettoman varainhoidon takaavat määräykset, mukaan lukien järjestelyt aiheuttomasti maksettujen määrien takaisinperimiseksi;
 - d) vastaa koko hankkeen täytäntöönpanon varmistamisesta;
 - e) varmistaa, että edunsaajien esittämät menot ovat aiheutuneet hankkeen täytäntöönpanosta ja vastaavat sopimuksessa esitettyjä, kaikkien edunsaajien kesken sovittuja toimia;
 - f) todentaa, että edunsaajien esittämät menot on tarkastettu 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3 LUKU

Menojen tukikelpoisuus

47 artikla

Avustusmuodot

1. Avustuksia voidaan myöntää seuraavissa muodoissa:
 - a) 48 artiklassa tarkoitettujen tosiasiallisesti syntyneiden tukikelpoisten kustannusten tietyn osuuden korvaus;
 - b) kiinteämääräinen rahoitus, joka määritetään soveltamalla tiettyä prosenttiosuutta yhteen tai useampaan tarkemmin määriteltyyn kustannuslajiin;
 - c) kertakorvaukset;
 - d) korvaus yksikkökustannusten perusteella;
 - e) a–d alakohdassa tarkoitettujen muotojen yhdistelmä ainoastaan siinä tapauksessa, että niistä kukin kattaa eri kustannuslajin.
2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa muodossa olevat avustukset lasketaan edunsaajalle tosiasiallisesti aiheutuneiden tukikelpoisten kustannusten perusteella, joiden alustava ennakoarvio on esitetty ehdotuksen yhteydessä ja sisällytetty sopimukseen. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kiinteämääräinen rahoitus kattaa tukikelpoisten kustannusten tietyt lajit, jotka on selvästi yksilöity etukäteen tiettyä prosenttiosuutta soveltamalla. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut kertakorvaukset kattavat yleisesti ottaen kaikki tai tietyt tukikelpoiset kustannuslajit, jotka on selvästi yksilöity etukäteen. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut yksikkökustannukset kattavat kaikki tai tietyt tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka on selvästi yksilöity etukäteen ilmoittamalla menon yksikkökohtainen määrä.
3. Avustuksen tarkoituksena tai tuloksena ei saa olla voiton tuottaminen hankkeessa. Sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 125 artiklan 4 kohdassa säädettyjä poikkeuksia.

48 artikla

Kustannusten tukikelpoisuus

1. Avustukset eivät saa ylittää enimmäismäärää, joka ilmaistaan prosenttiosuutena ja arvioitujen tukikelpoisten kustannusten perusteella vahvistettavana absoluuttisena arvona. Avustukset eivät saa ylittää tukikelpoisia kustannuksia.
2. Tukikelpoisia kustannuksia ovat edunsaajalle tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset, jotka täyttävät kaikki seuraavat kriteerit:
 - a) kustannukset syntyvät hankkeen toteutusajanjaksolla. Tällaisia ovat erityisesti seuraavat:
 - i) Palveluista ja työsuorituksista aiheutuvien kustannusten on liityttävä toimiin, jotka suoritetaan toteutusajanjaksolla. Tarvikkeista aiheutuvien kustannusten on liityttävä tavaroiden toimitukseen ja asennukseen toteutusajanjaksolla. Sopimuksen allekirjoittaminen, tilauksen tekeminen tai menoihin sitoutuminen toteutusajanjaksolla palvelujen tarjoamiseksi, työsuoritusten tekemiseksi tai tarvikkeiden toimittamiseksi toteutusajanjakson päätyttyä ei vastaa tätä vaatimusta. Johtavan edunsaajan ja muiden edunsaajien välisiä käteissiirtoja ei katsota aiheutuneiksi kustannuksiksi.
 - ii) Aiheutuneet kustannukset pitäisi maksaa ennen loppukertomusten toimittamista. Ne voidaan maksaa jälkikäteen edellyttäen, että ne on mainittu loppukertomuksessa yhdessä arvioitujen maksupäivämäärän kanssa.
 - iii) Kustannuksiin, jotka liittyvät loppukertomuksiin, menojen todentaminen, tarkastukset ja hankkeen loppuarviointi mukaan lukien, sovelletaan poikkeusta, koska kyseiset kustannukset voivat aiheutua hankkeen toteutusajanjakson jälkeen.
 - iv) Edunsaaja(t) on voinut (ovat voineet) aloittaa 52 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa tarkoitettujen sopimusten tekomenettelyt ja tehdä sopimukset ennen hankkeen toteutusajanjakson alkamista edellyttäen, että 52 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen määräyksiä on noudatettu;

- b) kustannukset on ilmoitettu hankkeen alustavassa kokonaisbudjetissa;
- c) kustannukset ovat hankkeen toteutuksen kannalta välttämättömiä;
- d) kustannukset ovat yksilöitävissä ja todennettavissa ja ne on viety edunsaajan kirjanpitoon ja määritetty kirjanpitostandardien ja edunsaajaan sovellettavien tavanomaisten kustannuslaskentakäytäntöjen mukaisesti;
- e) kustannukset täyttävät sovellettavassa vero- ja sosiaalilainsäädännössä asetetut vaatimukset;
- f) kustannukset ovat kohtuullisia ja perusteltuja ja täyttävät moitteettoman varainhoidon vaatimukset erityisesti taloudellisuuden ja tehokkuuden osalta;
- g) kustannusten tueksi on esittää lasku tai vastaava kirjanpitotosite.

3. Avustus voidaan myöntää takautuvasti seuraavissa tapauksissa:

- a) jos hakija voi osoittaa, että hanke oli tarpeen aloittaa ennen sopimuksen allekirjoittamista. Tukikelpoiset kustannukset eivät kuitenkaan ole saaneet aiheutua ennen avustushakemuksen jättöpäivää; tai
- b) kustannukset liittyvät sellaisen hankkeen selvityksiin ja asiakirjoihin, johon kuuluu infrastruktuuriolio.

Avustusta ei voida myöntää takautuvasti hankkeeseen, joka on jo päättynyt.

4. Jotta kumppanuuksista saataisiin vahvoja, avustuksen saaneissa hankkeissa ennen avustushakemuksen jättämistä aiheutuneet kustannukset ovat tukikelpoisia edellyttäen, että myös seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) kustannukset ovat aiheutuneet ehdotuspyynnön julkaisemisen jälkeen;
- b) kustannukset rajoittuvat edunsaajien palveluksessa olevan henkilöstön matka- ja oleskelukustannuksiin ja täyttävät 5 kohdan b alakohdassa asetetut ehdot;
- c) kustannukset eivät ylitä ohjelmasolla vahvistettua enimmäismäärää.

5. Jollei 1 ja 2 kohdasta muuta johdu, seuraavat edunsaajan välittömät kustannukset ovat tukikelpoisia:

a) hankkeeseen osoitetun henkilöstön kustannukset seuraavin kumulatiivisin ehdoin:

- kustannukset liittyvät toimiin, joihin edunsaaja ei ryhtyisi, jos hanketta ei toteutettaisi,
- kustannukset eivät saa ylittää edunsaajalle tavanomaisesti aiheutuvia kustannuksia, paitsi jos voidaan osoittaa, että ne ovat hankkeen toteuttamisen kannalta välttämättömiä,
- kustannukset liittyvät todellisiin bruttopalkkoihin, sosiaaliturvamaksut ja muut palkkaukseen liittyvät kustannukset mukaan lukien;

- b) henkilöstön ja muiden hankkeeseen osallistuvien henkilöiden matka- ja oleskelukustannukset edellyttäen, että ne eivät ylitä edunsaajan sääntöjensä ja määräystensä mukaisesti tavallisesti maksamia kustannuksia eivätkä komission matkan ajankohdana julkaisemia määriä, jos korvaus suoritetaan kertakorvauksena, yksikkökustannusten perusteella tai kiinteämääräisenä;
- c) nimenomaan hanketta varten hankittujen laitteiden (uusien tai käytettyjen) ja tarvikkeiden osto- tai vuokratulut edellyttäen, että ne vastaavat markkinahintoja;
- d) nimenomaan hanketta varten ostettujen kulutushyödykkeiden kustannukset;

- e) edunsaajien osana hanketta tekemistä sopimuksista aiheutuvat kustannukset;
 - f) tässä asetuksessa ja hankkeessa asetetuista vaatimuksista suoraan aiheutuvat kustannukset (esimerkiksi tiedotus, näkyvyyttä lisäävät toimet, arvioinnit, ulkoiset tarkastukset ja käännökset), mukaan lukien rahoituspalvelujen kustannukset (esimerkiksi tilisiirroista ja pankkitakauksista aiheutuvat kustannukset).
6. Edellä olevan 4 artiklan nojalla voidaan vahvistaa ylimääräisiä koko ohjelmaa koskevia tukikelpoisuussäntöjä.

49 artikla

Ei-tukikelpoiset kustannukset

1. Seuraavat hankkeen täytäntöönpanoon liittyvät kustannukset eivät ole tukikelpoisia:
- a) velat ja velanhoitomaksut (korko);
 - b) varaukset tappioiden tai velkojen varalta;
 - c) edunsaajan ilmoittamat ja unionin talousarviosta jo katetut kustannukset;
 - d) maan tai rakennusten osto hintaan, joka on enemmän kuin 10 prosenttia asianomaisen hankkeen tukikelpoisista kustannuksista;
 - e) kurssitappiot;
 - f) tullit, verot ja muut maksut, myös arvonlisävero, paitsi jos niitä ei kansallisen verolainsäädännön mukaan palauteta, jollei rajatylittävän yhteistyön kumppanimaiden kanssa neuvotelluista määräyksistä muuta johdu;
 - g) lainat kolmansille osapuolille;
 - h) sakot, muut taloudelliset seuraamukset ja oikeudenkäyntikulut;
 - i) luontoissuoritukset 14 artiklan 1 kohdassa määritellyn mukaisesti.
2. Muita kustannuslajeja voidaan 4 artiklan nojalla määritellä tietyn ohjelman osalta tukeen kelpaamattomiksi.

50 artikla

Kertakorvaukset, yksikkökustannukset ja kiinteämääräinen rahoitus

1. Rahoituksen kokonaismäärä kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteämääräisen rahoituksen perusteella voi olla enintään 60 000 euroa edunsaajaa ja hanketta kohti, ellei ohjelmassa 4 artiklan nojalla toisin määrätä, jolloin enimmäismäärä on 100 000 euroa.
2. Kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteämääräisen rahoituksen käytön tukena on oltava vähintäänkin seuraavat:
- a) tällaisten rahoitusmuotojen soveltuvuusperustelut ottaen huomioon hankkeen luonne, sääntöjenvastaisuuksien ja petosten riski ja valvonnasta aiheutuvat kustannukset;
 - b) kertakorvauksilla, yksikkökustannuksilla tai kiinteämääräisellä rahoituksella katettujen kustannusten tai kustannuslajien yksilöinti niin, että huomioon ei oteta 49 artiklassa tarkoitettuja tukeen kelpaamattomia kustannuksia;

- c) kuvaus kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteämääräisen rahoituksen määritysmenetelmistä sekä edellytyksistä, joilla voidaan kohtuudella varmistaa voitontavoittelukiellon ja osarahoitusperiaatteiden noudattaminen ja päällekkäisen rahoituksen välttäminen. Nämä menetelmät perustuvat
 - i) tilastotietoihin tai samankaltaisiin objektiivisiin keinoihin; tai
 - ii) edunsaajakohtaiseen lähestymistapaan, joka perustuu sertifioituihin tai tarkastettavissa oleviin edunsaajaa koskeviin aiempiin tietoihin tai edunsaajan tavanomaisiin kustannuslaskentakäytäntöihin.
3. Sen jälkeen kun hallintoviranomainen on arvioinut ja hyväksynyt määrät, niitä ei riitauteta jälkitarkastuksissa.

51 artikla

Välilliset kustannukset

1. Välilliset kustannukset voidaan laskea kiinteämääräisinä niin, että niiden osuus välittömistä tukikelpoisista kustannuksista on enintään 7 prosenttia, pois lukien infrastruktuurin toimittamisesta aiheutuvat kustannukset ja edellyttäen, että käytetty laskumenetelmä on oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettavissa.
2. Hankkeen välillisinä kustannuksina pidetään tukikelpoisia kustannuksia, joita ei voida yksilöidä hankkeen täytäntöönpanoon suoraan liittyvinä kustannuksina ja joita ei voi kirjata suoraan sen kuluiksi 48 artiklassa määriteltyjen tukikelpoisuusehtojen mukaisesti. Niihin ei saa sisältyä 49 artiklassa tarkoitettuja ei-tukikelpoisia kustannuksia eikä kustannuksia, jotka on jo ilmoitettu hankkeen toisessa kustannuserässä tai toisessa budjettikohdassa.

4 LUKU

1 jakso

Hankinnat

52 artikla

Sovellettavat säännöt

1. Jos hankkeen täytäntöönpano edellyttää, että edunsaaja hankkii tavaroita, työsuorituksia tai palveluja, hankintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:
 - a) jos edunsaaja on hankintamenettelyihin sovellettavassa unionin lainsäädännössä tarkoitettu hankintaviranomainen tai hankintayksikkö, se voi soveltaa kansallisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka on annettu unionin lainsäädännön tai 2 kohdan sääntöjen yhteydessä;
 - b) jos edunsaaja on kansainvälinen järjestö, se voi soveltaa omia hankintasääntöjään, jos ne tarjoavat kansainvälisesti hyväksytyjä standardeja vastaavat takeet;
 - c) jos edunsaaja on rajatylittävän yhteistyön kumppanimaan viranomainen, jonka osarahoitusosuus siirretään hallintoviranomaiselle, se voi soveltaa kansallisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä edellyttäen, että rahoitussopimus sen sallii ja 2 kohdan a alakohdassa esitettyjä yleisiä periaatteita noudatetaan.
2. Kaikissa muissa tapauksissa on noudatettava seuraavia velvollisuuksia:
 - a) sopimus tehdään taloudellisesti edullisimmasta tarjouksesta tai tapauksen mukaan halvimmasta tarjouksesta niin, että vältetään eturistiriitojen syntyminen;
 - b) arvoltaan yli 60 000 euron sopimuksiin sovelletaan myös seuraavia sääntöjä:
 - i) perustetaan arviointikomitea arvioimaan hakemuksia ja/tai tarjouksia edunsaajan tarjouskilpailuasiakirjoissa ennakkoon julkaisemien poissulkemis-, valinta- ja sopimuskentekriteereiden pohjalta. Komiteassa on oltava pariton määrä jäseniä, joilla on oltava tarvittavat tekniset ja hallinnolliset valmiudet antaa asiantunteva lausunto tarjouksista/hakemuksista;
 - ii) on varmistettava riittävä läpinäkyvyys, tasapuolinen kilpailu ja asianmukainen ennakkotiedotus;

- iii) on varmistettava tasa-arvoinen kohtelu, suhteellisuus ja syrjimättömyys;
 - iv) tarjouskilpailuasiakirjat on laadittava parhaita kansainvälisiä käytäntöjä noudattaen;
 - v) hakemusten tai tarjousten tekemiselle asetettujen määräaikojen on oltava tarpeeksi pitkiä, jotta asiasta kiinnostuneilla on riittävästi aikaa tarjoustensa laatimiseen;
 - vi) ehdokkaat tai tarjousten tekijät suljetaan hankintamenettelyn ulkopuolelle, jos ne ovat jossakin asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 106 artiklan 1 kohdassa kuvatuista tilanteista. Ehdokkaiden tai tarjousten tekijöiden on todistettava, ettei yksikään kyseistä tilanteista koske niitä. Sopimusta ei saa myöskään tehdä sellaisen ehdokkaan tai tarjouksen tekijän kanssa, joka hankintamenettelyn aikana joutuu johonkin asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 107 artiklassa kuvatuista tilanteista;
 - vii) 53–56 artiklassa vahvistettuja hankintamenettelyjä on noudatettava.
3. Kaikissa tapauksissa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 236/2014 8 ja 9 artiklassa vahvistettuja kansalaisuutta ja alkuperää koskevia sääntöjä.

53 artikla

Palvelusopimuksia koskevat hankintamenettelyt

1. Arvoltaan vähintään 300 000 euron palvelusopimukset tehdään kansainvälisellä rajoitetulla tarjouskilpailumenettelyllä sen jälkeen, kun asiasta on julkaistu ilmoitus. Ilmoitus julkaistaan kaikissa soveltuviissa medioissa ohjelma-alueen ulkopuolella, ja siinä vahvistetaan niiden ehdokkaiden määrä (4-8), joilta pyydetään tarjousta; näin varmistetaan aito kilpailu.
2. Arvoltaan yli 60 000 mutta alle 300 000 euron suuruiset palvelusopimukset tehdään kilpailuun perustuvalla neuvottelumenettelyllä, josta ei ilmoiteta. Edunsaajan on kuultava vähintään kolmea valitsemaansa palvelun tarjoajaa ja neuvoteltava niistä vähintään yhden kanssa sopimuksen ehdoista.

54 artikla

Tavarantoimitussopimuksia koskevat hankintamenettelyt

1. Arvoltaan vähintään 300 000 euron tavarantoimitussopimukset tehdään kansainvälisellä avoimella tarjouskilpailumenettelyllä sen jälkeen, kun asiasta on julkaistu ilmoitus kaikissa soveltuviissa medioissa ohjelma-alueen ulkopuolella.
2. Tavarantoimitussopimukset, joiden arvo on vähintään 100 000 mutta alle 300 000 euroa, tehdään avoimella, ohjelma-alueella julkaistavaan tarjouspyyntöön perustuvalla menettelyllä. Kaikille tukikelpoisille tarjouksen tekijöille on annettava samat mahdollisuudet kuin paikallisille yrityksille.
3. Arvoltaan yli 60 000 mutta alle 100 000 euron suuruiset tavarantoimitussopimukset tehdään kilpailuun perustuvalla neuvottelumenettelyllä, josta ei ilmoiteta. Edunsaajan on kuultava vähintään kolmea valitsemaansa tavaran toimittajaa ja neuvoteltava niistä vähintään yhden kanssa sopimuksen ehdoista.

55 artikla

Urakkasopimuksia koskevat hankintamenettelyt

1. Arvoltaan vähintään 5 000 000 euron suuruiset urakkasopimukset tehdään kansainvälisellä avoimella tarjouskilpailumenettelyllä tai tiettyjen työsuoritusten erityispiirteiden takia rajoitetulla tarjouskilpailumenettelyllä sen jälkeen, kun asiasta on julkaistu ilmoitus kaikissa soveltuviissa medioissa ohjelma-alueen ulkopuolella.
2. Urakkasopimukset, joiden arvo on vähintään 300 000 mutta alle 5 000 000 euroa, tehdään avoimella, ohjelma-alueella julkaistavaan tarjouspyyntöön perustuvalla menettelyllä. Kaikille tukikelpoisille tarjouksen tekijöille on annettava samat mahdollisuudet kuin paikallisille yrityksille.

3. Arvoltaan yli 60 000 mutta alle 300 000 euron suuruiset urakkasopimukset tehdään kilpailuun perustuvalla neuvottelumenettelyllä, josta ei ilmoiteta. Edunsaajan on kuultava vähintään kolmea valitsemaansa urakoitsijaa ja neuvoteltava niistä vähintään yhden kanssa sopimuksen ehdoista.

56 artikla

Neuvottelumenettelyn käyttö

Edunsaaja voi päättää käyttää delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 266, 268 ja 270 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa neuvottelumenettelyä yhden ainoan tarjouksen perusteella.

2 jakso

Rahoitustuki kolmansille osapuolille

57 artikla

Rahoitustuki kolmansille osapuolille

1. Jos hanke edellyttää rahoitustuen myöntämistä kolmansille osapuolille, sitä voidaan antaa edellyttäen, että
 - a) kukin kolmas osapuoli tarjoaa riittävät takeet määrien takaisin perinnästä;
 - b) noudatetaan suhteellisuuden, läpinäkyvyyden, moitteettoman varainhoidon, tasa-arvoisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita;
 - c) estetään eturistiriitojen syntyminen;
 - d) se ei ole kumulatiivista, sitä ei myönnetä takautuvasti, se sisältää periaatteessa osarahoitusta ja sen tarkoituksena tai tuloksena ei saa olla voiton tuottaminen kullekin kolmannelle osapuolelle;
 - e) sen myöntämisehdot on määritelty sopimuksessa tarkkaan edunsaajan harkintavallan käytön estämiseksi. Sopimuksessa on erityisesti määriteltävä tukikelpoisten henkilöiden ryhmät ja sopimuksentekokriteerit (myös kriteerit tarkan määrän määrittämiseksi) ja vahvistettava luettelo erityyppisistä toimista, joille voidaan myöntää tällaista rahoitustukea;
 - f) rahoitustuen enimmäismäärä on 60 000 euroa kolmatta osapuolta kohti, paitsi jos rahoitustuki on hankkeen päätaivoite.
2. Asiassa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 236/2014 8 ja 9 artiklassa vahvistettuja kansalaisuutta ja alkuperää koskevia sääntöjä. Jos edelleen myönnetty avustus on suurempi kuin 60 000 euroa, 52 artiklan 2 kohdan b alakohdan vi alakohdassa vahvistettuja osallistumissääntöjä sovelletaan soveltuvin osin.

VIII OSASTO

MAKSUT, TILIEN ESITTÄMINEN JA HYVÄKSYMINEN, RAHOITUSOIKAISUT JA TAKAISINPERINTÄ

1 LUKU

Maksut

58 artikla

Vuotuiset sitoumukset

1. Yhteistyössä tapahtuvassa hallinnoinnissa komissio tekee alustavat sitoumukset sen jälkeen, kun se on hyväksynyt ohjelman 5 artiklan mukaisesti.
2. Välillisesti hallinnoitaessa komissio tekee alustavat sitoumukset ohjelman hyväksymisen ja sen jälkeen kun sopimus, jolla talousarvion toteutustehtäviä delegoidaan 81 artiklassa tarkoitettulle kansainväliselle järjestölle tai 82 artiklassa tarkoitettulle rajatylittävän yhteistyön kumppanimaalle, on tullut voimaan.

3. Tämän jälkeen komissio tekee vastaavan sitoumuksen viimeistään kunkin varainhoitovuoden 1 päivänä toukokuuta. Vuotuisten sitoumusten määrä määritetään rahoitussuunnitelman mukaisesti ottaen huomioon ohjelman edistyminen ja varojen saatavuus. Komissio ilmoittaa vuotuisen sitoumuksen tekemisestä hallintoviranomaiselle.

59 artikla

Maksuja koskevat yhteiset säännöt

1. Maksut hallintoviranomaisille voidaan suorittaa ennakkomaksuna tai loppumaksuna.
2. Ohjelmaa varten on avattava euromääräinen pankkitili. Jos komission suorittamat maksut kanavoidaan toisen pankkitilin kuin ohjelman pankkitilin kautta, kyseiset määrät ja mahdollisesti kertyneet korot siirretään ohjelman pankkitilille viipymättä ja täysimääräisinä.
3. Kyseisistä määristä ja mahdollisesti kertyneistä koroista ei saa vähentää tai pidättää mitään määriä eikä periä erityismaksuja tai muita vaikutukseltaan vastaavia maksuja.

60 artikla

Ennakkomaksun laskemista koskevat yhteiset säännöt

1. Hallintoviranomainen voi kunakin varainhoitovuotena sen jälkeen, kun sille on ilmoitettu vuotuisesta sitoumuksesta, pyytää ennakkomaksuna määrää, joka on enintään 80 prosenttia unionin kyseisen varainhoitovuoden rahoitusosuudesta. Toisesta varainhoitovuodesta alkaen ennakkomaksupyynnöihin on liitettävä alustava talousarvio, jossa esitetään yksityiskohtaisesti hallintoviranomaisen sitoumukset ja maksut 68 artiklassa tarkoitettua viimeisintä tarkastuslausumaa seuraavien kahden tilivuoden osalta. Komissio tarkistaa alustavan talousarvion, arvioi ohjelman todelliset rahoitustarpeet ja todentaa varojen saatavuuden, minkä jälkeen se suorittaa pyydetyn ennakkomaksun kokonaan tai osittain viimeistään 60 päivän kuluttua päivästä, jona maksupyyntö on kirjattu komissiossa.
2. Hallintoviranomainen voi varainhoitovuoden aikana pyytää jo sidottujen varojen siirtämistä ylimääräisenä ennakkomaksuna joko kokonaan tai osittain. Pyyntönsä tueksi hallintoviranomainen antaa välivaiheen rahoituskertomuksen, josta käy ilmi, että varainhoitovuoden loppuun mennessä todella aiheutuneet tai todennäköisesti aiheutuvat menot ovat suuremmat kuin jo maksetun ennakkomaksun määrä. Tällaiset myöhemmät siirrot katsotaan ylimääräiseksi ennakkomaksuksi, mikäli niitä ei tueta 68 artiklassa tarkoitettussa tarkastuslausumassa.
3. Kunakin ohjelman täytäntöönpanon varainhoitovuotena komissio tarkastaa ja hyväksyy edelliset ennakkomaksut todella aiheutuneiden tukikelpoisten menojen, joita tuetaan 68 artiklassa tarkoitettussa tarkastuslausumassa, perusteella sen jälkeen, kun tilit on hyväksytty 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tämän tarkastus- ja hyväksymismenettelyn tulosten perusteella komissio voi tarvittaessa tehdä rahoitusoikaisuja.

61 artikla

Maksun määräajan kulumisen keskeyttäminen

1. Asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 tarkoitettu valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää maksupyyntöä vastaavan maksun määräajan kulumisen enintään kuudeksi kuukaudeksi missä tahansa seuraavista tilanteista:
 - a) kansallisen tai unionin tarkastuselimen toimittamien tietojen mukaan on olemassa selvää näyttöä, joka viittaa huomattaviin puutteisiin hallinto- ja valvontajärjestelmän toiminnassa;
 - b) valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on tehtävä lisätarkastuksia saatuaan tietoja, joiden perusteella hän epäilee, että menot ovat kytköksissä sääntöjenvastaisuuteen, jolla on vakavia taloudellisia seurauksia;
 - c) jokin 77 artiklassa vaadituista asiakirjoista on jätetty toimittamatta;
 - d) jokin 60 ja 64 artiklassa vaadituista asiakirjoista on jätetty toimittamatta.

Hallintoviranomainen voi hyväksyä kolmen kuukauden jatkoajan maksun määräajan kulumisen keskeytykseen.

2. Valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on rajattava keskeytys koskemaan sitä osaa maksupyynnön kattamista menoista, johon 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut seikat vaikuttavat, paitsi jos kyseistä osaa ei ole mahdollista yksilöidä. Valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on ilmoitettava hallintoviranomaisen sijaintijäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle välittömästi keskeyttämisen syyt ja pyydyttävä niitä korjaamaan tilanne. Valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on päätettävä keskeytys heti, kun tarvittavat toimenpiteet on toteutettu. Jos tarvittavia toimenpiteitä ei ole toteutettu, keskeytystä voidaan jatkaa pidempään kuin kuusi kuukautta.

62 artikla

Maksujen keskeyttäminen

1. Komissio voi keskeyttää maksut kokonaan tai osittain missä tahansa seuraavista tilanteista:
 - a) ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaassa toiminnassa on vakava puute, joka on vaarantanut unionin rahoitusosuuden ja jonka osalta ei ole toteutettu korjaavia toimenpiteitä;
 - b) osallistujamaat rikkovat vakavalla tavalla 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan;
 - c) menot ovat kytköksissä sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole korjattu ja jolla on vakavia taloudellisia seurauksia;
 - d) arviointi- ja seurantajärjestelmän laadussa ja luotettavuudessa on vakava puute;
 - e) seurannasta, arvioinnista tai tarkastuksesta on saatu näyttöä, jonka mukaan ohjelma ei tuota tulosta 4 artiklassa annetuissa määräajoissa eikä 77 artiklassa esitetyn mukaisesti.
2. Komissio voi päättää keskeyttää ennakkomaksut kokonaan tai osittain sen jälkeen, kun se on antanut hallintoviranomaiselle mahdollisuuden esittää huomautuksia.
3. Komissio päättää kaikkia maksuja tai niiden osaa koskevan keskeytyksen, kun hallintoviranomainen on toteuttanut keskeytyksen päättämisen edellyttämät toimenpiteet.

63 artikla

Maksut johtaville edunsaajille

1. Maksut johtaville edunsaajille voidaan suorittaa yhdessä seuraavista muodoista:
 - a) ennakkomaksu;
 - b) välimaksu;
 - c) loppumaksu.
2. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että maksut johtaville edunsaajille suoritetaan mahdollisimman pian allekirjoitetun sopimuksen mukaisesti. Niistä ei saa vähentää tai pidättää mitään määriä, ellei allekirjoitetusta sopimuksesta muuta johdu, eikä periä erityismaksuja tai muita vaikutukseltaan vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät näiden maksujen määrää.

64 artikla

Loppumaksun suorittaminen

1. Hallintoviranomaisen on toimitettava loppumaksupyyntö ja 77 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut asiakirjat viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2024.
2. Loppumaksu maksetaan viimeistään kolmen kuukauden kuluttua viimeisen tilivuoden tilien tarkastus- ja hyväksymispäivästä tai yhden kuukauden kuluttua lopullisen täytäntöönpanokertomuksen hyväksymispäivästä sen mukaan, kumpi päivämäärä on myöhempi.

65 artikla

Vapauttamista koskevat poikkeukset

1. Vapauttamisen kohteena olevasta määrästä on vähennettävä määrät, joita hallintoviranomainen ei ole voinut ilmoittaa komissiolle seuraavista syistä:
 - a) hankkeet on keskeytetty sellaisen oikeudellisen menettelyn tai hallinnollisen muutoksenhaun vuoksi, jolla on lykkäävä vaikutus;
 - b) ylivoimainen este, joka vaikeuttaa vakavalla tavalla koko ohjelman tai sen osan täytäntöönpanoa;
 - c) 61 ja 62 artiklan soveltaminen.
2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun ylivoimaiseen esteeseen vetoavan hallintoviranomaisen on osoitettava, mitä välittömiä seurauksia ylivoimaisella esteellä on koko ohjelman tai sen osan täytäntöönpanolle. Edellä olevien 1 kohdan a ja b alakohdan soveltamiseksi vähennystä voidaan pyytää kerran, jos keskeytys tai ylivoimainen este on kestänyt enintään yhden vuoden, tai niin monta kertaa kuin ylivoimaisen esteen kesto tai niiden vuosien määrä edellyttää, jotka ovat kuluneet hankkeen täytäntöönpanon keskeyttäneen oikeudellisen tai hallinnollisen päätöksen ja lopullisen oikeudellisen tai hallinnollisen päätöksen välillä.
3. Hallintoviranomaisen on lähetettävä komissiolle viimeistään 15 päivänä helmikuuta tiedot 1 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista sen määrän osalta, joka on ilmoitettava viimeistään edellisen varainhoitovuoden 31 päivänä joulukuuta.

66 artikla

Vapautusmenettely

1. Komissio ilmoittaa hallintoviranomaiselle hyvissä ajoin asetuksen (EU) N:o 236/2014 6 artiklaan perustuvan vapauttamisen riskistä.
2. Komissio ilmoittaa 15 päivästä helmikuuta alkaen saamiensa tietojen perusteella hallintoviranomaiselle määrän, joka kyseisten tietojen perusteella vapautetaan.
3. Hallintoviranomaisella on kaksi kuukautta aikaa hyväksyä vapautettava määrä tai esittää huomautuksia.
4. Hallintoviranomaisen on toimitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta tarkistettu rahoitussuunnitelma, josta käy ilmi pienennetyn tuen vaikutus ohjelman temaattisiin tavoitteisiin tai tekniseen apuun kyseisenä varainhoitovuotena. Jos suunnitelmaa ei toimiteta, komissio tarkistaa rahoitussuunnitelmaa pienentämällä unionin rahoitusosuutta kyseisen varainhoitovuoden osalta. Vähennys vaikuttaa temaattisiin tavoitteisiin ja tekniseen apuun samassa suhteessa.
5. Komissio muuttaa ohjelman hyväksymispäätöstä.

67 artikla

Euron käyttö

1. Hallintoviranomainen ja edunsaaja muuntavat muut kuin euromääräiset menot euroiksi käyttämällä komission kuukausittaista kirjanpitokurssia kuukaudelta, jona meno
 - a) aiheutui;
 - b) esitettiin tarkastettavaksi 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti; tai
 - c) ilmoitettiin johtavalle edunsaajalle.
2. Valittu menetelmä vahvistetaan ohjelmassa, ja sitä sovelletaan koko ohjelman keston ajan. Tekniseen apuun ja hankkeisiin voidaan soveltaa muita menetelmiä.

2 LUKU

Tilien esittäminen ja hyväksyminen

68 artikla

Tilien esittäminen

1. Hallintoviranomainen vastaa ohjelman kirjanpidosta. Kirjanpidon on oltava riippumatonta ja erillistä, ja siihen viedään ainoastaan ohjelmaan liittyvä rahaliikenne. Kirjanpidon on mahdollistettava ohjelman analyttinen seuranta ensisijaisten painopisteiden ja teknisen avun osalta.
2. Hallintoviranomaisen on vuosikertomuksessaan toimitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä helmikuuta seuraavat rahoitustiedot:
 - a) edellisen tilivuoden kirjanpito;
 - b) hallintoviranomaisen edustajan allekirjoittama johdon vahvistuslausuma, jossa vahvistetaan, että
 - i) tiedot on esitetty asianmukaisesti ja ne ovat täydellisiä ja paikkansapitäviä;
 - ii) menot on käytetty aiottuun tarkoitukseensa;
 - iii) käytössä olevat valvontajärjestelmät antavat riittävät takeet siitä, että tilien perustana olevat toimet ovat laillisia;
 - c) vuotuinen yhteenveto hallintoviranomaisen suorittamista valvontatoimista, mukaan lukien analyysi järjestelmissä havaittujen virheiden ja puutteiden luonteesta ja laajuudesta sekä niiden korjaamiseksi toteutetut tai suunnitellut toimet;
 - d) tilinpäätöstä koskeva tarkastuslausuma;
 - e) tarkastusviranomaisen laatima vuotuinen tarkastuskertomus, joka sisältää yhteenvedon suoritetuista tarkastuksista, analyysin järjestelmän ja hankkeiden tasolla havaittujen virheiden ja puutteiden luonteesta ja laajuudesta sekä toteutetut tai suunnitellut korjaavat toimet;
 - f) arvio edellisuoden 1 päivän heinäkuuta ja 31 päivän joulukuuta välisenä aikana aiheutuneista menoista;
 - g) luettelo hankkeista, jotka on päätetty tilivuoden aikana.
3. Kustakin ohjelmasta esitetään 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu kirjanpito, johon on sisällyttävä kunkin ensisijaisen tavoitteen sekä teknisen avun osalta seuraavat:
 - a) hallintoviranomaiselle aiheutuneet ja sen maksamat menot sekä sen ansaitsemat ja saamat tulot;
 - b) määrät, joista on luovuttu tai jotka on peritty takaisin tilivuoden aikana, tilivuoden loppuun mennessä takaisin perittävät määrät sekä määrät, joita ei saada perityiksi takaisin.
4. Edellä 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettussa tarkastuslausumassa on otettava kantaa siihen, antaako kirjanpito totuudenmukaisen kuvan, ovatko ilmoitetut toimet laillisia ja sääntöjenmukaisia ja toimivatko käyttöön otetut valvontajärjestelmät moitteettomasti. Lausunnossa on myös ilmoitettava, antaako tarkastustyö aihetta epäillä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa johdon vahvistuslausumassa esitettyjä väitteitä.

69 artikla

Tilien hyväksyminen

1. Komissio tarkastaa tilit ja ilmoittaa hallintoviranomaiselle viimeistään tilivuotta seuraavan vuoden 31 päivänä toukokuuta, pitääkö se tilejä täydellisinä, täsmällisinä ja totuudenmukaisina.
2. Komissio tarkastaa ja hyväksyy ennakkomaksut aiheutuneiden tukikelpoisten kustannusten perusteella, sellaisina kuin ne on todennettu 68 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettussa tarkastuslausumassa.
3. Tilien hyväksyminen ei estä 72 artiklan mukaisesti myöhemmin tehtäviä rahoitusoikaisuja.

70 artikla

Kirjanpitojakso

1. Hallintoviranomaisen ja edunsaajien on säilytettävä kaikki ohjelmaan tai hankkeeseen liittyvät asiakirjat viiden vuoden ajan ohjelman loppumaksun suorituspäivästä. Niiden on säilytettävä varsinkin kertomukset, tositteet, kirjanpito ja kirjanpitoasiakirjat sekä kaikki muut ohjelman ja hankkeiden rahoitukseen liittyvät asiakirjat (myös kaikki sopimusten tekoon liittyvät asiakirjat).
2. Ohjelman tai hankkeen täytäntöönpanoon liittyviä tarkastuksia, muutoksenhakuja, riita-asioita tai korvausvaatimuksia koskevat asiakirjat on säilytettävä, kunnes kyseiset tarkastukset, muutoksenhaut, riita-asiat tai korvausvaatimukset on viety päätökseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3 LUKU

Rahoitusoikaisu ja takaisinperintä

1 jakso

Rahoitusoikaisu

71 artikla

Hallintoviranomaisen tekemät rahoitusoikaisu

1. Hallintoviranomainen on ensisijaisesti vastuussa sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemisestä ja tutkimisesta, tarvittavien rahoitusoikaisujen tekemisestä ja takaisinperinnästä. Kun on kyse järjestelmästä johtuvasta sääntöjenvastaisuudesta, hallintoviranomaisen on laajennettava tutkimuksiaan niin, että ne kattavat kaikki toimet, joihin sääntöjenvastaisuuksia on mahdollisesti kohdistunut.

Hallintoviranomaisen on tehtävä tarvittavat rahoitusoikaisu, jotka liittyvät hankkeissa, teknisessä avussa tai ohjelmassa havaittuihin yksittäisiin tai järjestelmästä johtuviin sääntöjenvastaisuuksiin. Rahoitusoikaisu toteutetaan peruuttamalla kokonaan tai osittain unionin rahoitusosuus hankkeelle tai tekniselle avulle. Hallintoviranomaisen on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne, vakavuus ja niistä aiheutunut taloudellinen tappio ja tehtävä oikeasuhteinen oikaisu. Hallintoviranomaisen on sisällytettävä rahoitusoikaisu sen tilivuoden tilinpäätökseen, jona peruuttamisesta päätetään.

2. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, 1 kohdan mukaisesti peruutettu unionin rahoitusosuus voidaan käyttää uudelleen asianomaisessa ohjelmassa.
3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti peruutettua rahoitusosuutta ei saa käyttää uudelleen rahoitusoikaisun kohteena olevassa hankkeessa eikä, silloin kun rahoitusoikaisu on tehty järjestelmästä johtuvan sääntöjenvastaisuuden vuoksi, missään hankkeessa, johon järjestelmästä johtuva sääntöjenvastaisuus vaikuttaa.

72 artikla

Komission tekemät rahoitusoikaisu

1. Komissio tekee rahoitusoikaisu peruuttamalla ohjelmalle myönnetyn unionin rahoitusosuuden kokonaan tai osittain ja suorittamalla takaisinperinnän hallintoviranomaiselta, jotta unionin rahoituksen ulkopuolelle suljetaan menot, jotka rikkovat sovellettavaa lainsäädäntöä tai liittyvät ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmien puutteisiin, jotka komissio tai Euroopan tilintarkastustuomioistuin ovat havainneet.
2. Sovellettavan lainsäädännön rikkominen johtaa rahoitusoikaisuun vain komissiolle ilmoitettujen menojen osalta ja siinä tapauksessa, että jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) rikkominen on vaikuttanut hankkeen valintaan tai teknisen avun sopimuksen tekemiseen tai on olemassa perusteltu riski, että sillä on ollut tällainen vaikutus, jota ei rikkomuksen luonteen vuoksi ole kuitenkaan mahdollista todeta;
 - b) rikkominen on vaikuttanut ohjelmassa ilmoitettujen menojen määrään tai on olemassa perusteltu riski, että sillä on ollut tällainen vaikutus, jota ei rikkomuksen luonteen vuoksi ole kuitenkaan mahdollista kvantifioida rahallisesti.

3. Komissio tekee rahoitusoikaisuja erityisesti silloin, kun se on tarvittavat tarkistukset suoritettuaan tehnyt jonkin seuraavista päätelmistä:

- a) ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmissä on vakava puute, joka on vaarantanut jo maksetun unionin rahoitussuuden;
- b) hallintoviranomainen ei ole täyttänyt 71 artiklan mukaisia velvoitteitaan ennen tämän kohdan mukaisen rahoitusoikaisumenettelyn aloittamista;
- c) vuosi- tai loppukertomuksessa ilmoitetut menot ovat sääntöjenvastaisia eikä hallintoviranomainen ole oikaissut niitä ennen tämän kohdan mukaisen rahoitusoikaisumenettelyn aloittamista.

Komissio tekee rahoitusoikaisunsa havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien perusteella ottaen huomioon sen, onko sääntöjenvastaisuus järjestelmästä johtuva. Jos sääntöjenvastaisen menojen tarkkaa määrää ei ole mahdollista laskea, komissio soveltaa kiinteämääräistä tai ekstrapoloitua rahoitusoikaisua.

4. Päätöksessään 3 kohdan mukaisen rahoitusoikaisun määrästä komissio noudattaa suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon sääntöjenvastaisuuden luonteen ja vakavuuden sekä ohjelmassa havaittujen hallinto- ja valvontajärjestelmien puutteiden laajuuden ja taloudelliset vaikutukset.

5. Jos komissio perustaa kantansa muiden kuin omien tarkastajiensa kertomuksiin, se kuulee hallintoviranomaista ja tarkastajia ennen taloudellisia seuraamuksia koskevien päätelmiensä tekemistä.

6. Ohjelman päättäminen ei rajoita komission oikeutta suorittaa hallintoviranomaiseen kohdistuvia rahoitusoikaisuja myöhemmin.

7. Rahoitusoikaisun suuruuden määrittämisessä käytettävien kriteereiden ja kiinteämääräisen tai ekstrapoloitun rahoitusoikaisun soveltamisessa käytettävien kriteereiden on oltava asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 144 artiklan mukaisia sekä 19 päivänä joulukuuta 2013 annetun komission päätöksen ⁽²⁾ mukaisia.

73 artikla

Menettely

1. Ennen rahoitusoikaisua koskevan päätöksen tekemistä komissio ilmoittaa hallintoviranomaiselle tarkastuksensa alustavat päätelmät ja pyytää sitä esittämään huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa.

2. Jos komissio ehdottaa ekstrapolaatioon perustuvaa tai kiinteämääräistä rahoitusoikaisua, hallintoviranomaiselle on annettava mahdollisuus osoittaa asianomaisia asiakirjoja tarkastelemalla, että sääntöjenvastaisuus ei tosiasiallisesti ole niin laaja kuin komissio arvioi. Komission suostumuksella hallintoviranomainen voi rajoittaa kyseisen tarkastelun laajuuden sopivaan aineiston osaan tai otokseen. Tarkasteluun varattu aika saa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta olla enintään toiset kaksi kuukautta 1 kohdassa tarkoitettujen kahden kuukauden määräajan jälkeen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Komission päätös, annettu 19 päivänä joulukuuta 2013, suuntaviivojen vahvistamisesta ja hyväksymisestä niiden rahoitusoikaisujen määrittämisen osalta, jotka komissio tekee julkisia hankintoja koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi, yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa hallinnoituihin, unionin rahoittamiin menoihin (C(2013) 9527).

3. Komissio ottaa huomioon kaikki hallintoviranomaisen 1 ja 2 kohdassa asetetuissa määräajoissa toimittamat todisteet.
4. Jos hallintoviranomainen ei hyväksy komission alustavia päätelmiä, komissio kutsuu sen kuultavaksi, jotta voidaan varmistaa, että kaikki asiaankuuluvat tiedot ja huomautukset ovat käytettävissä rahoitusoikaisun soveltamista koskevien komission päätelmien tekemistä varten.
5. Hallintoviranomainen voi suostumuksen saatuaan käyttää asianomaisen ohjelman peruutetun rahoitusosuuden uudelleen 71 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 kohdan soveltamista.
6. Rahoitusoikaisujen soveltamista varten komissio tekee päätöksen kuuden kuukauden kuluessa kuulemisesta tai lisätietojen vastaanottamisesta, jos hallintoviranomainen suostuu kuulemisen johdosta toimittamaan tällaisia lisätietoja. Komissio ottaa huomioon kaikki menettelyn kuluessa toimitetut tiedot ja huomautukset. Jos kuulemista ei järjestetä, kuuden kuukauden määräaika alkaa kahden kuukauden kuluttua päivästä, jona komissio lähetti kutsun saapua kuultavaksi.
7. Jos komissio tai Euroopan tilintarkastustuomioistuin havaitsee sääntöjenvastaisuuksia, jotka ovat osoitus vakavasta puutteesta hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaassa toiminnassa, niiden johdosta tehtävä rahoitusoikaisu pienentää unionin rahoitusosuutta.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, kun kyseessä on sellainen vakava puute hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaassa toiminnassa, joka ennen päivää, jona komissio tai Euroopan tilintarkastustuomioistuin havaitsi sen,

- a) oli tuotu esille komissiolle varainhoitoasetuksen 68 artiklan mukaisesti toimitetussa johdon vahvistuslausumassa, vuotuisessa tarkastuskertomuksessa tai tarkastuslausumassa taikka tarkastusviranomaisen komissiolle toimittamissa muissa tarkastuskertomuksissa ja aiheellisiin toimenpiteisiin oli ryhdytty; tai
- b) oli johtanut hallintoviranomaisen toteuttamiin aiheellisiin korjaaviin toimenpiteisiin.

Hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan vakavien puutteiden arvioinnin on perustuttava asiaankuuluvien johdon vahvistuslausumien, vuotuisen tarkastuskertomusten ja tarkastuslausuntojen toimittamisen ajankohtana sovellettavaan lainsäädäntöön.

Päätäessään rahoitusoikaisusta komissio

- a) noudattaa suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan vakavan puutteen luonteen ja vakavuuden sekä sen rahoitusvaikutukset unionin talousarvioon;
- b) jättää kiinteämääräisen tai ekstrapoloidun oikaisun soveltamiseksi huomiotta hallintoviranomaisen aiemmin havaitsemat sääntöjenvastaiset menot, joiden osalta tilitystä on mukautettu, ja menot, joiden laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden arviointi on meneillään;
- c) ottaa huomioon hallintoviranomaisen menoihin soveltamat kiinteämääräiset tai ekstrapoloidut oikaisut sellaisten muiden vakavien puutteiden osalta, jotka hallintoviranomainen on havainnut määrittäessään unionin talousarviolle koituvaa jäännösriskiä.

2 jakso

Takaisinperintä

74 artikla

Rahoitusvastuut ja takaisinperintä

1. Hallintoviranomainen vastaa aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperinnästä.
2. Jos perintä liittyy hallintoviranomaiselle tästä asetuksesta ja asetuksesta (EU, Euratom) N:o 966/2012 johtuvien lakisääteisten velvollisuuksien rikkomiseen, hallintoviranomaisen on maksettava asianomaiset määrät takaisin komissiolle.

3. Jos perintä liittyy järjestelmästä johtuviin puutteisiin ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmissä, hallintoviranomaisen on maksettava asianomaiset määrät takaisin komissiolle ohjelmassa vahvistetun osallistujamaiden välisen vastuunjaon mukaisesti.
4. Jos perintä liittyy jäsenvaltioon sijoittautuneeseen edunsaajaan kohdistuvaan korvausvaatimukseen eikä hallintoviranomainen pysty perimään saatavaa, asianomaisen jäsenvaltion on maksettava saatava hallintoviranomaiselle ja perittävä se takaisin edunsaajalta.
5. Jos perintä liittyy rajatylittävän yhteistyön kumppanimaahan sijoittautuneeseen edunsaajaan kohdistuvaan korvausvaatimukseen eikä hallintoviranomainen pysty perimään saatavaa, rajatylittävän yhteistyön kumppanimaan, jossa edunsaaja sijaitsee, vastuu määritetään 8 ja 9 artiklassa tarkoitetuissa rahoitussopimuksissa.

75 artikla

Takaisinmaksu hallintoviranomaiselle

1. Hallintoviranomainen perii aiheettomasti maksetut määrät takaisin johtavalta edunsaajalta viivästyskorkeineen. Asianomaisten edunsaajien on maksettava johtavalle edunsaajalle takaisin aiheettomasti maksetut määrät niiden välillä allekirjoitetun kumppanuussopimuksen mukaisesti. Jos johtava edunsaaja ei onnistu saamaan rahoja asianomaiselta edunsaajalta, hallintoviranomaisen on muodollisesti kehotettava viimeksi mainittua palauttamaan rahat johtavalle edunsaajalle. Jos edunsaaja ei palauta rahoja, hallintoviranomaisen on pyydettävä osallistujamaata, johon asianomainen edunsaaja on sijoittautunut, palauttamaan aiheettomasti maksetut määrät 74 artiklan 2–5 kohdan mukaisesti.
2. Hallintoviranomaisen on noudatettava asianmukaista huolellisuutta sen varmistamiseksi, että perintämääräykset pannaan täytäntöön osallistujamaiden tuella. Hallintoviranomaisen on erityisesti varmistettava, että saatava on selvä, rahassa määritelty ja eräänä. Jos hallintoviranomainen aikoo luopua vahvistetun saamisen perimisestä, sen on varmistettava, että luopuminen on asianmukaista sekä moitteettoman varainhoidon periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaista. Luopumis päätökselle tarvitaan yhteisen seurantakomitean ennakkohyväksyntä.
3. Hallintoviranomaisen on tiedotettava komissiolle kaikista saatavien takaisin perimiseksi toteutetuista toimenpiteistä. Komissio voi milloin tahansa ottaa perintätehtävän itselleen ja periä saatavat joko suoraan edunsaajalta tai asianomaiselta osallistujamaalta.
4. Osallistujamaalle tai komissiolle siirretyn aineiston on sisällettävä kaikki perinnässä tarvittavat asiakirjat sekä näyttö toimenpiteistä, joihin hallintoviranomainen on ryhtynyt saatavien takaisin perimiseksi.
5. Hallintoviranomaisen tekemiin sopimuksiin on sisällyttävä lauseke, joka antaa komissiolle tai osallistujamaalle, johon edunsaaja on sijoittautunut, mahdollisuuden periä hallintoviranomaisen saatavat, joita se ei ole itse onnistunut perimään.

76 artikla

Takaisinmaksu komissiolle

1. Takaisinmaksut komissiolle on suoritettava ennen perintämääräyksessä ilmoitettua päivämäärä. Eräpäivä on 45 vuorokautta velkomiskirjeen päivämäärästä.
2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan eräpäivästä tosiasialliseen maksupäivään. Korkoprosentti on 3,5 prosenttiyksikköä korkeampi kuin Euroopan keskuspankin tärkeimpiin jälleenrahoitustoimiinsa soveltama korko sen kuukauden, johon eräpäivä ajoittuu, ensimmäisenä työpäivänä. Takaisin maksettavat määrät voidaan kuitata edunsaajalle tai osallistujamaalle syystä tai toisesta maksettavilla määrillä. Tämä ei vaikuta osapuolten oikeuteen sopia maksujen suorittamisesta erissä.

IX OSASTO

RAPORTOINTI, SEURANTA JA ARVIOINTI

77 artikla

Hallintoviranomaisen vuosikertomukset

1. Hallintoviranomaisen on toimitettava yhteisen seurantakomitean hyväksymä vuosikertomus komissiolle viimeistään 15 päivänä helmikuuta. Vuosikertomus muodostuu teknisestä ja taloudellisesta osasta, jotka koskevat edellistä tilivuotta.
2. Teknisessä osassa on annettava kuvaus seuraavista:
 - a) edistymisen ohjelman täytäntöönpanossa ja sen ensisijaisten painopisteiden saavuttamisessa;
 - b) yksityiskohtainen luettelo allekirjoitetuista sopimuksista sekä luettelo hankkeista, jotka on valittu mutta joista ei ole vielä tehty sopimusta, myös varallaololuettelot;
 - c) toteutetut teknisen avun toimet;
 - d) toteutetut toimenpiteet, joilla seurataan ja arvioidaan hankkeita, niiden tuloksia ja havaittujen ongelmien korjaamiseksi toteutettuja toimia;
 - e) toteutetut tiedotus- ja viestintätoimet.
3. Taloudellinen osa on laadittava 68 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
4. Vuosikertomukseen on lisäksi sisällyttävä ennuste seuraavana tilivuotena toteutettavista toimista. Se käsittää seuraavat:
 - a) päivitetty tarkastusstrategia;
 - b) työohjelma, rahoitussuunnitelma ja teknisen avun suunniteltu käyttö;
 - c) vuotuinen seuranta- ja arviointisuunnitelma 78 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - d) vuotuinen tiedotus- ja viestintäsuunnitelma 79 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
5. Hallintoviranomaisen on toimitettava yhteisen seurantakomitean hyväksymä loppukertomus komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2024. Loppukertomukseen on sisällyttävä soveltuvin osin 2 ja 3 kohdassa vaaditut tiedot viimeisimmältä tilivuodelta ja koko ohjelman keston ajalta.

78 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Ohjelman seurannan ja arvioinnin tavoitteena on parantaa suunnittelun ja täytäntöönpanon laatua sekä arvioida ja parantaa sen johdonmukaisuutta, tuloksellisuutta, tehokkuutta ja vaikutusta. Seurannan ja arviointien tulokset otetaan huomioon ohjelmasuunnittelussa ja täytäntöönpanossa.
2. Ohjelmaan on sisällytettävä sen koko keston kattava alustava seuranta- ja arviointisuunnitelma. Kussakin ohjelmassa on laadittava vuotuinen seuranta- ja arviointisuunnitelma, jonka hallintoviranomainen panee täytäntöön komission ohjeita ja arviointimenetelmiä noudattaen. Vuotuinen suunnitelma on toimitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä helmikuuta.
3. Päivittäisen seurannan lisäksi hallintoviranomainen vastaa ohjelman ja hankkeiden tulospöytäkirjoista seurannasta.
4. Kaikkien seuranta- ja arviointikertomusten on oltava komission käytettävissä.

5. Komissio voi milloin hyvänsä käynnistää ohjelman tai sen osan arvioinnin tai seurannan. Niiden tulokset, jotka toimitetaan yhteiselle seurantakomitealle ja hallintoviranomaiselle, saattavat johtaa mukautusten tekemiseen ohjelmaan.

X OSASTO

NÄKYVYYS

79 artikla

Näkyvyys

1. Vastuu sen varmistamisesta, että yleisölle annetaan asianmukaiset tiedot, on sekä hallintoviranomaisella että edunsaajilla.
2. Hallintoviranomaisen ja edunsaajien on varmistettava ohjelmille ja hankkeille myönnetyn unionin rahoitusosuuden riittävä näkyvyys, jotta voidaan lisätä unionin toimien tunnettuutta yleisön keskuudessa ja luoda unionin tuesta yhtenäinen kuva kaikissa osallistujamaissa.
3. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että sen näkyvyysstrategiassa ja edunsaajien toteuttamissa näkyvyystoimenpiteissä noudatetaan komission ohjeita.
4. Ohjelmaan on sisällytettävä sen koko keston kattava viestintästrategia sekä ensimmäistä vuotta koskeva alustava tiedotus- ja viestintäsuunnitelma, mukaan lukien näkyvyystoimenpiteet. Kussakin ohjelmassa on laadittava vuotuinen tiedotus- ja viestintäsuunnitelma, jonka hallintoviranomainen panee täytäntöön. Suunnitelma on toimitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä helmikuuta.

KOLMAS OSA

ERITYISSÄÄNNÖKSET

I OSASTO

VÄLILLINEN HALLINNOINTI KANSAINVÄLISTEN JÄRJESTÖJEN KANSSA

80 artikla

Kansainväliset järjestöt hallintoviranomaisena

1. Osallistujamaat voivat ehdottaa ohjelman hallinnoijaksi kansainvälistä järjestöä.
2. Hallintoviranomaiseksi voidaan ehdottaa ainoastaan delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 43 artiklassa tarkoitettuja kansainvälisiä järjestöjä.
3. Kansainvälisen järjestön on täytettävä asetuksen (EU) N:o 966/2012 60 artiklassa asetetut vaatimukset.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy ohjelman, sillä on oltava näyttö siitä, että 3 kohdan vaatimukset täyttyvät.

81 artikla

Kansainvälisen järjestön hallinnoimaan ohjelmaan sovellettavat säännöt

1. Komissio ja kansainvälinen järjestö tekevät sopimuksen, jossa vahvistetaan ohjelmaan sovellettavat yksityiskohtaiset järjestelyt. Jos ohjelmasta rahoitetaan rahoitusvälinettä 42 artiklan mukaisesti, on noudatettava asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 140 artiklassa asetettuja edellytyksiä ja raportointivaatimuksia.
2. Kansainvälisen järjestön hallinnoimiin ohjelmiin sovelletaan toisen osan säännöksiä, ellei 1 kohdassa tarkoitettusta sopimuksesta muuta johdu.

II OSASTO

VÄLILLINEN HALLINNOINTI RAJATYLITTÄVÄN YHTEISTYÖN KUMPPANIMAAN KANSSA

82 artikla

Rajatyrittävän yhteistyön kumppanimaat hallintoviranomaisena

1. Osallistujamaat voivat ehdottaa ohjelman hallinnoijaksi rajatyrittävän yhteistyön kumppanimaata.
2. Nimetylle rajatyrittävän yhteistyön kumppanimaalle uskottujen tehtävien luonne vahvistetaan sopimuksessa, jonka komissio ja rajatyrittävän yhteistyön kumppanimaa allekirjoittavat asetukseen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja delegoituun asetukseen (EU) N:o 1268/2012 sisältyvien välillistä hallinnointia koskevien säännösten mukaisesti.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa sopimuksessa vahvistetaan ohjelmaan sovellettavat yksityiskohtaiset järjestelyt. Erityisesti siinä vahvistetaan, mitä toisen osan säännöksiä sovelletaan hallintoviranomaiselle uskottujen tehtävien luonne ja asianomaiset määrät huomioon ottaen.

NELJÄS OSA

LOPPUSÄÄNNÖKSET

83 artikla

Siirtymäsäännökset

Komission asetusta (EY) N:o 951/2007 ⁽¹⁾ sovelletaan edelleen oikeudellisiin asiakirjoihin ja sitoumuksiin, jotka koskevat talousarvion täytäntöönpanoa ennen varainhoitovuotta 2014.

84 artikla

Voimaantulo

Tämä asetusta tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä elokuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Komission asetusta (EY) N:o 951/2007, annettu 9 päivänä elokuuta 2007, eurooppalaista naapurisuuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/2006 puitteissa rahoitettavien rajat ylittävien yhteistyöohjelmien täytäntöönpanosäännöistä (EUVL L 210, 10.8.2007, s. 10).

LIITE

Hallintoviranomaisen nimityskriteerit

Nimitysmenettely perustuu seuraaviin sisäisen valvonnan osatekijöihin:

1. Sisäinen valvontaympäristö

- i) Organisaatorakenne, joka käsittää hallintoviranomaisen tehtävät ja tehtävien jaon kussakin toisen osan IV osaston 2 luvussa kuvatussa elimessä ja niiden välillä noudattaen tehtävien erottamista koskevaa periaatetta soveltuvin osin.
- ii) Jos tehtäviä siirretään välittäjäelimille: kehys niiden vastuiden ja velvollisuuksien määrittelyyn, sen todentaminen, että niillä on tarvittavat valmiudet hoitaa niille siirretyt tehtävät, ja raportointimenettelyt.
- iii) Raportointi- ja seurantamenettelyt sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseen, havaitsemiseen ja korjaamiseen sekä menettelyt aiheettomasti maksettujen määrrien takaisin perimiseen.
- iv) Suunnitelma vaaditut taidot omaavan henkilöstön osoittamiseen organisaation eri tasoille ja eri tehtäviin.

2. Riskienhallinta

Suhteellisuusperiaatteen huomioon ottaen järjestelmä sen varmistamiseksi, että tarkoituksenmukainen riskienhallintatoimi suoritetaan vähintään kerran vuodessa ja etenkin silloin, kun toimia muutetaan merkittävästi.

3. Hallinto- ja valvontatoimet

- i) Hankkeiden valintamenettelyt, joilla varmistetaan läpinäkyvyyttä, yhdenvertaista kohtelua, syrjimättömyyttä, objektiivisuutta ja rehellistä kilpailua koskevien periaatteiden noudattaminen. Näiden periaatteiden mukaisesti
 - a) hankkeet valitaan ja niistä tehdään sopimus arviointitaulukossa määriteltyjen, etukäteen ilmoitettujen kriteerien pohjalta. Valintakriteerien avulla arvioidaan hakijan kykyä toteuttaa ehdotettu toimi tai työohjelma. Sopimuksentekokriteerejä käytetään arvioimaan hanke-ehdotuksen laatua suhteessa asetettuihin ensisijaisiin ja muihin tavoitteisiin;
 - b) avustuksista tiedotetaan etu- ja jälkikäteen;
 - c) hakijoille ilmoitetaan kirjallisesti arvioinnin tuloksista. Jos pyydettyä avustusta ei myönnetä, hallintoviranomaisen on ilmoitettava syyt hakemuksen hylkäämiselle ja ne valinta- ja sopimuksentekokriteerit, joita hakemus ei täytä;
 - d) on vältettävä kaikenlaisia eturistiriitoja;
 - e) kaikkiin hakijoihin sovelletaan samoja sääntöjä ja ehtoja.
- ii) Sopimusten hallinnointimenettelyt.
- iii) Tarkastusmenettelyt, myös hallinnolliset tarkastukset kustakin edunsaajien maksupyynnöstä ja paikalla tehtävät hanketarkastukset.
- iv) Maksujen käsittely- ja valtuutusmenettelyt.
- v) Menettelyt sellaisen järjestelmän luomiseksi, jonka avulla jokaisesta hankkeesta kerätään, kirjataan ja tallennetaan tiedot sähköisesti, ja menettelyt, joilla varmistetaan, että IT-järjestelmät ovat kansainvälisesti hyväksytyjen turvallisuusnormien mukaisia.
- vi) Hallintoviranomaisen vahvistamat menettelyt, joilla varmistetaan, että edunsaajilla on joko erillinen kirjanpitojärjestelmä tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikkia hankkeeseen liittyviä tapahtumia varten.

- vii) Menettelyt tehokkaiden ja oikeasuhteisten petostentorjuntatoimenpiteiden käyttöönotolle.
- viii) Menettelyt tilien laatimiseen ja sen varmistamiseen, että ne ovat totuudenmukaiset, täydelliset ja täsmälliset ja että menot ovat niihin sovellettavien sääntöjen mukaisia.
- ix) Menettelyt, joilla varmistetaan riittävä jäljitysketju ja arkistointijärjestelmä.
- x) Menettelyt johdon vahvistuslausuman, suoritettua valvontaa ja havaittuja heikkouksia koskevan kertomuksen sekä lopputarkastusta ja –valvontaa koskevan vuotuisen yhteenvedon laatimiseen.
- xi) Jos tehtäviä siirretään välittäjäelimille: nimityskriteereihin pitäisi sisältyä arvio menettelyistä, joilla varmistetaan, että hallintoviranomainen todentaa välittäjäelinten valmiudet hoitaa niille siirretyt tehtävät, ja seurataan, että kyseiset tehtävät hoidetaan asianmukaisesti.

4. Tiedotus ja viestintä

- i) Hallintoviranomainen hankkii tai tuottaa ja käyttää merkityksellisiä tietoja voidakseen tukea sisäisen valvonnan muiden osatekijöiden toimintaa.
- ii) Hallintoviranomainen jakaa sisäisesti tietoa muun muassa sisäisen valvonnan tavoitteista ja vastuista. Näitä tietoja tarvitaan sisäisen valvonnan muiden osatekijöiden toiminnan tukemisessa.
- iii) Hallintoviranomainen viestii ulkopuolisten osapuolten kanssa asioista, jotka vaikuttavat sisäisen valvonnan muiden osatekijöiden toimintaan..

5. Seuranta

Dokumentoidut menettelyt sekä suoritettut tarkastukset ja arvioinnit sen varmentamiseen, että sisäisen valvonnan eri osatekijät ovat olemassa ja toimivat.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 898/2014,**annettu 18 päivänä elokuuta 2014,****Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan jauhetun aktiivihiilen tuonnissa sovellettavan lopullisen polkumyynnitullin kumoamisesta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun perusteella**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojaumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan ja 11 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY**1. Voimassa olevat toimenpiteet**

- (1) Neuvosto otti polkumyynnitutkimuksen, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus', jälkeen asetuksella (EY) N:o 1006/96 ⁽²⁾ käyttöön lopullisen polkumyynnitullin, jäljempänä 'lopulliset polkumyynnitoinenpiteet', Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevan, tällä hetkellä CN-koodiin ex 3802 10 00 kuuluvan jauhetun aktiivihiilen tuonnissa. Toimenpiteet toteutettiin kiinteänä tullina, jonka määrä on 323 euroa tonnia (nettopaino) kohti.
- (2) Kahden toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen neuvosto piti toimenpiteet voimassa asetuksilla (EY) N:o 1011/2002 ⁽³⁾, jäljempänä 'ensimmäinen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu', ja (EY) N:o 649/2008 ⁽⁴⁾, jäljempänä 'toinen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu'.

2. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelupyynnö

- (3) Lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevan ilmoituksen ⁽⁵⁾ julkaisemisen jälkeen komissio vastaanotti 9 päivänä huhtikuuta 2013 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelupyynnön. Pyynnön esittivät Cabot Norit Nederland BV ja Cabot Norit (UK) Ltd., jäljempänä 'pyynnön esittäjät', sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa huomattavan osan eli tässä tapauksessa yli 25 prosenttia jauhetun aktiivihiilen kokonaistuotannosta unionissa.
- (4) Pyyntö perustui siihen, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen ja unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon toistumiseen.

3. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepano

- (5) Kun komissio oli neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan todennut, että oli olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, se ilmoitti 6 päivänä heinäkuuta 2013 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelun vireillepanosta julkaisemalla asiaa koskevan ilmoituksen, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽⁶⁾.

B. TARKASTELUPYYNNÖN PERUUTTAMINEN JA MENETTELYN PÄÄTTÄMINEN

- (6) Pynnön esittäjät peruuttivat virallisesti voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelupyynnönsä 7 päivänä toukokuuta 2014 päivätyllä komissiolle osoitetulla kirjeellä.
- (7) Perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan mukaan menettely voidaan päättää, jos tarkastelupyynnö peruutetaan, paitsi jos sen päättäminen ei ole unionin edun mukaista.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EYVL L 134, 5.6.1996, s. 20.

⁽³⁾ EYVL L 155, 14.6.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 931/2003 (EUVL L 133, 29.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ EUVL L 181, 10.7.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL C 349, 15.11.2012, s. 19.

⁽⁶⁾ EUVL C 195, 6.7.2013, s. 4.

- (8) Tutkimus ei ole tuonut esiin näkökohtia, jotka olisivat osoittaneet, että päättäminen olisi vastoin unionin etua. Näin ollen komissio katsoo, että nykyinen menettely olisi päätettävä ja voimassa oleva polkumyöntitulli olisi kumottava.
- (9) Asianomaisille osapuolille tiedotettiin asiasta ja annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia. Huomautuksia ei esitetty.
- (10) Näin ollen komissio katsoo, että Kiinasta peräisin olevan jauhetun aktiivihiilen tuontia unioniin koskeva polkumyöntimenettely olisi päätettävä ja polkumyöntitulli olisi kumottava.
- (11) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteiden kumoaminen on perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukainen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kumotaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan jauhetun aktiivihiilen, joka tällä hetkellä luokitellaan CN-koodiin ex 3802 10 00 (Taric-koodi 3802 10 00 20), tuonnissa sovellettava polkumyöntitulli, ja päätetään asiaa koskeva menettely.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä elokuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 899/2014,**annettu 18 päivänä elokuuta 2014,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguay'n kierroksen monenvälisen kauppaneuvotte-
lujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan
tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan
mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan
päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä elokuuta 2014.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0707 00 05	TR	81,4
	ZZ	81,4
0709 93 10	TR	100,6
	ZZ	100,6
0805 50 10	AR	141,5
	CL	209,1
	TR	164,2
	UY	166,5
	ZA	124,1
	ZZ	161,1
	0806 10 10	BR
0808 10 80	EG	208,5
	MA	170,5
	MX	246,5
	TR	144,4
	ZZ	190,6
	AR	93,4
	BR	91,6
	CL	100,6
	CN	120,3
	NZ	120,6
US	131,1	
0808 30 90	ZA	112,2
	ZZ	110,0
	AR	78,8
	CL	72,3
	TR	141,6
	ZA	101,6
	ZZ	98,6
0809 30	MK	69,0
	TR	133,7
0809 40 05	ZZ	101,4
	BA	44,3
	MK	49,3
	ZA	207,0
	ZZ	100,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO PÄÄTÖS,

annettu 23 päivänä marraskuuta 2011,

valtioneusta C 28/10, jonka Portugali on myöntänyt lyhytaikaisia vientiluottovakuutuksia koskevasta järjestelmästä

(tiedoksiannettu numerolla C(2011) 7756)

(Ainoastaan portugalinkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2014/532/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen määräysten mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tämä päätös koskee valtioneutua, jonka Portugali on myöntänyt lyhytaikaisia vientiluottovakuutuksia koskevasta järjestelmästä, jäljempänä 'järjestelmä'.

1. MENETTELYYN LIITTYVÄT SEIKAT

- (2) Portugali ilmoitti 12 päivänä tammikuuta 2009 lyhytaikaisia vientiluottovakuutuksia koskevasta järjestelmästä komission tiedonannon "Tilapäiset unionin puitteet valtioneutukitoimenpiteille rahoituksen saatavuuden turvaamiseksi tämänhetkisessä finanssi- ja talouskriisissä" ⁽²⁾, jäljempänä 'tilapäiset puitteet', 5.1 jakson mukaisesti
- (3) Vaikka toimenpiteestä ilmoitettiin alun perin OECD-maille myönnettäviä lyhytaikaisia vientiluottovakuutuksia koskevana järjestelmänä, se kattaa myös kotimaanmarkkinoilla toteutettavat liiketoimet.
- (4) Portugalin viranomaiset vahvistivat, että järjestelmää on sovellettu tammikuusta 2009 alkaen. Tämän vuoksi komissio ilmoitti 19 päivänä huhtikuuta 2010 päivätyllä kirjeellä Portugalille, että järjestelmä siirrettiin ilmoittamattomien tukien rekisteriin.
- (5) Komissio ilmoitti 27 päivänä lokakuuta 2010 päivätyllä kirjeellään Portugalille aloittaneensa järjestelmää koskevan, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukaisen tutkintamenettelyn.
- (6) Portugalin viranomaiset esittivät 29 päivänä marraskuuta 2010 huomautuksensa 27 päivänä lokakuuta 2010 päivätyistä komission kirjeestä. Viranomaiset toimittivat samassa yhteydessä kaksi vientiluottovakuutuksenantajien kirjettä, jotka oli päivätyt 22 päivänä marraskuuta 2010 CESCE ja 23 päivänä marraskuuta 2010 COSEC.
- (7) Komission päätös menettelyn aloittamisesta julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 9 päivänä huhtikuuta 2011 ⁽³⁾. Komissio on pyytänyt asianomaisia esittämään huomautuksensa. Se ei ole kuitenkaan saanut huomautuksia.

⁽¹⁾ EUVL C 111, 9.4.2011, s. 46.

⁽²⁾ EUVL C 16, 22.1.2009, s. 1. Komissio on soveltanut tilapäisiä puitteita 17. joulukuuta 2008 alkaen. Se hyväksyi tilapäisten puitteiden nojalla 19. tammikuuta 2009 Portugalin "rajoitetun tukimäärän" järjestelmän (asia N 13/09).

⁽³⁾ Katso alaviite 1.

2. TOIMENPITEEN KUVAUS

2.1 TAVOITE

- (8) Portugalin viranomaisten mukaan nykyinen finanssikriisi on lisännyt liiketoiminnan riskejä. Tämä on puolestaan johtanut siihen, että vientiluottovakuutuksenantajat ovat yhä varovaisempia, mikä käy ilmi liiketoimintariskien kattamiseksi myönnetyn vakuutusturvan saatavuustasosta.
- (9) Järjestelmän tavoitteena on puuttua vientiluottovakuutusten heikkoa saatavuutta koskevaan markkinoiden toimintapuutteeseen ja auttaa palauttamaan vientiluottovakuutusmarkkinoiden luottamus.
- (10) Näihin tavoitteisiin pyritään tarjoamalla vientiluottovakuutusturvaa vientiyrityksille ja sellaisille yrityksille, jotka eivät tilapäisesti voi saada markkinoilta kyseistä turvaa OECD-maissa toimivien ostajien kanssa toteutettuihin liiketoimiin tai kotimaanmarkkinoilla toteutettuihin liiketoimiin.
- (11) Portugalin viranomaisten mukaan vakuutustoiminta on vuodesta 2008 alkaen supistunut merkittävästi. Tästä on seurannut, ettei vakuutusturvaa ole ollut saatavilla. Vakuutuskannan kokonaisarvo supistui 32,84 prosenttia 31 päivän joulukuuta 2008 ja 31 päivänä joulukuuta 2009 välillä. Se supistui edelleen 22,4 prosenttia 31 päivän joulukuuta 2009 ja 30 päivän syyskuuta 2010 välisenä aikana. Kun tarkastellaan absoluuttisia määriä, vakuutuskannan kokonaisarvo supistui 30,6 miljardista eurosta loppuvuonna 2008 siten, että se oli 15,9 miljardia euroa 30 päivänä syyskuuta 2010. Vakuutettujen yritysten määrä oli vuoden 2008 lopussa 3 709 ja syyskuussa 2010 vain 2 290. Perustellakseen tarvetta jatkaa järjestelmän soveltamista vuoden 2010 loppuun viranomaiset ovat toimittaneet komissiolle vakuutuksenantajien kirjeitä, vaikka niistä kävi ilmi, että järjestelmän mukaista vakuutusturvan enimmäismäärää ei todennäköisesti saavutettaisi. Kirjeissä perustellaan kuitenkin kyseisen järjestelmän tarpeellisuutta. Niissä todetaan vientiluottovakuutuksiin liittyvien riskien kasvaneen nykyisessä taloudellisessa tilanteessa, jossa pyritään selviytymään kriisin seurauksista. Tästä syystä hinnat ovat nousseet, ja yksityisten vakuutuksenantajien myöntämän vakuutusturvan kattavuus on supistunut eräillä aloilla.

2.2 OIKEUSPERUSTA

- (12) Järjestelmän kansallinen oikeusperusta on Finovan perustamisesta 26 päivänä elokuuta 2008 annettu asetus nro 175/2008 ja keskinäisiin vakuutusyhtiöihin sovellettavista säännöistä 16 päivänä heinäkuuta 1998 annettu asetus nro 211/1998 (sellaisena kuin se on muutettuna asetuksilla nro 19/2001, annettu 30 päivänä tammikuuta 2001, ja nro 309-A/2007, annettu 7 päivänä syyskuuta 2007).

2.3 TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA VASTAAVA YKSIKKÖ

- (13) Järjestelmän täytäntöönpanosta vastaavat seuraavat Portugalin markkinoilla toimivat yksityiset vientiluottovakuutuksenantajat: COSEC, CESCE, COFACE ja Credito y Caución.

2.4 EDUNSAAJAT

- (14) Portugalin viranomaisten 26 päivänä marraskuuta 2010 toimittamien tietojen mukaan lokakuussa 2010 järjestelmään osallistui 399 edunsaajaa.
- (15) Lokakuussa 2010 myönnettyjen luottolimiittien jakautumista on kuvattu seuraavissa taulukoissa.
- (16) Vakuutuksenvälittäjäkohtainen jakauma:

Vakuutusyrittäjä	Edunsaajat		Luottolimiitti, euroa	
	Lukumäärä	(%)	Arvo	(%)
COSEC	273	68,42	151 693 571	71,68
Credito y Caución	43	10,78	28 259 171	13,35
CESCE	55	13,78	24 747 850	11,69
COFACE	28	7,02	6 929 700	3,27
Yhteensä	399	100	211 630 292	100

- (17) Kotimaankaupan ja viennin markkina-arvon mukainen jakauma lokakuussa 2010 (euroina):

	Käytännössä käytetty luottolimiitti ⁽¹⁾	
	Arvo (euroa)	(%)
Kotimaankauppa	137 175 542	73,20
Vienti	50 221 841	26,80
Yhteensä	187 397 383	100

⁽¹⁾ Myönnetty kokonaisluottolimiitti on 211,6 miljoonaa euroa. Käytännössä liiketoimien kattamiseen käytetty määrä on 187,3 miljoonaa euroa.

- (18) Edunsaajan koon mukainen jakauma:

Edunsaajan koko	Edunsaajat		Luottolimiitti, euroa	
	Lukumäärä	(%)	Arvo (euroa)	(%)
Suuret yritykset	126	31,58	101 135 009	47,79
Keskisuuret yritykset	158	39,60	71 507 618	33,79
Pienet ja mikroyritykset	115	28,82	38 987 665	18,42
Yhteensä	399	100	211 630 292	100

2.5 JÄRJESTELMÄN SOVELTAMISTA KOSKEVAT SÄÄNNÖT JA EHDOT

- (19) Järjestelmä kattaa kaupalliset riskit (kuten maksukyvyttömyys ja maksusuoritusten viivästyminen), jotka liittyvät OECD-maihin suuntautuvaan vientiin, alle kahden vuoden ajan, sekä kotimaankaupan liiketoimiin liittyvät riskit.
- (20) Julkinen vakuutusturva tarjoaa riskinjakojärjestelyn (täydentävän vakuutusturvan) yksityissektorin vakuutusentantajille. Järjestelyä sovelletaan vain täydennyksenä yksityisen vakuutusentantajan tarjoamaan vakuutusturvaan.
- (21) Portugalin viranomaisten mukaan julkinen vakuutusturva myönnetään täysin samoin säännöin ja ehdoin kuin yksityinen vakuutusturva. Tällä tavoin julkisen vakuutusturvan kattama määrä ei koskaan voi ylittää yksityisen vakuutusentantajan kattamaa määrää. Järjestelmän mukainen vakuutusmaksu on kuitenkin vain 60 prosenttia yksityisten vakuutusentantajien perimästä maksusta. Järjestelmän mukainen keskimääräinen maksuosuus vastasi 0,21 prosenttia liikevaihdosta, kun yksityisten vakuutusentantajien soveltama markkinahintainen maksuosuus vastasi keskimäärin 0,36 prosenttia liikevaihdosta vuonna 2009. Yksityisten vakuutusentantajien vuosina 2007 ja 2008 soveltamat keskimääräiset markkinahinnat — 0,23 prosenttia vuonna 2007 ja 0,24 prosenttia vuonna 2008 — olivat niin ikään korkeammat kuin järjestelmän mukainen keskimääräinen maksu vuodesta 2009 alkaen.
- (22) Jos vakuutuksen kattama vahinkotapahtuma toteutuu, mahdolliset takaisinperityt määrät jaetaan valtion ja perusturvan tarjoavan yksityisen vakuutusentantajan kesken suhteessa niiden osuuteen vakuutuksella katetusta kokonaismäärästä. Takaisinperintämenettelyä hallinnoi yksityinen vakuutusentantaja.

2.6 KESTO

- (23) Järjestelmästä ilmoitettiin 12 päivänä tammikuuta 2009, ja sen voimassaoloajaksi esitettiin 1 päivä tammikuuta 2009 — 31 päivä joulukuuta 2010. Komissiolle ei ole ilmoitettu järjestelmän jatkamisesta.

2.7 TALOUSARVIO

- (24) Portugalin viranomaisten komissiolle esittämien tietojen mukaan takuun edunsaajakohtainen enimmäismäärä on 1,5 miljoonaa euroa.
- (25) Portugalin viranomaisten komissiolle esittämien tietojen mukaan järjestelmän määrärahat ovat yhteensä 2 miljardia euroa ⁽⁴⁾, ja määrä kattaa sekä kotimaankaupan että viennin.

3. MUODOLLISEN TUTKINTAMENETTELYN ALOITTAMISTA KOSKEVA KOMISSION PÄÄTÖS

- (26) Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta 27 päivänä lokakuuta 2010 antamassaan päätöksessä komissio esitti alustavan arvionsa ja epäilynsä tarkasteltavana olevan järjestelmän soveltuvuudesta sisämarkkinoille. Päätöksessä komissio esitti epäilyjä seuraavista osa-alueista:
- Järjestelmän soveltaminen lyhytaikaiseen vientiluottovakuutukseen, sillä vakuutusmaksut olivat alle lyhytaikaisia vientiluottovakuutuksia koskevassa komission tiedonannossa ⁽⁵⁾, jäljempänä 'tiedonanto', edellytetyn tavanomaisen tason. Komissio epäili sitä, että vakuutusmaksun alentaminen olisi ollut välttämätöntä ja oikeassa suhteessa järjestelmän tavoitteisiin, kun otetaan huomioon sen mahdollisesti aiheuttama kilpailun vääristyminen.
 - Järjestelmän soveltaminen kotimaankaupan liiketoimiin. Komissio epäili toimenpiteen soveltuvuutta sisämarkkinoille ja kyseenalaisti myös tältä osin vakuutusturvan hinnoittelun.

4. PORTUGALIN HUOMAUTUKSET

- (27) Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevissa huomautuksissaan Portugalin viranomaiset esittivät, että komission väite, jonka mukaan järjestelmään kuuluvat yritykset hyötyisivät edusta, jota ei muuten olisi saatavilla, ei ole tilapäisissä puiteissa esitettyjen tavoitteiden kanssa johdonmukainen. Osoittaakseen markkinoiden toimintapuutteen Portugalin viranomaiset viittaavat vahinkosuhteeseen, joka oli saavuttanut vuonna 2008 ennätystason 102 prosenttia huolimatta siitä, että vakuutusturvan piiriin kuuluvien yritysten lukumäärä oli supistunut vuoden 2009 loppuun mennessä 29,41 prosenttia verrattuna loppuvuoteen 2008 ja edelleen 12,53 prosenttia syyskuun 2010 loppuun mennessä. Vakuutuskannan arvo oli supistunut 32,84 prosenttia vuoden 2009 lopussa verrattuna vuoden 2008 loppuun ja edelleen 22,36 prosenttia syyskuuhun 2010 mennessä. Portugalin viranomaiset vetoavat myös siihen, että toiset jäsenvaltiot ovat hyväksyneet vastaavanlaisia järjestelmiä.
- (28) Kun tarkastellaan edun valikoivuutta, Portugalin viranomaiset esittävät, että järjestelmä **ei ole valikoiva**. Sen sijaan kyse on yleisestä toimenpiteestä, johon ei liity toimialan sisäistä tai toimialojen välistä syrjintää. Portugalin viranomaiset pahoittelevat lisäksi, että komissio ei ole määritellyt, mitä toimenpiteen yleisyydellä tarkoitetaan. Viranomaisten mukaan syrjinnän puuttumisen osoittavat seuraavat seikat: i) järjestelmää sovelletaan myös muista jäsenvaltioista peräisin oleviin yrityksiin, jotka harjoittavat toimintaa Portugalissa; ii) järjestelmään hyväksytään hakemuksia kultakin neljältä Portugalissa toimivalta vakuutusentantajalta, joiden osakepääomasta ainakin osa on ulkomaalaisten yhteisöjen hallussa; iii) rahoitustarpeet eivät ole muuttuneet finanssikriisin aikana; iv) järjestelmän pääasiallinen edunsaaja oli lokakuussa 2010 kotimaankauppaan liittyvä vakuutustoiminta (73,20 prosenttia); v) kaikilla Portugalissa toimivilla yrityksillä oli mahdollisuus hyödyntää järjestelmää riippumatta siitä, liittyikö niiden liiketoiminta tavarakauppaan (järjestelmästä myönnettiin rakennusalalle 2 155 000 euroa, liikennealalle 471 500 euroa ja muille palveluille kauppaan lukuun ottamatta 4 580 000 euroa), vaikka luonteensa puolesta vientiluottovakuutus koskee pääasiassa tavarakauppaa. Lisäksi **täydentävän vakuutusturvan mallia** (ns. top-up) ei pitäisi Portugalin mukaan katsoa syrjinnäksi, sillä se ei estä yrityksiä neuvottelemasta tällaista vakuutussopimusta yksityisen vakuutusentajan kanssa. Viranomaisten toiminta perustuu täysin yksityisten vakuutusentajien suorittamaan riskiarviointiin. Portugalin viranomaisten mukaan vakuutuskohtainen **enimmäismäärä** ei estä suurten yritysten osallistumista järjestelmään. Suuret yritykset ovat hyötynneet järjestelmästä siten, että niiden osuus on ollut 47,79 prosenttia vakuutustoiminnan arvosta, kun keskisuurten yritysten osuus on ollut 33,79 prosenttia ja pienten yritysten 18,42 prosenttia. Edunsaajien määrää tarkasteltaessa suurten yritys osuus on ollut vain 31,58 prosenttia, keskisuurten yritysten 39,60 prosenttia ja pienten yritysten 28,82 prosenttia. Enimmäismäärän tarkoituksena on varmistaa, että järjestelmään osoitetut valtion varat ovat oikeassa suhteessa tavoitteisiin ja että riski on asianmukaisesti hajautettu. Samalla pyritään varmistamaan, että järjestelmään voi osallistua

⁽⁴⁾ Tiedot perustuvat 12. tammikuuta 2009 annettuun ilmoitukseen.

⁽⁵⁾ EYVL C 281, 17.9.1997, s. 4.

mahdollisimman monia yrityksiä. Se, että järjestelmään osoitettua enimmäismäärää ei ole käytetty, osoittaa viranomaisten mukaan sen, että suuria yrityksiä ei ole syrjitty. Viranomaiset asettavat lisäksi kyseenalaiseksi menettelyn aloittamisesta annetun komission päätöksen johdanto-osan 36 kappaleessa mainitun oikeuskäytännön yhteyden syrjintään. Portugali pahoittelee, että komissio ei ole vahvistanut kriteerejä, jotka toimenpiteen on täytettävä, jotta se katsottaisiin luonteeltaan yleiseksi.

- (29) Portugali perustelee järjestelmän **edullisempia vakuutusmaksuja** verrattuna yksityissektorin vakuutuksiin itsevalinnalla, sillä yritykset pyrkivät valitsemaan järjestelmän mukaisen vakuutuksen vähemmän riskialttiille liike-toimille, kun enemmän riskialttiiden liike-toimien vakuutusturva pyritään hankkimaan yksityisiltä vakuutus-entajilta. Näin ollen komission esittämät perustelut eivät sovellu viranomaisten mukaan vientiluottovakuutus-toimintaan, jossa riski ei kasva suhteessa luoton määrän mukaan toisin kuin pankkilainojen tapauksessa. Alhaista riskiä osoittaa viranomaisten mukaan myös se, että tehtyjen korvauspyyntöjen yhteenlaskettu määrä lokakuussa 2010 oli vain 0,26 prosenttia vakuutus-sopimusten kokonaisarvosta. Tämän lisäksi valtion myöntämään vakuutus-turvaan sovellettu hinnoittelu vastaa viranomaisten mukaan markkinahintoja ennen finanssikriisiä, eikä hinnoitteluun näin ollen sisälly etua järjestelmän edunsaajille.
- (30) Portugalin viranomaisten mukaan järjestelmä ei myöskään vääristä jäsenvaltioiden välistä kilpailua seuraavista syistä: i) myös kotimaankaupan liike-toimet kuuluvat sen soveltamisalaan; ii) vakuutus-toiminnan kustannukset vaihtelevat jäsenvaltioittain, kuten vakuutusmaksujen erot osoittavat; iii) kyseisentyypistä palvelua ei ole saatavilla markkinoilta.

5. KOLMANSIEN HUOMAUTUKSET

- (31) Menettelyn aloittamista koskeva komission päätös julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 9 päivänä huhtikuuta 2011, mutta komissio ei ole saanut sen perusteella huomautuksia kolmansilta.

6. ARVIOINTI

6.1 TOIMENPITEIDEN LUOKITTELU VALTIONTUEKSI

- (32) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.”

- (33) Jotta SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa voitaisiin soveltaa, kyseessä on oltava tukitoimenpide, jonka valtio on toteuttanut valtion varoin ja joka vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja vääristää kilpailua sisämarkkinoilla antamalla tietyille yrityksille valikoivan edun.

Valtion varat

- (34) Kuten muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta 27 päivänä lokakuuta 2010 annetussa komission päätöksessä selitetään, valtio tarjoaa vakuutuksen suoraan ja järjestelmästä mahdollisesti aiheutuneet tappiot vaikuttavat kansalliseen talousarvioon. Tästä syystä järjestelmään liittyy siis valtion varojen käyttöä. Portugalin viranomaiset eivät ole kiistäneet tätä.

Valikoiva etu vakuutusentajille

- (35) Komissio on analysoinut vientiluottovakuutusmarkkinoita lyhytaikaisia vientiluottovakuutusjärjestelmiä koskevissa päätöksissään⁽⁶⁾. Lyhytaikaisten vientiluottovakuutusten markkinoilla sovellettavat vakuutusmaksut vahvistetaan yleensä sopimuksessa vähintään vuoden pituiseksi vakuutuskaudeksi. Tästä syystä tarjotun vakuutusturvan hinnan

⁽⁶⁾ Ks. erityisesti komission päätös Itävallan lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 434/09 (EUVL C 25, 2.2.2010, s. 4); komission päätös Tanskan vientiluo-toista asiassa N 198/09 (EUVL C 179, 1.8.2009, s. 2); komission päätös Belgian lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 532/09 (EUVL C 19, 26.1.2010, s. 7); komission päätös Suomen lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 258/09 (EUVL C 227, 22.9.2009, s. 1); komission päätös Saksan lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 384/09 (EUVL C 212, 5.9.2009, s. 11); komission päätös Unkarin lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 187/10 (EUVL C 259, 15.9.2010, s. 6); komission päätös Luxemburgin lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 50/09 (EUVL C 143, 24.6.2009, s. 6); komission päätös Liettuan lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 659/09 (EUVL C 33, 10.2.2010, s. 5); komission päätös Latvian lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 84/10 (EUVL C 213, 6.8.2010, s. 11); komission päätös Alankomaiden vientiluo-toista ja jälleenvakuutusjärjestelmästä asiassa N 409/09 (EUVL C 270, 11.11.2009, s. 11); komission päätös Slovenian lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 713/09 (EUVL C 108, 28.4.2010, s. 3).

muutokset tuntuvat vasta viiveellä. Sen lisäksi markkinakäytäntönä on, että vientiluottovakuutuksen tarjontaa sopeutetaan korottamalla tai alentamalla tarjottujen vakuutusten enimmäismäärää eikä yksinomaan muuttamalla vakuutusturvan hintaa. Tämä markkinakäytäntö on ollut havaittavissa myös finanssikriisin alusta alkaen, ja sitä osoittavat Portugalin toimittamat vakuutusturvan epäämistä koskevat kirjeet ja muissa lyhytaikaisia vientiluottovakuutusjärjestelmiä koskevissa asioissa toimitetut kieltäytymiskirjeet ⁽⁷⁾. Yleensä vakuutuksenantajat eivät kieltäytymiskirjeissään tarjoa vientiyrityksille vaihtoehdoksi sitä, että tiettyjen ostajien osalta veloitettaisiin korkeampi vakuutusmaksu. Onkin näyttöä siitä, että finanssikriisin seurauksena yksityiset vakuutuksenantajat supistivat huomattavasti tarjoamaansa vakuutusturvaa ja usein vetäytyivät siitä kokonaan. Markkinatoimijoiden toimittamat muut tiedot vahvistavat edellä esitetyn arvion ⁽⁸⁾. Näin ollen vakuutuksenantajien välinen kilpailu perustuu pääasiassa vakuutusturvan kattamaan määrään eikä vakuutusmaksuun. Toimenpiteen avulla valtio vastasi kysyntään, jota markkinoilla olevat yksityiset toimijat eivät täyttäneet. Markkinoilla, joilla esiintyy kilpailua ja joilla ei toteuteta valtion toimenpiteitä, uusi kilpailija olisi kuitenkin vastannut kysyntään myöntämällä täydentävää vakuutusturvaa. Tämän vuoksi valtion toimenpide vaikutti siten, että se säilytti Portugalin markkinoilla jo toimivien yksityisten vakuutuksenantajien markkina-aseman.

- (36) Lyhytaikainen vientiluottovakuutus on vakuutustuote, jossa vakuutuksenantaja ottaa vastatakseen kaupallisen ja poliittisen riskin, joka kaupankäynnissä liittyy ostajan mahdollisiin veloitteiden laiminlyöntiin. Pankit tarjoavat myös vakuutusta kaupankäyntiin liittyvän kaupallisen riskin varalta remburssien ja myyntilaskurahoituksen avulla. Vientiluottovakuutuksenantajien tarjoama vientiluottovakuutus ja pankkien tarjoama remburssi ovat kysyntäpuolella korvattavissa toisillaan kaupankäyntiin liittyvän kaupallisen riskin varalta tarjottavan suojan markkinoilla. Ilman valtion toimenpidettä vientiyritykset olisivat voineet ainakin jossain määrin turvautua pankkien tarjoamiin rembursseihin ⁽⁹⁾. Vakuutuksenantajien tarjoaman lyhytaikaisen vientiluottovakuutuksen ja pankkien tarjoamien remburssien mahdollisen keskinäisen korvattavuuden vuoksi toimenpide sisältää etua lyhytaikaisten vientiluottovakuutusten alalle, koska se auttaa ylläpitämään markkinoilla toimivien vientiluottovakuutuksenantajien osuutta kaupankäyntiin liittyvän kaupallisen ja poliittisen riskin varalta tarjottavan vakuutusturvan markkinoilla. Koska pankit eivät voi osallistua järjestelmään, jossa julkista vakuutusta tarjotaan täydentämään yksityisten vakuutuksenantajien tarjoamaa suojaa, kyseessä on valikoiva etu.
- (37) Edellä esitetyn perusteella komissio päätelee, että toimenpide tarjoaa valikoivan edun vakuutuksenantajille.

Valikoiva etu vientiyrityksille ja kotimaankaupan yrityksille

- (38) Järjestelmään osallistuvat vientiyritykset ja kotimaankauppaa harjoittavat yritykset maksavat markkinahintaista vakuutusmaksua alhaisemman hinnan. Tästä seuraa, että järjestelmästä hyötyvien yritysten asema vahvistuu verrattuna yrityksiin, jotka saivat vakuutusturvaa ainoastaan yksityisiltä vakuutuksenantajilta markkinahintaan. Jo pelkästään se, että järjestelmän toimenpiteistä seuraa eräiden markkinatoimijoiden aseman vahvistuminen vastaavassa tilanteessa oleviin kilpailijoihin verrattuna, on katsottu eduksi ⁽¹⁰⁾. Käsiteltävänä olevassa asiassa kyseisten edunsaajien aseman vahvistuminen ei olisi ollut samassa määrin mahdollista ilman valtion toimenpidettä.
- (39) Kuten Portugalin viranomaiset myöntävät, markkinoilta ei ole saatavissa vakuutusturvaa — ainakaan samassa määrin — järjestelmän kattamille riskeille. Näin ollen järjestelmästä hyötyvät yritykset saavat kaksinkertaisen edun saadessaan vakuutusturvaa, jota ei muutoin olisi saatavilla: sen lisäksi, että ne hyötyvät markkinahintaa edullisemmista vakuutusmaksuista, ne hyötyvät myös ylimääräisestä vakuutusturvasta.
- (40) Näiden tekijöiden perusteella Portugalin järjestelmä on valikoiva.
- (41) Ensimmäinen osoitus järjestelmän valikoivuudesta on se, että toimenpiteestä hyötyvät yritykset ovat lähes yksinomaan tavarakauppaa harjoittavia yrityksiä. Palveluja tarjoavat yritykset hyötyvät siitä selvästi vähemmässä määrin. Muodollisen tutkintamenettelyn aikana Portugalin viranomaiset totesivat, että muuta kuin kaupallista toimintaa harjoittavien yritysten osallistumiselle järjestelmään ei ole lakisääteisiä esteitä ja että rakennusalan, liikennealan ja muiden palvelujen (pl. kauppa) alan yritykset ovat hyötynneet toimenpiteestä. Portugalin myöntää

⁽⁷⁾ Ks. erityisesti komission päätös Belgian lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 532/09; komission päätös Suomen lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 258/09; komission päätös Saksan lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 384/09; komission päätös Luxemburgin lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 50/09; komission päätös Latvian lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 84/10; komission päätös Hollannin lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 409/09; komission päätös Slovenian lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista asiassa N 713/09.

⁽⁸⁾ Ks. Credit insurance in support of international trade, Fabrice Morel, Berne Union, 2010, <http://www.berneunion.org.uk/pdf/Credit%20insurance%20in%20support%20of%20international%20trade.pdf>

⁽⁹⁾ Ks. The Report on Market Trends of Private Reinsurance in the Field of Export Credit Insurance, Euroopan komissio, http://ec.europa.eu/competition/state_aid/studies_reports/export_credit_insurance_report.pdf

⁽¹⁰⁾ Asia C-279/08 P, Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta, unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 8.9.2011 (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

kuitenkin, että luonteensa puolesta vientiluottovakuutus liittyy pääasiassa tavarakauppaan. Kuljetus- ja muita palveluja tarjoavien yritysten osuus oli lokakuussa 2010 vain 2,4 prosenttia järjestelmän mukaisesti tarjotuista vakuutuksista. Kun otetaan huomioon, että palveluyrityksiä oli vain 8 järjestelmän yhteensä 361:stä edunsaajayrityksestä ja niiden osuus oli noin 1,25 prosenttia luottolimiitistä, on selvää, että kyseessä olevalla toimenpiteellä tuettiin pääasiassa tavarakauppaa harjoittavia yrityksiä.

- (42) Myös muut seikat osoittavat, että järjestelmä on valikoiva.
- (43) Vaikka Portugalin viranomaiset esittävät, että järjestelmä on luonteeltaan yleinen, koska edunsaajat määritellään objektiivin perustein, joihin ei liity syrjintää toisista jäsenvaltioista peräisin olevia yhteisöjä kohtaan, järjestelmän ehdot jättävät tiettyä harkinnanvaraa edunsaajien valintaan. Järjestelmässä noudetaan täydentävän vakuutusturvan mallia, jonka perusteella tukikelpoisia ovat ainoastaan yritykset, joilla on yksityisen vakuutusentantajan myöntämä luottolimiitti. Sen sijaan yritykset, joille yksityiset vakuutusentantajat kieltäytyvät antamasta vakuutusturvaa, eivät voi saada myöskään täydentävää vakuutusturvaa. Järjestelmä jättää vakuutuskelpoisuuden arvioinnin täysin yksityisten vakuutusentantajien harkintaan. Järjestelmästä puuttuvat yhdenmukaiset ja objektiiviset perusteet, joiden avulla arvioidaan kunkin vientiyrityksen ja kotimaankaupan yrityksen toteuttamiin liiketoimiin sisältyvää riskiä. Tämän vuoksi yksityisille vakuutusentantajille jää liikkumavaraa sellaisten yritysten luottokelpoisuuden arvioinnissa, jotka ovat järjestelmän perusteella tukikelpoisia. Unionin tuomioistuin on todennut, että jotta toimenpidettä voidaan pitää muuna kuin valikoivana, toimenpiteen soveltamisperusteen on oltava objektiivinen, eikä se saa liittyä millään tavoin tiettyyn alueeseen tai alaan ja sen on lisäksi oltava tavoitellun päämäärän mukainen ⁽¹¹⁾. Käsiteltävänä olevassa asiassa objektiivisten perusteiden puuttuminen päätöksistä myöntää yksityistä vakuutusturvaa johtaa mahdolliseen syrjintään sellaisten yritysten välillä, jotka ovat keskenään samankaltaisessa tilanteessa ⁽¹²⁾.
- (44) Vaikka järjestelmään osallistumista koskevat perusteet katsottaisiinkin objektiiviksi, tuomioistuin on useaan otteeseen katsonut, että pelkkä objektiivisten perusteiden olemassaolo ei estä sitä, että toimenpide voisi olla valikoiva, jos toimenpiteen vaikutuksena on suosia tiettyjä yrityksiä toisten kustannuksella. Tuomioistuin onkin todennut, että "se, ettei tuki koske yhtä tai useaa etukäteen määriteltyä yksittäistä tuensaajaa vaan että sen saamiselle on asetettu useita objektiivisia edellytyksiä, joiden täytyessä se voidaan myöntää edeltä määritellyn kokonaistalousarvion rajoissa määrittelemättömälle määrälle tuensaajia, joita ei ole alun perin yksilöity, ei riitä kyseenalaistamaan tuen valikoivuutta ja siten sen katsomista perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi. Tällainen seikka merkitsee korkeintaan sitä, ettei kyseinen tuki ole yksittäinen tuki. Se ei sitä vastoin sulje pois mahdollisuutta, että tätä julkista toimenpidettä olisi tutkittava valikoivaa toimenpidettä merkitsevänä tukijärjestelmänä ja siten erityisenä järjestelmänä, jos se soveltamisedellytystensä vuoksi hyödyttää tiettyjä yrityksiä tai toimialoja muiden kustannuksella" ⁽¹³⁾. Tuomioistuimen mukaan valtion toimenpiteitä ei pitäisi arvioida perusteiden tai tavoitteiden perusteella, vaan niiden vaikutuksen mukaan ⁽¹⁴⁾. Käsiteltävänä olevassa asiassa järjestelmä on katsottava valikoivaksi.
- (45) Jotta toimenpide voisi olla luonteeltaan yleinen, sen on perustuttava objektiivisiin ja horisontaalisiin perusteisiin eikä sen voimassaoloaika eikä soveltamisala saa olla liian rajattu. Vaikka Portugalin viranomaiset väittävätkin järjestelmän olevan luonteeltaan yleinen, sekä sen voimassaoloaika että soveltamisala, erityisesti jo täydentävään vakuutusturvaan perustuvan mallinsa perusteella, on rajattu, kuten johdanto-osan 43 kappaleessa todetaan.
- (46) Järjestelmän mukaiset perusteet eivät myöskään ole yhdenmukaisia toimenpiteen päämäärän ja logiikan kanssa ⁽¹⁵⁾. Vaikka yksityiset vakuutusentantajat soveltaisivat järjestelmää objektiivisesti, tukikelpoisia olisivat ainoastaan sellaiset yritykset, joiden vakuutusturvaa finanssikriisi on supistanut. Kokonaan järjestelmän ulkopuolelle jäävät yritykset, joille yksityiset vakuutusyritykset eivät myönnä lainkaan luottolimiittiä. Vaikka järjestelmän tavoitteena on puuttua väitettyyn tilanteeseen, jossa vakuutusturvaa ei ole saatavilla yksityisiltä markkinoilta, se ei kuitenkaan kata yrityksiä, joihin yksityisten vakuutusentantajien kapasiteetin väheneminen vakavimmin vaikuttaa. Tästä syystä toimenpidettä ei ole suunniteltu siten, että sillä voitaisiin korjata asianmukaisesti havaittu markkinoiden toimintapuute.
- (47) Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että järjestelmään osallistuvat vientiyritykset ja kotimaankaupan yritykset saavat valikoivaa etua.

⁽¹¹⁾ Asia T-233/04, Alankomaat v. komissio, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 10.4.2008, Kok., s. II-591, 88 kohta.

⁽¹²⁾ Asia C-143/99, *Adria-Wien Pipeline ja Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH v. Finanzlandesdirektion für Kärnten*, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8.11.2001, Kok., s. I-8365, 41 kohta.

⁽¹³⁾ Asia T-55/99, *Confederación Española de Transporte de Mercancías v. komissio*, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) tuomio 29.9.2000, Kok., s. II-3207, 40 kohta.

⁽¹⁴⁾ Asia C-173/73, *Italia v. komissio*, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 2.7.1974, Kok., s. 709, 13 kohta.

⁽¹⁵⁾ Asia T-233/04, Alankomaat v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) tuomio 10.4.2008, Kok., s. II-591, 88 kohta.

Vaikutus kauppaan ja kilpailun vääristyminen

- (48) Kun tarkastellaan kauppaan aiheutuvaa vaikutusta, on otettava huomioon, että järjestelmää sovelletaan vientiluottovakuutuksiin ja kotimaan tavara-kaupan liiketoimiin.
- (49) Koska järjestelmä kattaa myös kotimaankaupan, se voi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan tavalla, joka voi vääristää tuntuvasti kauppavirtoja esimerkiksi siirtämällä taloudellista toimintaa vientikaupasta kotimaankauppaan.
- (50) Kilpailun vääristymisen osalta tuomioistuimen oikeuskäytännössä todetaan, että yksinomaan se, että yrityksen asema vahvistuu muihin kilpaileviin yrityksiin verrattuna, kun se saa taloudellista tukea, jota se ei olisi tavanomaisen liiketoimintansa yhteydessä saanut, viittaa mahdolliseen kilpailun vääristymiseen ⁽¹⁶⁾.
- (51) Koska järjestelmää sovelletaan vientiin, myös muihin jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin, toimenpide vaikuttaa luonnollisesti jäsenvaltioiden välisiin kauppavirtoihin. Järjestelmä edistää edunsaajien vientikaupan harjoittamista.
- (52) Järjestelmä vaikuttaa myös kauppaan, sillä sitä sovelletaan kotimaankauppaan. Silloin kun jäsenvaltion myöntämä tuki vahvistaa yrityksen asemaa muihin sen kanssa unionin sisäisessä kaupassa kilpaileviin yrityksiin verrattuna, tuen on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti katsottava vaikuttavan kilpailijoihin. Se, että tietyllä toimialalla käytävä kilpailu on vapautettu unionissa, voi auttaa määrittämään, että tuella on todellista tai mahdollista vaikutusta kilpailuun ja vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Edunsaajayrityksen ei tarvitse itsensä käydä unionin sisäistä kauppaa. Jäsenvaltion yritykselle myöntämä tuki voi johtaa toiminnan ylläpitämiseen tai lisäämiseen kotimaanmarkkinoilla. Tämä voi rajoittaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden yritysten mahdollisuuksia päästä kyseisen jäsenvaltion markkinoille. Lisäksi sellaisen yrityksen aseman vahvistaminen, joka ei ole vielä osallistunut unionin sisäiseen kauppaan, voi antaa yritykselle valmiudet päästä jatkossa toisen jäsenvaltion markkinoille ⁽¹⁷⁾.
- (53) Käsiteltävänä olevassa asiassa toimenpide hyödyttää yrityksiä, jotka toimivat monilla aloilla, joilla käydään kauppaa Euroopan unionissa. Tämän vuoksi jopa pelkästään Portugalin markkinoilla toimivien yritysten harjoittamaan kotimaankauppaan myönnetty edut vaikuttavat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- (54) Lisäksi toimenpiteen päämääränä on tukea Portugaliin sijoittautuneiden yritysten liiketoimintaa suhteessa muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin yrityksiin. Tämän vuoksi toimenpide voi vääristää kauppaa sisämarkkinoilla.

Päätelmät

- (55) Näistä syistä kyseinen järjestelmä on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Tuki voidaan katsoa sisämarkkinoille soveltuvaksi, jos siihen voidaan soveltaa jotain perussopimuksessa määräytyistä poikkeuksista.

6.2 VAKUUTUKSENANTAJILLE MYÖNNETYN TUEN SOVELTUVUUS SISÄMARKKINOILLE

- (56) Komissio vahvisti tiedonannossaan edellytykset, joiden perusteella vakuutus-entajille lyhytaikaisia vientiluottovakuutuksia koskevien valtiontukijärjestelmien muodossa myönnetty tuki katsotaan soveltuvaksi sisämarkkinoille. Tilapäisissä puiteissa määritetään tiedonannon soveltamista koskevista edellytyksistä finanssikriisin aikana.

⁽¹⁶⁾ Asia 730/79, Philip Morris Holland BV v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.9.1980, Kok., s. 2671, 11 kohta.

⁽¹⁷⁾ Ks. erityisesti asia C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze, Kok., s. I-289, 141–143 kohta ja niissä mainittu oikeuskäytäntö.

- (57) Tiedonannon 2.5 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna ⁽¹⁸⁾, määritellään ”markkinariskit” siten, että niillä tarkoitetaan tiedonannon liitteessä lueteltuihin maihin sijoittautuneisiin julkisiin ja yksityisiin velallisiin liittyviä kaupallisia ja poliittisia riskejä ⁽¹⁹⁾. Yleensä sellaisia vientiluottovakuutuksenantajia, jotka toteuttavat tai kattavat markkinariskiksi katsotun liiketoimen, hyödyttävät taloudelliset edut ovat kiellettyjä.
- (58) Tiedonannon 3.1 kohdan mukaisesti tekijöihin, jotka voivat vääristää kilpailua markkinariskejä vakuuttavien julkisten tai julkisesti tuettujen vientiluottovakuutuksenantajien hyväksi, kuuluvat lainmukaiset tai tosiasialliset valtion takaukset lainoille ja tappioille. Tällaiset takaukset antavat vakuutuksenantajille mahdollisuuden saada lainaa tavanomaisia markkinakorkoja alemmilla koroilla tai ne mahdollistavat ylipäättään lainansaannin. Lisäksi ne poistavat vakuutuksenantajan tarpeen jälleenvakuuttaa yksityisillä markkinoilla.
- (59) Kun on kyse maista, joita ei ole lueteltu tiedonannon liitteessä, tällaiset riskit eivät ole tiedonannossa tarkoitettuja ”markkinariskejä”. Niiden vakuuttamiseksi myönnetyt valtiontuet eivät kuulu kyseisen tiedonannon soveltamisalaan.
- (60) Tiedonannon 4.2 kohdassa todetaan, että ”markkinariskejä” ei saa kattaa vientiluottovakuutuksilla, joihin sisältyy valtiontukea. Tiedonannon 4.4 kohdan mukaan julkinen tai julkisesti tuettu vientiluottovakuutuksenantaja voi kuitenkin tilapäisesti kattaa markkinariskejä tietyin edellytyksin. Tiedonannossa todetaan erityisesti, että liitteessä lueteltuihin maihin sijoittautuneita velallisia koskevat riskit voidaan tilapäisesti katsoa muiksi kuin markkinariskeiksi, jos voidaan osoittaa, että markkinariskeiksi tavallisesti katsotuille riskeille ei saada vakuutusturvaa yksityisiltä vientiluottovakuutuksenantajilta. Jäsenvaltion, joka aikoo soveltaa tätä poikkeuslauseketta, on kuitenkin esitettävä markkinakatsaus ja lausunnot kahdelta suurelta ja hyvämaineiselta kansainvälisillä markkinoilla toimivalta yksityiseltä vientiluottovakuutuksenantajalta sekä yhdeltä kansalliselta luottovakuutuksenantajalta, jotka molemmat osoittavat, että yksityisiltä vakuutusmarkkinoilta ei saa vakuutusosuutta. Julkista tukea saavan vientiluottovakuutuksenantajan on lisäksi sopeutettava perimänsä vakuutusmaksut mahdollisimman lähelle yksityisten vientiluottovakuutuksenantajien vastaavasta riskistä perimiä maksuja ja esitettävä kuvaus ehdoista, joita julkinen tai julkisesti tuettu vientiluottovakuutuksenantaja aikoo soveltaa näihin riskeihin.
- (61) Menettelyn nopeuttamiseksi tilapäisissä puitteissa yksinkertaistettiin 31 päivään joulukuuta 2010 asti todisteita, jotka jäsenvaltioiden on esitettävä osoittaakseen, ettei vakuutusturvaa ole saatavilla. Tätä varten jäsenvaltioiden oli toimitettava todisteita suurelta ja hyvämaineiselta kansainvälisillä markkinoilla toimivalta yksityiseltä vientiluottovakuutuksenantajalta sekä yhdeltä kansalliselta luottovakuutuksenantajalta tai vähintään neljältä kotimaanmarkkinoilla vahvassa asemassa olevalta vientiyritykseltä. Tilapäisten puitteiden voimassaoloaika jatkettiin 31 päivään joulukuuta 2011 ⁽²⁰⁾.

Vakuutusturvaa ei ole saatavilla

- (62) Portugali toimitti komissiolle kirjeitä muutamilta vientiyrityksiltä, jotka eivät olleet saaneet vakuutusturvaa eräille liiketoimilleen. Komissio kuitenkin katsoi, että Portugalin viranomaisten toimittamat kirjeet eivät sisältäneet riittäviä todisteita siitä, että vakuutusturvaa ei ollut yleisesti saatavilla. Kyseisissä kirjeissä esitetyt vakuutusturvan epäämisen perusteet on joko luokiteltu luottamukselliseksi tai niissä todetaan selkeästi, että kieltäytyminen johtuu asiakkaan heikosta maksuvalmiudesta ja rahoitusasemasta. Tätä voidaan pitää tavanomaisena liiketoimintatapana asianmukaisesti toimivilla vakuutusmarkkinoilla. Vastauksessaan menettelyn aloittamisesta 27 päivänä lokakuuta 2010 annettuun komission päätökseen Portugali toimitti tietoja, jotka osoittavat vakuutussopimuksen tehneiden yritysten määrän vähentyneen (määrä on vähentynyt 29,41 % vuoden 2009 loppuun mennessä edellisvuoteen verrattuna ja edelleen 12,53 % syyskuuhun 2010 mennessä). Myös vakuutuskannan arvo on laskenut (arvo on laskenut 32,84 % vuoden 2009 loppuun mennessä edellisvuoteen verrattuna ja edelleen 22,36 % syyskuuhun 2010 mennessä). Toisessa Portugalin esittämistä yksityisten vakuutuksenantajien kirjeistä (22 päivänä marraskuuta 2010 päivätty kirje CESCeltä) kuitenkin todetaan, että myös yritysten rahoitustarpeet ovat vähentyneet ostomarkkinoiden supistumisen myötä. Tästä syystä vakuutuskannan arvon väitetty väheneminen ei ole riittävä todiste siitä, että vakuutusturvaa ei ole saatavilla markkinoilla.
- (63) Toisaalta jos vakuutusturvaa ei ole saatavilla yksityisiltä markkinoilta ja sitä tulee saataville, kun valtio myöntää osittaisen vakuutusturvan, vakuutuksenantajien voitaisiin tällöin katsoa saaneen valtiontukea. Koska toimijoiden asema markkinoilla määräytyy pitkälti vakuutusturvan tarjontakapasiteetin perustella, kuten 35 kappaleessa selitettiin, valtiontukeen perustuvan luoton saatavuus antaa markkinoilla jo toimiville yrityksille mahdollisuuden säilyttää markkina-asemansa.

⁽¹⁸⁾ Ks. muutos EYVL C 217, 2.8.2001, s. 2.

⁽¹⁹⁾ Luettelo käsittää EU:n ja OECD:n jäsenvaltiot.

⁽²⁰⁾ EUVL C 6, 11.1.2011, s. 5.

Maksujen saattaminen vastaamaan yksityisten vientiluottovakuutuksenantajien perimiä vakuutusmaksuja

- (64) Järjestelmän mukaisesti perityt vakuutusmaksut vastaavat noin 60:tä prosenttia yksityisen vakuutuksenantajan samalta asiakkaalta veloittamasta vakuutusmaksusta. Toisin kuin Portugalin viranomaiset esittävät, järjestelmän kautta valtiolle siirtyvää riskiä on pidettävä suurempana kuin yksityisen vakuutuksenantajan yksinään kattamaa riskiä. On syytä huomata, että luottoriski kasvaa vakuutuksella katetun määrän kasvaessa. Kun vakuutusturva on suurempi, vientiyritys pystyy tekemään enemmän kauppaa yhden ostajan kanssa. Liiketoimien kokonaismäärä voikin tällöin ylittää ostajan takaisinmaksukyvyyn.
- (65) Portugalin viranomaiset myöntävät, että ylimääräisiin liiketoimiin liittyvä riski on pienempi, sillä rajatun luottolimitin saanut vientiyritys vakuuttaisi ensiksi ostajat, joihin liittyvä riski on suurin. Vasta vakuutusturvan kasvaessa vientiyritykset vakuuttaisivat vähitellen myös ostajat, joihin liittyvä riski on pienempi. Tässä perustelussa ei kuitenkaan oteta huomioon sitä, että luottolimitit myönnetään ostajakohteisesti. Tämän vuoksi vientiyritys ei voi valita, että se käyttää koko luottolimitin pelkästään ostajaan, johon liittyy suurin luottoriski.
- (66) Portugalin viranomaisten mukaan vakuutettuihin ylimääräisiin liiketoimiin liittyvä riski on alhaisempi kuin yksityisten vakuutuksenantajien vakuuttamiin liiketoimiin liittyvä riski. Tämä päätelmä johtaisi kuitenkin siihen, että yksityiset vakuutuksenantajat hyväksyisivät tiettyä vakuutusmaksua vastaan suuremman riskin, vaikka ne kieltäytyvät myöntämästä samaa vakuutusmaksua vastaan vakuutusturvaa liiketoimelle, johon liittyvä riski on pienempi. Jos tämä väite pitäisi paikkansa, rationaalisesti toimiva yksityinen vakuutuksenantaja vakuuttaisi enemmän liiketoimia, mikä korottaisi sen vakuutusmaksutuloja ja samalla alentaisi riskejä. Toisin sanoen Portugalin viranomaisten väitteestä seuraisi, että yksityiset vakuutuksenantajat eivät toimisi rationaalisesti, sillä ne suostuisivat vakuuttamaan vakuutuskannan osan, johon liittyy suurempi riski, mutta eivät sitä osaa, johon liittyy pienempi riski. Tästä syystä perustelua ei voi hyväksyä.
- (67) Koska järjestelmästä katettiin suurempi riski, valtion ottama lopullisia tappiota koskeva riski on suurempi kuin yksityisen vakuutuksenantajan, joka hinnoittelee ja myöntää alustavan vakuutusturvan asiakaskohteisesti. Täydentävässä vakuutusturvajärjestelmässä päätös vakuutusturvan laajentamisesta tehdään vasta sitten, kun alustavaa vientiluottovakuutusta koskevan limiittiin vakuutusmaksu on määritetty. Tämän vuoksi täydentävän vakuutusturvan hinnan pitäisi kuvastaa mahdolliseen ylimääräiseen vakuutusturvaan liittyvää korkeampaa luottoriskiä. Portugalin viranomaisten perustelua, jonka mukaan yritykset harjoittaisivat itsevalintaa, joka varmistaisi, että riskialttiimmat toimet katettaisiin yksityisin vakuutuksin, eivät tue mitkään konkreettiset tiedot eikä tunnettu markkinatapa. Yleisin yksityisen lyhytaikaisen vientiluottovakuutuksen muoto (koko liikevaihdon kattava vakuutus) edellyttää, että vakuutus sopimus kattaa kokonaisuudessaan myynnin yhdelle asiakkaalle. Tällä tavoin vakuutettua yritystä estetään vakuuttamasta riskit valikoivasti. Komissio katsoo, että täydentävän vakuutuksen hinnassa olisi pitänyt ottaa huomioon korkeampi riskitaso. Tästä syystä vakuutusmaksun olisi pitänyt olla korkeampi kuin yksityisten vakuutuksenantajien tarjoamasta perusvakuutusturvasta peritty maksu.
- (68) Käsiteltävänä olevassa asiassa järjestelmän mukaisesti perityt vakuutusmaksut ovat alhaisemmat kuin vientiluottovakuutusmarkkinoiden nykyiset hinnat. Portugalin viranomaiset vahvistavat tämän tiedon vastauksessaan menettelyn aloittamisesta 27 päivänä lokakuuta 2010 annettuun komission päätökseen. Vakuutusmaksut ovat myös alhaisemmat kuin vuosina 2007 ja 2008 voimassa olleet markkinahinnat. Tästä syystä Portugalin viranomaisten esittämää perustelua, jonka mukaan hinnoittelu vastaa finanssikriisiä edeltänyttä hintatasoa, ei voida hyväksyä. Vakuutusmaksuissa olisi myös otettava huomioon suurempi riski. Näin ollen vakuutusmaksujen olisi siis oltava korkeampia kuin markkinahintaiset maksut.
- (69) Edellä esitetyistä syistä komissio päätelee, että tarkasteltava järjestelmä ei ole tiedonannon ja tilapäisten puitteiden mukainen sellaisena kuin sitä sovelletaan vakuutuksenantajiin.

6.3 VIENTIYRITYKSILLE MYÖNNETYN TUEN SOVELTUVUUS SISÄMARKKINOILLE

6.3.1 Lyhytaikaisia vientiluottovakuutuksia koskevan toimenpiteen soveltuvuus sisämarkkinoille

- (70) Tuen voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille tietyin edellytyksin tavanomaisissa markkinaolosuhteissa sovellettavan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti ja talouden vakavien häiriöiden tapauksessa sovellettavan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

- (71) Komissio muistuttaa, että oikeuskäytännön mukaan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b alakohtaa on tulkittava suppeasti ja kyseessä on oltava koko jäsenvaltion talouteen vaikuttava häiriö ⁽²¹⁾.
- (72) Tilapäisissä puitteissa, joiden voimassaoloa on jatkettu 31 päivään joulukuuta 2012, vahvistettujen periaatteiden mukaan (5.1 kohta) tukitoimenpiteiden voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille seuraavien edellytysten täytyessä:
- a) *Sopivuus* Tuen on oltava hyvin kohdennettua, jotta sillä voitaisiin saavuttaa tehokkaasti taloudessa olevan vakavan häiriön poistamista koskeva tavoite. Tätä tulosta ei saavuteta, jos toimenpide ei sovellu kyseisen häiriön poistamiseen.
- b) *Välttämättömyys* Tukitoimenpiteen on määränsä ja muotonsa puolesta oltava välttämätön tavoitteen saavuttamiseksi. Tukimäärän on oltava tavoitteen saavuttamisen edellyttämä vähimmäismäärä ja tukimuodon on oltava sopivin häiriön poistamiseksi. Toisin sanoen jos vähäisempi tukimäärä tai vähemmän vääristävä tukimuoto riittäisivät poistamaan vakavan häiriön koko maan taloudessa, kyseessä oleva toimenpide ei olisi välttämätön. Tämä päätelmä on vahvistettu tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä ⁽²²⁾.
- c) *Oikeasuhteisuus* Toimenpiteen myönteiset vaikutukset on saatettava asianmukaiseen tasapainoon aiheutettujen kilpailun vääristymien kanssa, jotta kilpailun vääristyminen voidaan rajoittaa toimenpiteiden tavoitteiden saavuttamisen edellyttämään vähimmäismäärään. SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa kielletään kaikki valikoivat julkiset toimenpiteet, jotka ovat omiaan vääristämään jäsenvaltioiden välistä kauppaa. SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla myönnetyn, valtiontuen hyväksymistä koskevan poikkeuksen osalta on varmistettava, että tuki on rajattu tavoitteiden saavuttamisen edellyttämään vähimmäismäärään.

Sopivuus

- (73) Kuten edellä 46 kappaleessa selitettiin, järjestelmän ulkopuolelle jäävät yritykset, joihin finanssikriisi vaikuttaa eniten ja tämän vuoksi se ei sovellu ratkaisemaan yksityisen vakuutusurvan puuttumista koskevaa markkinoiden toimintapuutetta.

Välttämättömyys ja oikeasuhteisuus: maksujen saattaminen vastaamaan yksityisten vientiluottovakuutusmaksujen vakuutusmaksuja

- (74) Kuten edellä 62 kappaleessa todettiin, vaikka Portugalin viranomaisten toimittamat tiedot osoittavat, että vientiluottovakuutusten markkinoilla on jännitteitä, viranomaiset eivät kuitenkaan ole osoittaneet, että vakuutusurvaa ei olisi saatavilla. Tämän vuoksi valtion toimenpiteen välttämättömyyttä ei voida vahvistaa.
- (75) Kuten edellä 21 ja 64 kappaleessa mainittiin, järjestelmän mukaisesti perityt hinnat vastaavat noin 60 prosenttia yksityisen vakuutusurvan samalta asiakkaalta veloittamasta hinnasta.
- (76) Kuten edellä 65–67 kappaleessa todetaan, täydentävässä vakuutusurvajärjestelmässä päätös vakuutusurvan laajentamisesta tehdään vasta sitten, kun alustavaa vientiluottovakuutusta koskevan limiitin vakuutusmaksu on määritetty. Tällöin täydentävän vakuutusurvan hinnan on kuvastettava mahdolliseen ylimääräiseen vakuutusurvaan liittyvää korkeampaa luottoriskiä.
- (77) Tavoite varmistaa vakuutusurva, jota ei mahdollisesti ole muutoin saatavilla markkinoilla, voitaisiin saavuttaa myös järjestelmällä, joka olisi hinnoiteltu siten, että se vastaisi valtion ottamaa riskiä. Tämän vuoksi järjestelmän hinnoittelu, jonka lähtökohtana on alhaisempi vakuutusmaksu kuin markkinoilla vastaavasta riskistä peritty maksu, ei ole oikeassa suhteessa järjestelmän tavoitteisiin.
- (78) Edellä esitetyn perusteella järjestelmän vientiluottovakuutusosaa ei voida pitää sisämarkkinoille soveltuvana tukena vientiyrityksille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja tilapäisissä puitteissa tarkoitetulla tavalla.
- (79) On syytä huomata, että kaikki tuen sopivuutta, välttämättömyyttä ja oikeasuhteisuutta koskevat perusteet ovat yhtä merkityksellisiä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisessa analyysissä, kun tarkastellaan 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamista. Tästä syystä komissio päättää, että järjestelmästä vientiyrityksille myönnetty tuki vaikuttaa kauppaan yhteisen edun vastaisella tavalla.

⁽²¹⁾ Ks. esim. yhdistetyt asiat T-132/96 ja T-143/96, Freistaat Sachsen, Volkswagen AG ja VW Sachsen GmbH v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) tuomio 15.12.1999, Kok., s. II-3663, 167 kohta.

⁽²²⁾ Asia 730/79, Philip Morris Holland BV v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.9.1980, Kok., s. 2671, 17 kohta. Tuomioistuimen vahvisti tämän periaatteen äskettäin asiassa C-390/06, Nuova Agricast srl v. Ministero delle Attività produttive, 15.4.2008 antamassaan tuomiossa, Kok., s. I-2577, 68 kohta.

6.3.2 Järjestelmän soveltuvuus sisämarkkinoille kotimaankaupan vakuutustoiminnan osalta

- (80) Kun tarkastellaan järjestelmän soveltamista kotimaan liiketoimintaan, markkinahintaa edullisempien vakuutusten myöntäminen kotimaankauppaan saattaa suosia kotimaankauppaa viennin kustannuksella ja vaikuttaa merkittävästi tuontiin. Tämän vuoksi tavanomaisissa markkinaolosuhteissa kotimaankaupan valtiontuki on tiukasti kielletty. SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c ja b alakohdan mukaan tuki voidaan kuitenkin katsoa sisämarkkinoille soveltuvaksi tietyin edellytyksin. Tiedonannossa ja tilapäisissä puitteissa vahvistetaan perusteet, joiden perusteella lyhytaikaisia vientiluottovakuutuksia koskevien toimenpiteiden voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille. Kyseisiä määräyksiä ei kuitenkaan sovelleta kotimaankaupan liiketoimiin.
- (81) Portugalin viranomaiset ilmoittivat nykyiseen finanssikriisiin perustuvan järjestelmänsä tilapäisten puitteiden nojalla. Tämän vuoksi on arvioitava, voitaisiinko järjestelmän katsoa talouskriisin kauaskantoisten vaikutusten vuoksi soveltuvan sisämarkkinoille suoraan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla. Jos näin ei voida tehdä, sen jälkeen on analysoitava, voidaanko toimenpiteen katsoa soveltuvan sisämarkkinoille 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.
- (82) Kun tarkastellaan sisämarkkinoille soveltuvuutta SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla, on otettava huomioon, että kyseisessä määräyksessä komissiolle annetaan mahdollisuus todeta sisämarkkinoille soveltuvaksi tuki "jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen".
- (83) Komissio muistuttaa, että SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b alakohtaa on tulkittava suppeasti ja kyseessä on oltava koko jäsenvaltion talouteen vaikuttava häiriö ⁽²³⁾. Se toteaa myös, kuten 73 kappaleessa esitettiin, että toimenpiteen on täytettävä sopivuutta, välttämättömyyttä ja oikeasuhteisuutta koskevat periaatteet.
- (84) Toimenpide toteutettiin nykyisen finanssikriisin aikana, ja se on määräaikainen.
- (85) Komissio on saanut vientiyrityksiltä ja yksityisiltä vakuutusenantajilta kirjeitä, jotka osoittavat, että kotimaankaupan vakuutusturva on supistunut. Portugalin viranomaisten mukaan vahinkosuhde on noussut 102 prosenttiin. Tämä havainto ei kuitenkaan ole ratkaiseva, sillä kasvu vastaa vuodesta 2004 jatkunutta suuntausta, kuten Portugalin viranomaisten esittämissä huomautuksissakin todetaan. Vahinkosuhteen jatkuva kasvu jo ennen finanssikriisin alkua voi merkitä kotimaankaupan rahoitusta koskevan markkinoiden toimintapuutteen sijaan sitä, että markkinoilla on rakenteellinen ongelma. Tämän vuoksi komissio ei ole löytänyt näyttöä siitä, että järjestelmä on sopiva poistamaan taloudessa olevan vakavan häiriön. Järjestelmän ei voida katsoa soveltuvan sisämarkkinoille tilapäisten puitteiden tai 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla.
- (86) Kun tarkastellaan järjestelmän soveltuvuutta sisämarkkinoille tiedonannon ja 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, on otettava huomioon, että järjestelmän tarkoituksena on ratkaista vakuutusturvan saatavuutta markkinoilla koskeva ongelma. Kyseessä on täydentävä järjestelmä, joka jättää yksityisille vakuutusenantajille harkinnanvaraa edunsaajien valinnassa. Näin ollen järjestelmän mukaisen vakuutusturvan ulkopuolelle saattavat jäädä yritykset, jotka ovat järjestelmän piiriin kuuluvien yritysten kanssa samankaltaisessa tilanteessa mutta jotka kärsivät niitä enemmän finanssikriisin vaikutuksista. Tällaiset järjestelmän ulkopuolelle jäävät yritykset eivät saisi lainkaan vakuutusturvaa sen sijaan, että kieltäydyttäisiin myöntämästä vain osa vakuutusturvasta. Toimenpide tarjoaa edunsaajille lisäturvan lisäksi hintaetua, sillä vakuutusmaksut ovat markkinahintaa edullisempia. Kuten jo todettiin, järjestelmän mukaisesti perityt hinnat vastaavat noin 60 prosenttia yksityisen vakuutusenantajan samalta asiakkaalta veloittamasta hinnasta. Samalla alkuperäiseen verrattuna kaksinkertaiseksi korotettu limiitti merkitsee valtiolle suurempaa riskiä, joka ei kuitenkaan vaikuta vakuutusmaksun määrään. Järjestelmän mukaisia hintoja ei voida perustella tarpeella ratkaista vakuutusturvan saatavuutta koskeva ongelma. Järjestelmä ei ole oikeassa suhteessa sillä tavoiteltuihin vaikutuksiin verrattuna, ja se voi vääristää kilpailua.
- (87) Näistä syistä komissio päätelee, että kotimaankaupan vakuutustoimintaan myönnetty valtiontuki ei täytä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa määrättyjä edellytyksiä eikä sovellu sisämarkkinoille.

⁽²³⁾ Ks. esim. yhdistetyt asiat T-132/96 ja T-143/96, Freistaat Sachsen, Volkswagen AG ja VW Sachsen GmbH v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) tuomio 15.12.1999, Kok., s. II-3663, 167 kohta.

7. PÄÄTELMÄT

- (88) Edellä esitetyn perusteella komissio pääättelee, että järjestelmästä myönnetään SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, jonka ei voida katsoa soveltuvan sisämarkkinoille.

8. Takaisinperintä

- (89) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽²⁴⁾ 14 artiklan 1 kohdan mukaan sääntöjenvastaista tukea koskeissa kielteisissä päätöksissä komission on päätettävä, että asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta. Ainoastaan sisämarkkinoille soveltumaton tuki peritään takaisin.
- (90) Takaisinperinnän tavoitteena on palauttaa tilanne, joka vallitsi ennen kuin tuki myönnettiin. Tavoite saavutetaan, kun tuensaajat ovat maksaneet takaisin sääntöjenvastaisen tuen. Näin tuensaajat luopuvat edusta, jonka ne saivat kilpailijoihinsa verrattuna. Takaisinperittävän määrän on oltava riittävän suuri, jotta sillä voidaan poistaa tuensaajille koitunut taloudellinen etu.
- (91) Jotta täsmällinen tukimäärä voidaan määrittää, on määritettävä asianmukainen viitearvo, koska valtion myöntämää vakuutusturvaa koskevaa markkinahintaa ei ole käytettävissä. Kuten takauksia koskevan komission tiedonannon ⁽²⁵⁾ 4.2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa todetaan, takausten avustusekvivalentti olisi laskettava samalla tavoin kuin korkotukilainan avustusekvivalentti. Näin ollen tukimäärä voidaan laskea määrittämällä markkinakoron ja sen koron, joka on saatu valtioneuvoston avulla, erotus sen jälkeen kun mahdolliset takausmaksut on vähennetty.
- (92) Vakuutusentajille myönnetyn tuen osalta etua on saatu siten, että vakuutusyritysten markkinaosuudet ovat säilyneet. Ilman tukea vakuutusturvan olisi voinut myöntää toinen markkinatoimija. Kuten edellä 35 kappaleessa on selostettu, kilpailu markkinoilla perustuu pääasiassa toimijoiden kykyyn tarjota vakuutusturvaa ja vain vähäisemmässä määrin myönnetyn vakuutusturvan hintaan. Markkinakäytäntönä on lisäksi, että koko vakuutuskannalle määritetään keskihinta ja asiakkaan on vakuutettava kaikki liiketoimensa samalla vakuutusentajalla ⁽²⁶⁾, jotta voidaan välttää, että vakuutettu yritys käyttää limiittään vain liiketoimissaan riskialttiimpien ostajien kanssa (ns. cherry picking). Riskialttiimpien liiketoimien valikoiva vakuuttaminen olisi mahdollista, jos vakuutettu yritys maksaisi keskihinnan vain enemmän riskialttiiden asiakkaiden osalta, eikä vakuuttaisi vähemmän riskialttiita asiakkaita ollenkaan tai hankkisi niitä koskevan vakuutuksen toiselta vakuutusentajalta. Jos toinen markkinatoimija olisi tarjonnut vientiyrityksille ja/tai kotimaankaupan yrityksille vakuutusturvan, joka kattaa kaikki pyydettyt luottolimiitit, yritykset olisivat tämän vuoksi todennäköisesti siirtäneet kaikki vakuutusmaksunsa tällaiselle toimijalle, vaikka veloitettu hinta olisikin ollut korkeampi. Taloudellinen etu voidaan määrittää laskeamalla vakuutusentajan tarjoamastaan vakuutusturvasta saaman voittomarginaalin ja sille aiheutuneiden kustannusten erotus. Jos valtioneuvoston järjestelmää ei olisi sovellettu, nämä edut, jotka tuottivat voittoa järjestelmään osallistuville yrityksille siltä ajalta, jonka valtio tarjosi täydentävää vakuutusturvaa, olisivat hyödyttäneet muita markkinatoimijoita. Vakuutusentajille myönnetyn tuen määrä määritetään näin ollen niiden voittojen perusteella, joita järjestelmään osallistuvat vakuutusentajat saivat järjestelmän voimassaoloaikana tuloksena vakuutusturvasta, jonka ne myönsivät järjestelmään osallistuville vientiyrityksille ja kotimaankauppaa harjoittaville yrityksille. Järjestelmään osallistuville asiakkaille koitua etua on laskettava erikseen kunkin järjestelmään osallistuvan yksittäisen vakuutusentajan osalta. Jos kyseinen tukimäärä ylittää vähämerkityksistä tukea koskeva raja-arvon, tuki on perittävä takaisin.
- (93) Vientiyritysten ja kotimaankauppaa harjoittavien yritysten tapauksessa edunsaajien olisi pitänyt maksaa markkinaehtoisista korvausta valtiolle sen myöntämästä vakuutusturvasta. Tämän vuoksi tukimäärä on laskettava määrittämällä todellisen markkinahinnan ja käytännössä perityn hinnan erotus. Laskelmassa on otettava huomioon kulloinkin riskitaso. Komissio on kehittänyt takaisinperittävän määrän laskemiseksi menetelmän (jota on selostettu tämän päätöksen liitteessä), joka perustuu kohtuullisiin oletuksiin ja markkinakäytäntöön. Laskentamenetelmän mukaisesti valtion myöntämän vakuutusturvan teoreettinen markkinahinta vastaa 110:tä prosenttia (vakuutusmaksun) hinnasta, jonka yksityinen vakuutusentaja veloitti kultakin asiakasyritykseltä. Koska järjestelmän mukainen hinta on 60 prosenttia yksityisten vakuutusentajien veloittamista vakuutusmaksuista, kussakin tapauksessa takaisinperittävä määrä vastaa valtion perimää määrää kerrottuna 5/6:lla.

⁽²⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽²⁵⁾ Komission tiedonanto EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtioneuvostoon takauksina (EUVL C 155, 20.6.2008, s. 10).

⁽²⁶⁾ Tämä markkinakäytäntö perustuu siihen, että yleisin vakuutusaste kattaa koko liikevaihdon (ns. whole turnover products) sen sijaan, että vakuutus myönnettäisiin soveltamalla liiketoimikohtaista hintaa ja luottolimiittä (ns. single risk products).

- (94) Johdanto-osan 93 kappaleessa mainittu määrä on takaisinperittävä määrä. Siihen on lisättävä korko, jota kertyy siitä päivästä alkaen, jona tuki myönnettiin edunsaajien käyttöön (yksittäisten takuiden myöntämispäivästä), tuen takaisinperintään asti. Takaisinperittävään määrään lisättävä korko lasketaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 794/2004⁽²⁷⁾ V luvun mukaisesti, sellaisena kuin asetus on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 271/2008⁽²⁸⁾.
- (95) Tämä päätös pannaan täytäntöön välittömästi. Erityisesti kaikki järjestelmän mukaisesti myönnettyt yksittäiset tuet peritään takaisin lukuun ottamatta tukia, jotka täyttävät neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98⁽²⁹⁾ 1 ja 2 artiklan nojalla annetuissa asetuksissa tarkoitetut edellytykset tai jotka täyttävät muissa hyväksytyissä tukiohjelmissä tarkoitetut edellytykset hyväksytyyn tuen enimmäisintensiteettiin tai tämältyypiseen tukeen sovellettavaan tuen vähämerkityksisyyttä koskevaan raja-arvoon asti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lyhytaikaisia vientiluottovakuutuksia koskeva järjestelmä, jonka Portugali on ottanut käyttöön Finovan perustamisesta 26 päivänä elokuuta 2008 annetun asetuksen nro 175/2008 ja keskinäisiin vakuutusyhtiöihin sovellettavista säännöistä 16 päivänä heinäkuuta 1998 annetun asetuksen nro 211/98 (sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä tammikuuta 2001 annetulla asetuksella nro 19/2001 ja 7 päivänä syyskuuta 2007 annetulla asetuksella nro 309-A/2007), on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 3 artiklan vastaista valtiontukea, eikä se sovellu sisämarkkinoille.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitetun järjestelmän mukaisesti myönnettyt yksittäiset tuet, jotka tuen myöntämispäivänä täyttävät asetuksen (EY) N:o 994/98 1 ja 2 artiklan nojalla annetuissa asetuksissa tai muissa hyväksytyissä tukiohjelmissä tarkoitetut edellytykset, soveltuvat sisämarkkinoille hyväksytyyn tuen enimmäisintensiteettiin tai tämältyypiseen tukeen sovellettavaan tuen vähämerkityksisyyttä koskevaan raja-arvoon asti.

3 artikla

1. Portugalin on perittävä 1 artiklassa tarkoitettu sääntöjenvastainen tuki takaisin kaikilta tuensaajilta.
2. Takaisinperittävästä tuesta on maksettava korkoa siitä lähtien, kun tuki saatettiin tuensaajien käyttöön, sen tosiasialliseen takaisinperintään asti.
3. Korko on laskettava asetuksen (EY) N:o 794/2004, sellaisena kuin asetus on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 271/2008, V luvun mukaisesti.
4. Portugalin on kumottava välittömästi 1 artiklassa tarkoitettu järjestelmä ja peruutettava kaikki jäljellä olevat maksut 1 artiklassa tarkoitetusta järjestelmästä tämän päätöksen tiedoksiantopäivästä alkaen.

4 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetun järjestelmän mukainen tuki on perittävä takaisin välittömästi ja tehokkaasti.
2. Portugalin on varmistettava, että tämä päätös pannaan täytäntöön neljän kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta.

⁽²⁷⁾ Komission asetus (EY) N:o 794/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta (EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁸⁾ Komission asetus (EY) N:o 271/2008, annettu 30 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EY) N:o 794/2004 muuttamisesta (EUVL L 82, 25.3.2008, s. 1).

⁽²⁹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 994/98, annettu 7 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tietyihin valtion monialaisen tuen muotoihin (EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1)

5 artikla

1. Portugalin on toimitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta seuraavat tiedot:

- a) luettelo tuensaajista, jotka ovat saaneet 1 artiklassa tarkoitetun järjestelmän mukaista tukea ja tuensaajakohtaiset yhteenlasketut tukimäärät;
- b) kultakin tuensaajalta takaisinperittävä kokonaismäärä (tuki ja korot);
- c) tarkka kuvaus toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi;
- d) asiakirjat, jotka osoittavat, että tuensaajia on vaadittu maksamaan tuki takaisin.

2. Portugalin on ilmoitettava komissiolle tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi toteutettavien kansallisten toimenpiteiden edistymisestä siihen saakka, kunnes 1 artiklassa tarkoitetun tuen takaisinperintä on saatettu loppuun. Portugalin on annettava välittömästi komission pyynnöstä tiedot toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi. Portugalin on annettava myös yksityiskohtaisia tietoja tuensaajilta jo perityistä tukimääristä ja koroista.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu Portugalin tasavallalle.

Tehty Brysselissä 23 päivänä marraskuuta 2011.

Komission puolesta
Joaquín ALMUNIA
Varapuheenjohtaja

LIITE

TÄYDENTÄVÄN VAKUUTUSTURVAN HINNAN MÄÄRITTÄMINEN

Vakuutusturvasta perittävät vakuutusmaksut määritetään siten, että vähintään odotetut tappiot ja hallintomenot tulevat katetuiksi. Näin ollen vakavaraisen taloudellisen toimijan kannalta hyväksyttävissä oleva vähimmäismaksu voidaan laskea seuraavasti:

$$PR = Prob \times ExpectedLoss + adm = Prob \times (ExposureAtDefault - RecoveryAmount) + adm,$$

Kaavassa sovelletaan seuraavia lyhenteitä:

PR – vakuutusmaksu, jonka yksityinen vakuutusenantaja veloittaisi yksin toimiessaan,

Prob – vakuutustapahtuman aiheutumisen todennäköisyys,

Recovery Amount – markkinatietojen perusteella odotettavissa oleva takaisinperittävä määrä,

adm – hallintomenot. Yksinkertaisuuden vuoksi tässä analyysissä oletetaan, että hallintomenot ovat nolla (adm = 0). Tämä oletus ei vaikuta analyysin lopputulokseen, koska hallintomenot eivät ole ratkaiseva tekijä vakuutusmaksua määrittäessä. Jos luotettavia tietoja hallintomenoista on saatavilla, muuttuja on helppo lisätä analyysiin.

(ExposureAtDefault — laitokselle aiheutuvien mahdollisten tappioiden enimmäismäärä, jos sen vastapuoli laiminlyö maksuveloitteensa)

Seuraavassa laskukaavassa osoitin '0' kuvaa muuttujaa, jos valtio ei toteuta toimenpiteitä (tai sitä ennen), ja osoitin 'S' kuvaa muuttujaa, kun valtio toteuttaa toimenpiteitä.

Edellä esitetystä kaavasta seuraa:

$$\frac{PR_S}{PR_0} = \frac{Prob_S(Exposure_S - RecoveryAmount_S)}{Prob_0(Exposure_0 - RecoveryAmount_0)}$$

Määritelmän mukaan

$$RecoveryRate = \frac{RecoveryAmount}{Exposure}$$

$$\text{tai } RecoveryRate \times Exposure = RecoveryAmount$$

Tämä voidaan esittää seuraavana laskukaavana:

$$\frac{PR_S}{PR_0} = \frac{Prob_S \times Exposure_S (1 - RecoveryRate_S)}{Prob_0 \times Exposure_0 (1 - RecoveryRate_0)}$$

Tarkasteltavana olevassa toimenpiteessä järjestelmän mukainen vakuutusturva on pienempi tai enintään yhtä suuri kuin yksityisen vakuutusenantajan tarjoama perusvakuutusturva silloin, kun valtiontukea ei myönnetä (tai valtion tuella tarjottu vakuutusturva on enintään yhtä suuri kuin yksityisen vakuutusenantajan tarjoama perusvakuutusturva). Jos oletetaan, että valtion tuella tarjottu vakuutusturva on yhtä suuri kuin yksityisen vakuutusenantajan tarjoama vakuutusturva, voidaan päätellä, että $Exposiçãõ_S = 2 \times Exposiçãõ_0$.

Tämä voidaan esittää seuraavana laskukaavana:

$$\frac{PR_S}{2PR_0} = \frac{Prob_S(1 - RecoveryRate_S)}{Prob_0(1 - RecoveryRate_0)}$$

Vakuutusallalla yliuototuksena (over-crediting) tunnetunilmiön vaikutuksia vakuutusturvan asianmukaiseen hintaan tarkastellaan jäljempänä. Kyseistä ilmiötä esiintyy niin maksukyvyttömyyden todennäköisyyden (probability of default) kuin palautusasteenkin (recovery rate) tasolla.

— Maksukyvyttömyyden todennäköisyys

Maksukyvyttömyyden todennäköisyys kasvaa ostajan liiketoiminnan kasvaessa. Tavaraluotto ja pankkilainat eivät ole täysin korvattavissa toisillaan. Molempia voidaan käyttää ostajan/luotonottajan liiketoiminnan kasvattamiseen. Kuten pankkilainojenkin tapauksessa, yliluototuksen riski kasvaa tavaraluoton kasvaessa. Toisin sanoen ostaja voi laajentaa toimintaansa taloudellisesti tehokasta tasoa enemmän. Yliluototusta voidaan kuvata seuraavasti:

$$Prob_s \succ Prob_0$$

Tällainen tilanne voi syntyä erityisesti silloin, kun vientiyritys on ostajan päätoimittaja. Tällöin ostajan liiketoiminta kasvaa suhteessa vakuutetun vientiyrityksen kanssa tehtyjen liiketoimien määrään ja kasvattaa samassa suhteessa myönnetyn vientiluoton kattavuutta.

— Palautusaste

Luottoriskin kasvaessa myös takaisinperittävä määrä kasvaa. Koska takaisinperittävä määrä riippuu mahdollisista selvitysmenettelyistä, kyseinen teoreettinen takaisinperittävä määrä on rajattava niiden ostajan omaisuuserien määrään, jotka ostaja (tai pesänselvittäjä) voi myydä tavaraluottovelan kattamiseksi. Koska omaisuuserien määrä on rajallinen, palautusaste kasvaa hitaammin kuin suhteessa vientiluoton kattavuuden kasvuun.

$$RecoveryRate_s = RecoveryRate_0 \times \alpha, \text{ jolloin}$$

$0,5 \leq \alpha \leq 1$ ($\alpha = 0,5$, jos takaisinperittävä määrä ei kasva lainkaan, kun valtio myöntää vientiyritykselle täydentävän vakuutusturvan liiketoimelle tietyn ostajan kanssa; $\alpha = 1$ silloin, kun takaisinperittävä määrä kasvaa samassa suhteessa vientiyrityksen saaman kokonaisluottolimiitin kanssa tietyn ostajan kanssa toteutetun liiketoimen osalta).

Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että $PR_s \succ 2PR_0$.

Tämän vuoksi valtion myöntämästä vakuutusturvasta maksettavan hinnan on oltava korkeampi kuin yksityiselle vakuutusentajalle perusvakuutusturvasta maksettava vakuutusmaksu.

Vakuutusmaksua, joka vastaa 110:tä prosenttia perusvakuutusturvan vakuutusmaksusta, voidaan pitää riittävänä maksukyvyttömyyden todennäköisyyden kasvamisen ja palautusasteen pienenemisen perusteella. Tämä vakuutusmaksutaso vastaisi markkinahintoja. Hyväksytyjen vientiluottovakuutusta koskevien järjestelmien mukaiset vakuutusmaksut vaihtelevat eri riskiluokissa 25–50 prosenttia ⁽¹⁾.

Jos $Exposure_s \prec 2 \times Exposure_0$, PR_s alenee samassa suhteessa (mutta on aina suurempi kuin PR_0). Jotta tämä tekijä voidaan ottaa huomioon, tämän päätöksen johdanto-osan 93 kappaleessa esitetään kunkin liiketoimen osalta, että takaisinperittävä määrän on valtion veloittama määrä kerrottuna 5/6:lla. Tähän tulokseen on päädytty seuraavassa esitetyistä syistä. Valtio soveltaa jokaiseen liiketoimeen maksua, joka vastaa 60:tä prosenttia yksityisen vakuutusentajan vakuutusmaksusta. Markkinahintainen maksu olisi kuitenkin ollut 110 prosenttia yksityisen vakuutusentajan vakuutusmaksusta. Näin ollen markkinahintainen vakuutusmaksu lasketaan jakamalla valtiolle käytännössä maksettu vakuutusmaksu 60 prosentilla ja kertomalla se sitten 110 prosentilla. Tämän laskelman perusteella saadusta vakuutusmaksusta olisi vähennettävä valtiolle jo maksettu määrä, jotta tulokseksi saadaan takaisinperittävä määrä.

$$PremiumPaid \times \frac{110\%}{60\%} - PremiumPaid = PremiumPaid \left(\frac{110\%}{60\%} - 1 \right) = PremiumPaid \times \frac{5}{6}$$

⁽¹⁾ Ks. esim. Suomen vientiluottovakuutusjärjestelmää koskeva päätös asiassa N 258/09.

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI